

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการสำรวจเอกสารพบว่ามีพิชสุกี้นี้ 31 ชนิด แก่น้ำคืออย่างพันธุ์ไม้แห้งในพิพิธภัณฑ์พิพิธพัท 2 แห่งเพียง 25 ชนิด

จากการสำรวจรวมรวมคืออย่างตามภาคทั่ว ๆ ของประเทศไทย รวมรวมพิชสุกี้ได้ทั้งสิ้น 18 ชนิด ในจำนวนนี้มี 1 ชนิด ที่เป็นพันธุ์ไม้จากต่างประเทศ และยังไม่เคยมีรายงานว่ามีในประเทศไทย และอีก 1 ชนิด เป็นพันธุ์ไม้ที่เกย์มีรายงานว่ามีในประเทศไทย แก่น้ำคืออย่างพันธุ์ไม้แห้งในพิพิธภัณฑ์พิพิธ พิจารณาเป็นคืออย่างพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ทั้งสิ้น 27 ชนิด

พิชสุกี้อิไปเมียจำนวน 27 ชนิด ได้จัดทำขึ้นเป็นแบบชิ้นเดียว เชื่อมกันบรรยาย สักขะ และวางภาพประกอบกังหันไปแล้ว

ศูนย์วิทยาพรพยากร
บุคลังกรณ์มหาวิทยาลัย

กล่างใบ ปลายใบแหลม(acute) เรียวแหลม(acuminate) นางครังปลายมน (obtuse) และมีติ่งแหลมสั้น(mucronate) หรือมนและเว้าตรงกล่างแบบอีมาร์จินเนท(emarginate) ฐานใบส่วนมากเว้าเป็นรูปหัวใจ(cordate) มีส่วนน้อยที่ฐานตัดตรง(truncate) หรือมน(obtuse) มีใบเกลี้ยง หรือมีขันเจียงเล็กน้อยบนดิ่งมีชนาปกครุณหนาแน่น ขนาดใบยาว ก้างแท้ 0.5-25 ซม. กว้างก้างแท้ 0.5-20 ซม. ก้านใบยาวก้างแท้ 0.5-20 ซม. นางครังมีหูใบเทียน(pseudostipule) ที่ฐาน กอกส่วนใหญ่เป็นช่อแบบไชม(cymose type) มีนางชนิดที่เป็นช่อหอกหวาน(panicle) เกิดบริเวณปลายกิ่ง หรือซอกใบ มีกอกย่อยก้างแท้ 1 กอก ถึง จำนวนมาก ก้านช่อหอกยาวก้างแท้ 0.5-24 ซม. ก้านหอกย่อยยาวก้างแท้ 0.2-6.5 ซม. กอกสมมูรพ์เหศ มีสมมาตรแบบรัศมี(radial symmetry) ในประดับมักมีขนาดเล็กญี่ปุ่นเนียร์(linear) พลิฟอร์ม(filiform) และรูปหอก กองขอบชนา ยาวก้างแท้ 0.1-0.8 ซม. นางชนิดมีรังนของในประดับที่เรียงช้อนกันเป็นวง(involute) รองรับช่อหอก กลีบเดี้ยง(calyx) อ่อนบุ่ม หรือเหนียวคล้ายแผ่นหนัง มี 5 กลีบ เรียงช้อนกันแบบควินคันเซียล(quincuncial) มีรูปร่างหลายแบบคือ รูปไข่ รูปขอบชนา รูปรี(elliptic) รูปลิเนียร์ รูปหอก และเกือบกลม ยาวก้างแท้ 0.3-2.5 ซม. ผิวกลีบเกลี้ยงหรือมีขันปกครุณ นางชนิดมีอ่อน(awn) มีรังนไปจากส่วนปลายของกลีบ กลีบเดี้ยงนี้ยังคงติดอยู่กับผลและมักจะขยายใหญ่ขึ้น กลีบหอก(corolla) มีสีตึ้งแท้สีแดง ม่วง ชมพู ขาว และเหลือง กลีบเชื่อมติดกันเป็นรูป หัวมูลาร์(tubular) รูปกรวย(funnel-form) หรือแบบหัวลิเวอร์ฟอร์ม(salver form) ปลายกลีบที่นานออกมักเว้าเป็น 5 โอบ(lobe) ก้าน ๆ มีส่วนน้อยที่แยกเป็นโอบลีก บริเวณกึ่งกล่างของแต่ละโอบมีเส้น 2 เส้นแยกกันเห็นเป็นแถบ(midpetaline band) รักเจนหอกยาวก้างแท้ 0.7-14 ซม. กว้าง 0.5-14 ซม.(Ooststroom, 1940) เกสรตัวผู้(stamen) มี 5 อัน อาจจะไม่พัฒนาไว้ทิวันหรืออยู่ภายใต้ก้าน รากชูขับเกสร(filament) มักมีขนาดใหญ่กว่า ก้าน อับเกสรตัวผู้(anther) ส่วนมากเป็นรูปขอบชนา ลิเนียร์-ขอบลอง หรือรูปไข่ ยาวก้างแท้ 0.1-0.8 ซม. ละอองเกสรตัวผู้(pollen) รูปทรงกลม ที่เป็นหนามเล็ก ๆ (spinulose) รังไข่(ovary) โดยทั่วไปมี 2 โอบดู(locule) 4 โอบ(ovule) หรือ 4 โอบดู 4 โอบ และมีรากที่มี 3 โอบดู 6 โอบดู ก้านชูขับเกสรตัวเมีย(style) เรียวเด็กด้วยเส้นด้าย ยอดเกสรตัวเมีย

(stigma) ญูปทรงกลม หรือ ทรงกลม 2 อัน คิกกัน(biglobular) และมีส่วนน้อยที่เป็นญูปทรงกลม 3 อัน คิกกัน(triglobular) ผล(fruit) แบบแคปซูล(capsule) ญูปไข่หรือทรงกลม ยาวทั้งแท่ง 0.5-3.0 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันปักดูม เม็ดก์(seed) โภยหัวไปมี 4 เม็ดก์ มีส่วนน้อยที่มี 6 เม็ดก์ หรือ น้อยกว่า 4 เม็ดก์ ยาวทั้งแท่ง 0.3-1.2 ซม. ญูปร่างแทรกทั่งกันออกไป ผิวเกลี้ยงหรือมีขันปักดูม

ศูนย์วิทยาศาสตร์
อุปกรณ์มหาวิทยาลัย

ขุนวิชานแยกชนิด

- 1 ในพุ่ม สูง 1-4 เมตร ลำต้นทึบตรง หรือโค้งตามแนวราบแล้วค่อย ๆ ทึบตรง (ascending) ในญูปหัวใจ ญูปไข่หรือญูปไข่กังขอบขาน ฐานใบตักตรงหรือထัก เว้าเป็นญูปหัวใจ ปลายในเรียวแหลม, กลีบดอกญูปกรวย สีชมพูดิ่งเกิอบขาว คำน ในช่องคอไอล่าพิษส้ม่วงเข้ม, กลีบเลี้ยงญูปไข่กังทรงกลม แต่ละกลีบเรียงสลับกัน ก่อนซึ่งอยู่บริเวณฐานของกลีบ 1 I. crassicaulis
- 1 ในล้มลุก ลำต้นหักเสียไปตามพื้นดินหรือเลือบพัน หรือไม่เลือบที่มีเนื้อไม้
 - 2 กอกเกิกรวนกันแน่นเป็นกระถุง เป็นช่อ กอกแบบเชก (head) มีรัวประดับลักษณะคล้ายใบรองรับช่อ กอก
 - 3 ในญูปเกิอบกลม หรือญูปไว ขอบใบหยักลักษณะน้ำมีดึงประมาณกึ่งกลางใบ หรือเกิอบดึงฐานใบ มี 3-9 โฉนด ส่วนมากมี 5-7 โฉนด ผิวใบหั้งสองก้าน มีขนแบบแพเพรสแคร์ปักถุนก่อนช้างหนาแน่น, ในประดับแยกกัน แต่ละใบ ญูปขอบขานดึงลิเนียร์-ขอบกอง, กลีบดอกญูปกรวย สีขาว 2 I. pes-tigridis
 - 3 ในญูปหัวใจหรือญูปไข่ ขอบในเรียบ ผิวใบค้านล่างมีขนแบบแพเพรสแคร์ปักถุนก่อนช้างหนาแน่น ผิวใบค้านบนมีขนเล็กน้อยดึงเกิอบเกลี้ยง, ในประดับห้อยชี้นอก 2 ในเรือนทิคกันเป็นญูปหลากรูป ใบห้อยชี้นอกขนาดเล็กกว่ามาก ในเรือนทิคกัน แต่ละใบญูปขอบขาน หรือ ญูปไว, กลีบ กอกญูปหลากรูป ร่องรอยรูปหัวใจ หรือม่วง 3 I. pileata
- 2 กอกไม่เกิกรวนกันแน่นเป็นช่อแบบเชก ในมีรัวประดับรองรับช่อ กอก
 - 4 กลีบดอกแบบชัลเวอร์ฟอร์ม กอไอล่าพิษส้ม่วงก่อนช้างยาวและแทบ, เกสร ตัวผู้และเกสรตัวเมียขาวใบลีพันส่วนของกอไอล่าพิษ (ยกเว้น I. tuba)
 - 5 กลีบเลี้ยง อย่างน้อยกลีบที่เรียกว่าอยู่ชันนอกมีอ่อน (awn) ยื่นจากปลายกลีบ หรือให้ปลายกลีบเล็กน้อย ออกอาเจียกตรงหรือโค้งงอ

- 6 กลีบคอสีขาว หรือขาวเจือเขียว กอกราก 7-12 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลาง กอก 11-15 ซม. 4 I. alba
- 6 กลีบคอสีแดงหรือเลือดหมู พับน้อยมากที่มีสีขาว กอกราก 2-3.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอก 1.5-2.5 ซม.
- 7 ขอบใบเว้าลึกเกือบถึงเส้นกลางใบ มีจำนวนเชกเมนท์ 8-20 ตุ้ม แต่ละเชกเมนท์มีปีกเลี้ยว หรือ พิลิฟอร์ม, ผลรูปไข่..... 5 I. quamoclit
- 7 ขอบใบเรียบ หรือหยักเป็นมุม 3-5 มุม หรือเป็น 3 โอบ แผ่นใบปูนไข่ หรือปูกลม, ผลรูปทรงกลม..... 6 I. angulata
- 5 กลีบคอชั้นนอกไม่มีมืออน ปลายกลีบมน หรือมนกว้างและมีกึ่งแหลมสั้น บางครั้งปลายเว้าทรงกลางแบบอีมาร์จินเนทเล็กน้อย
- 8 เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบคอใกล้ ๆ บริเวณปากช่องคอโดยล้ำพิว์, กลีบเลี้ยงแต่ละกลีบขนาดเท่า ๆ กัน หรือกลีบหอยู่ด้านนอกยาวกว่ากลีบค้านในเล็กน้อย 7 I. aculeata
- 8 เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบคอใกล้ ๆ กับฐานของคอโดยล้ำพิว์, กลีบเลี้ยง กลีบหอยู่ด้านนอกยาวกว่ากลีบค้านในชักเจน
- 9 ขอบใบเว้าลึกแบบนิ่ม 3-7 โอบ พับน้อยมากที่ขอบใบเรียบ, กลีบ กอกรากล้วน หรือบริเวณแยกกึ่งกลางโอบสีแดงเรื้อร เกสรตัวผู้ และเกสรตัวเมียยาวไปล้ำพ้นคอโดยล้ำพิว์
..... 8 I. trichosperma
- 9 ขอบใบเรียบ หรือเกือบเรียบ, กลีบคอสีขาวล้วน หรือบริเวณ กึ่งกลางโอบ สีออกเชียว, เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่ภายใน คอโดยล้ำพิว์ 9 I. tuba
- 4 กลีบคอรูปกรวย รูประชัง หรือรูปหลอดแบบพิวูลาร์, เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่ภายในคอโดยล้ำพิว์
- 10 ขอบใบเว้าลึกแบบนิ่มนิ่มถึงประมาณกึ่งกลางใบ หรือเกือบถึงฐานใบ
- 11 เชกเมนท์รองในขอบเรียบ, กอกราก 3-6 ซม., ผลรูปไข่หรือเกือบกลม, มีรากที่พองเป็นหัว
- 12 ก้านใบมีหูใบเพิ่มที่โคนก้าน ขอบใบเว้าลึกเกือบถึงฐานใบ

- 10 I. cairica
- 12 ก้านใบไม่มีชูใบเดี่ยวน้ำ ก้าน ขอบใบเว้าเล็กถึงกึ่งกลางในหรือเหนือกึ่งกลางใน
- 13 ลำต้นแยกกุนพื้นคิน มีรากเกิดตามซ้า, เมล็ดผิวเกลี้ยง, ใบหัวไปปดูกเพื่อใช้หัวรับประทาน บางครั้งแพร่กระชาวยอกใบปีนเองในธรรมชาติ 11 I. batatus
- 13 ลำต้นเสี้ยวพัน, เมล็ดมีขันยาวและบุ่ม สีขาว ปักกุนตามผิว, พืชปดูกหรือขึ้นเองตามธรรมชาติ กรณีที่ปดูกไม่ใช้หัวรับประทาน....
- 12 I. digitata
- 11 เชกเมนห์ช่องใบขอบหยักเป็นพันหยา ๆ หรือหยักไม่เป็นระเบียบ, กอขยาย 1-1.2 ซม., ยอดทรงกลม, ในมีรากที่พองเป็นหัว.... 13 I. coptica
- 10 ขอบใบไม่เว้า เข้าหาฐานใบแบบนิ่มนิ่ว ขอบเรียบ หยักเป็นมุม เป็นกลีบเล็กน้อย เป็นพันหยา ๆ หรือใบเป็น 3 โภน
- 14 กลีบเดี้ยงมีขันแข็ง ๆ ปักกุนก่อนข้างหนาแน่น ทางผิวกลีบก้านนอก
- 15 กลีบเดี้ยงญูปีเนียร์ หรือ ลิเนียร์-ขอบล่อง ยาวและค่อย ๆ แคบเข้าหาส่วนปลายกลีบ กลีบยาว 1-2.5 ซม., กลีบกอกผิวเกลี้ยง
- 16 กลีบดอกสีฟ้า พบน้อยมากที่มีสีขาว กอขยาย 4-5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอก 3-4 ซม., ผลกว้างประมาณ 1 ซม... 14 I. nil
- 16 กลีบดอกสีม่วงแกมน้ำเงิน แอบบบริเวณกึ่งกลางโอบสีแดงเรื้อร กอขยาย 5-8 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอก 6-7 ซม., ผลกว้างประมาณ 0.5 ซม. 15 I. purpurea
- 15 กลีบเดี้ยงญูหอก ปลายแหลม กลีบยาว 0.5-1 ซม., กลีบกอกมีขันปักกุนบริเวณผิวก้านนอกของกอไว้ล่าทิ่วน และแอบบกึ่งกลางโอบ.....
- 16 I. siamensis
- 14 กลีบเดี้ยงผิวเกลี้ยง หรือบางครั้งมีขันสันและบุ่มปักกุนเพียงเล็กน้อย ทางผิวกลีบก้านนอก
- 17 ในເກາ ມີເນື້ອໃນ້ ລາກັນເສື່ອຍພັນ ມີສ່ວນນ้อยທີ່ກອກເສື່ອຍໄປການຜົວຄິນ

- 18 ช่อกอกรวง แทรกในรังแทรกแบบราซึม บริเวณปลายช่อบางส่วนเป็นแบบไข่น์ ,
กลีบดอกญูปหลอกกงญูปกรวย สีขาวหรือขาวเจือชมพู กอกยาว 2-3.5 ซม. เส้น
ผ่าศูนย์กลางoko 0.5-0.6 ซม. , ผลยาวประมาณ 0.75 ซม.
..... 17 I. sumatrana
- 18 ช่อกอกรวงไข่น์ มีกอกบุ้ง 1-3 กอก , กลีบดอกญูปกรวย สีน้ำเงินแตงหรือม่วงอ่อน
ส่วนกลางหอกสีเข้มกว่า กอกยาว 8-10 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางoko 6-8 ซม. ,
ผลยาวประมาณ 1.5 ซม. 18 I. soluta
- 17 ไม้ล้มตูก ลำต้นเดือยพัน แผ่นกุ่มพื้นดิน หรือหอคเดือยไปตามผิวดิน
- 19 ลำต้นแผ่นกุ่มพื้นดิน มักแทรกรากหกข้อ พุ่มมากน้อยที่ลำต้นเดือยพัน , ปลายใบมน
กว้างและมักเว้าทรงกลางแบบอีมาร์จีเนท
- 20 กลีบดอกสีขาวหรือขาวเหลือง ก้านในของคอไอลคล้ำทิว์สีเหลืองเข้ม , ใน
ชนาคเด็ก ยาว 1-6 ซม. กว้าง 0.5-5 ซม. 19 I. stolonifera
- 20 กลีบดอกสีชมพูหรือม่วงแตง ก้านในของคอไอลคล้ำทิว์สีเข้มกว่าโลง , ใน
ชนาคใหญ่กว่า ยาว 3-10 ซม. กว้าง 3-10 ซม.
- 21 ปลายใบเว้าทรงกลางแบบอีมาร์จีเนท ก้านใบมักเจือสีแดง และมี
ท่อน 2 ท่อนทรงปลายก้าน , กลีบเลี้ยงชนาคเท่า ๆ กัน หรือกลีบ
ที่ชอนอยู่ก้านนอกสันกว่ากลีบก้านในเดือน้อย ผิวกลีบเกลี้ยง , เป็น
พืชกามชายหาดและบริเวณใกล้ทะเล..... 20 I. pes-caprae
- 21 ปลายใบไม้เว้าทรงกลางแบบอีมาร์จีเนท ปลายใบกว้างหรือเว้ากัน ๆ
แบบริหิวส์ ก้านใบไม้มีสีแดงปน และไม่มีท่อนทรงปลายก้าน , กลีบ
เลี้ยงชนาคไม่เท่ากัน กลีบที่ชอนอยู่ก้านนอกสันกว่ากลีบก้านในมาก
ผิวกลีบมีปุ่มเด็ก ๆ กระจายอยู่..... 21 I. asarifolia
- 19 ลำต้นส่วนใหญ่เดือยพัน บางครั้งแผ่นกุ่มพื้นดิน , ปลายใบแหลมหรือเรียวแคบ
มีส่วนน้อยที่มนแคบ
- 22 กลีบดอกสีฟ้าหรือฟ้าอมม่วง คอไอลคล้ำทิว์สีขาวหรือเหลือง , กลีบเลี้ยง
ชนาคเท่า ๆ กัน แต่ละกลีบญูปสามเหลี่ยมแคบ ๆ หรือญูปไข่กงญูปหอก ก้าน
กลางช่องกลีบโคง เป็นสันลักษณะคล้ายห้องเรือ , ญูปไข่ ยาว 1-1.5 ซม.

- ทรงปลายมีส่วนฐานของก้านชูยอดเรียบเป็นยอดแหลม..... 22 I. tricolor
- 22 กลีบดอกสีชมพู ม่วงแกง ขาว หรือเหลืองซีด ก้านในช่องคอโกรล่าทิวน์สีเข้มกว่าโกล
23 กอขนาดเล็ก ยาว 2-2.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอก 0.5-2.2 ซม.
- 24 รังไข่ขึ้นปกตุณ , กลีบเลี้ยงยาว 0.7-0.8 ซม. , กลีบดอกสีชมพูหรือม่วง
แกง ก้านในช่องคอโกรล่าทิวน์สีเข้มกว่าโกล , ผลก่อนช้างกลม มีขนแข็ง ๆ
ปกตุณ..... 23 I. triloba
- 24 รังไข่ ผิวเกลี้ยง , กลีบเลี้ยงยาวไม่เกิน 0.6 ซม. กลีบดอกสีขาว
เหลืองซีด หรือ ชมพูซีด ก้านในช่องคอโกรล่าทิวน์สีม่วงแกง , ผลกุ่ปกลม
แบบหรือรูปไข่ ผิวเกลี้ยง
- 25 ช่อออกมีดอกย่อย 3-11 朵 ก้านช่อออกรอบหนา ก้านดอกย้อยยาว
0.7-1 ซม. , กลีบดอกสีชมพูซีดหรือขาว ก้านในช่องคอโกรล่าทิวน์
สีม่วง , เมล็ดมีขนสั้นและบุ่มปกตุณหนาแน่นตามผิว และมีชันยาวตาม
ขอบของเมล็ด 24 I. maxima
- 25 ช่อออกมีดอกย่อย 1-2 朵 พับอยมากที่มีดอก 3 朵 ก้านช่อออก
เรียวเด็ก ก้านดอกย้อยยาว 1-2 ซม. , กลีบดอกสีเหลืองซีดลงขาว
ก้านในช่องคอโกรล่าทิวน์เฉพาะบริเวณฐานสีม่วง , เมล็ดมีขนสั้นและบุ่ม
ปกตุณเพียงเล็กน้อย..... 25 I. obscura
- 23 กอขนาดใหญ่กว่า ยาว 3-5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอก 3-5.5 ซม.
- 26 ลำต้นเรียวเด็ก , ฐานใบเว้าเป็นรูหัวใจก่อนช้างลีก , เป็นพืชตามชายหาด
และบริเวณใกล้ทะเล..... 26 I. gracilis
- 26 ลำต้นรอบหนา , ฐานใบคัดกรง เป็นมุมแบบแซเทนหรือแซกิตเทธ หรือ
เว้าเป็นรูหัวใจกัน ๆ
- 27 รังไข่รูปปกตุณ หรือบางครั้งผิวเกลี้ยง , เมล็ดผิวเกลี้ยง , มีราก
ที่ทองเป็นหัว..... 11 I. batatus
- 27 รังไข่ผิวเกลี้ยง , เมล็ดมีขนปกตุณ ส่วนน้อยที่ผิวเกลี้ยง , ไม่มีรากที่
ทองเป็นหัว..... 27 I. aquatica

Key to species

- 1 Shrub, 1-4 m. high, stem erect or ascending, or sometimes twining at the top. Leaves cordate, ovate, or ovate-oblong, cordate to truncate at the base, acuminate at the apex. Corolla funnel-shaped, pink to nearly white, darker purple inside of the corolla tube. Sepals ovate-orbicular, alternating with gland between the sepals-base..... 1 I. crassicaulis
- 1 Prostrate, creeping, twining herb, or woody climber
 - 2 Flowers aggregate at the end of the peduncle into head-like inflorescence, subtended by an involucre of broad leafy bracts
 - 3 Leaves palmatifid to palmatipatite with 3-9 lobes, mostly 5-7 lobed, rather densely appressed hairs on both surfaces. Bracts free, oblong to linear-oblong. Corolla funnel-shaped, pure white..... 2 I. pes-tigridis
 - 3 Leaves cordate, entire, with appressed hairs densely on lower surface, nearly glabrous on the upper surface. Two outer bracts connate forming a boat-shaped, inner ones much smaller, free, oblong or elliptic. Corolla salver-shaped, pink or purple..... 3 I. pileata
 - 2 Flowers whether or not aggregate at the end of the peduncle, not into head-like inflorescence, not distinctly involucrate
 - 4 Corolla salver-shaped with a rather long and narrow tube. Stamens and style exserted, except in I. tuba (stamen and style included)
 - 5 Sepal, at least the outer one with distinctly awned at or below the apex, awn straight or curved

- 6 Corolla pure white or partially green, 7-12 cm. long, limb
11-15 cm. across..... 4 I. alba
- 6 Corolla red or scarlet, very rarely white, 2-3.5 cm. long,
limb 1.5-2.5 cm. across
- 7 Leaves pinnatipartite to the midrib, with 8-10 pairs of
linear or filiform segments. Fruit ovoid. 5 I. quamoclit
- 7 Leaves not pinnately cut, ovate or orbicular, margin
entire or 3-5 angular, or deeply 3-lobed. Fruit globular
..... 6 I. angulata
- 5 Sepal without awned, obtuse or broadly rounded and minutely
mucronate, sometimes slightly emarginate
- 8 Stamen inserted near the mouth of the corolla tube. Sepal
subequal or outer ones slightly longer than the inner ones
..... 7 I. aculeata
- 8 Stamen inserted near the base of corolla tube. Outer sepals
shorter than the inner ones
- 9 Leaves mostly palmately 3-7 lobed, rarely entire. Corolla
white, or with reddish midpetaline band. Stamen and style
exserted..... 8 I. trichosperma
- 9 Leaves entire or nearly so. Corolla white, or with greenish
midpetaline band. Stamen and style included.. 9 I. tuba
- 4 Corolla funnel shaped or campanulate, rarely tubular. Stamen and
style included
- 10 Leaves palmatifid to palmatipartite
- 11 Leaf-segments entire. Corolla 3-6 cm. long. Fruit ovoid or
subglobose. Root tuberous
- 12 Petiole often with pseudostipule at the base. Leaves
palmately cut nearly to the base..... 10 I. cairica

- 12 Petiole without pseudostipule at the base. Leaves palmately lobed to or beyond the midrib
- 13 Stem prostrate, rooting at the nodes. Seed glabrous.
Often cultivated for the edible tubers, occasionally run wild..... 11 I. batatas
- 13 Stem twining. Seed covered with long soft white hairs.
Wild or cultivated as an ornamental plant, not for edible tubers..... 12 I. digitata
- 11 Leaf-segments coarsely dentate to irregularly pinnatifid.
Corolla 1-1.2 cm. long. Fruit globose. Root not tuberous
..... 13 I. coptica
- 10 Leaves not palmately cut, margin entire, angular, slightly undulate, coarsely dentate, or 3 lobed
- 14 Sepals covered with rather densely rigid hairs on outer surface
- 15 Sepals lanceolate, linear, or linear-oblong, long and linear toward the apex, 1-2.5 cm. long. Corolla glabrous
- 16 Corolla blue, rarely white, 4-5 cm. long, limb 3-4 cm. across. Fruit about 1 cm. long..... 14 I. nil
- 16 Corolla bluish-purple with reddish midpetaline band, 5-8 cm. long, limb 6-7 cm. across. Fruit about 0.5 cm. diam. 15 I. purpurea
- 15 Sepals lanceolate, acute at the apex, 0.5-1 cm. long.
Corolla hairy on the outer surface of corolla tube and midpetaline band..... 16 I. siamensis
- 14 Sepals glabrous, or sometimes puberulent on outer surface
- 17 Woody climber, rarely prostrate
- 18 Inflorescence paniculate, the primary branch racemose, the ultimate partial inflorescence cymose. Corolla white or pinkish white, 2-3.5 cm. long, limb 0.5-0.6 cm. across..... 17 I. sumatrana

- 18 Inflorescence cymose, 1-3 flowered. Corolla lobe reddish purple or pale purple, darker purple inside of the corolla tube, 8-10 cm. long, limb 6-8 cm. across..... 18 I. soluta
- 17 Herbaceous plants, stem twining, prostrate or creeping
- 19 Stem prostrate, mostly rooting at the nodes, rarely twining. Leaf apex broadly rounded and often emarginate
- 20 Corolla white or yellowish-white with dark yellow inside of the corolla tube. Leaves small, 1-6 cm. by 0.5-5 cm.
- 19 I. stolonifera
- 20 Corolla pink or reddish purple, darker inside of corolla tube. Leaves larger, 3-10 cm. by 3-10 cm.
- 21 Leaves emarginate at the apex, petiole often tinged with red and bearing 2 gland at the apex. Sepals subequal or the outer one slightly shorter than the inner one, surface smooth, plants on and near sea-shore
- 20 I. pes-caprae
- 21 Leaves not emarginate but rounded or sometime retuse at the apex, petiole not tinged with red and without gland at the apex. Sepals unequal, the outer ones much shorter than the inner ones, outer surface verrucose..... 21 I. asarifolia
- 19 Stem mostly twining, sometime prostrate. Leaves apex acute or acuminate, rarely narrowly obtuse
- 22 Corolla blue or purplish blue with a white or yellow tube. Sepals subequal, narrowly triangular or ovate-lanceolate, carinate on the back. Fruit ovoid, 1-1.5 cm. long, mucronate by the style-base..... 22 I. tricolor
- 22 Corolla pink, purple, white, or pale yellow, mostly darker inside of corolla tube

- 23 Flowers small, 2-2.5 cm. long, 0.8-2.2 cm. in diam.
- 24 Ovary hairy. Sepals 0.7-0.8 cm. long. Corolla pink or purple with darker center. Fruit subglobular, covered with bristly hair..... 23 I. triloba
- 24 Ovary glabrous. Sepals not longer than 0.6 cm. Corolla white pale yellow or pale pink, with purple center. Fruit depressed-globular or ovoid, surface glabrous
- 25 Inflorescence 3-11 flowered. Peduncle stout. Pedicel 0.7-1 cm. long. Corolla pale pink or white with purple inside of the corolla tube. Seed short-tomentose and long hair along the edges..... 24 I. maxima
- 25 Inflorescence 1-2, rarely 3 flowered. Peduncle thin. Pedicel 1-2 cm. long. Corolla white or pale yellow with purple at the base inside of the corolla tube. Seed puberulent 25 I. obscura
- 23 Flowers larger, 3-5 cm. long, 3-5.5 cm. in diam.
- 26 Stem slender. Leaves deeply cordate at base. Plants on and near the seashore..... 26 I. gracilis
- 26 Stem thick. Leaves truncate, hastate, sagittate, or slightly cordate at base
- 27 Ovary hairy or sometime glabrous. Seed glabrous. Subterranean tuber present..... 11 I. batatus
- 27 Ovary glabrous. Seed densely pubescent, rarely glabrous. Subterranean tuber absent..... 27 I. aquatica

1. Ipomoea crassicaulis(Benth.) Robins., Amer. Acad. Arts
 51: 530. 1916; Van Ooststr. in Blumea 3: 569. 1940; Kerr. Fl. Siam.
 En. 3: 11. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 485. 1954; Back. &
 Bakh.f., Fl. Java 2: 493. 1965; Stone, Fl. Guam 6: 491. 1970;
 Phâm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 242. 1972; Walker, Fl. Oki. South.
 Ryu. Isl. : 871. 1976. ————— I. carnea Gagnep. & Courch.,
 in Fl. Gen. I. + C. 4: 271. 1915; Maheshwari, Fl. Delhi : 238. 1963

ใบพูน สูง 1-4 เมตร ทั้งตั้งตรง หรือโถกงามแนวราบแล้วค่อยๆ ทั้งตรงแบบ
 แอสเซนดิ่ง(ascending) บางครั้งเลี้ยวพันเฉพาะตรงส่วนยอด ลำต้นเสี้ยวอ่อน มียางขาว
 แทรกกิงก้านมาก ส่วนที่ยังอ่อนมีชนิดและบุบปักอุบม้างเล็กน้อย ส่วนที่แก่เริ่วเกลี้ยงและบางครั้ง^{มีรอยแทรก(lenticel)} ใบญูพื้วไว้ ญูปีช์ หรือญูปีช์กึ่งขอบชนาณ ขอบใบเรียบหรือ^{เว้าเป็นคลื่น}เล็กน้อย ปลายใบแหลมหรือเรียวแหลม ฐานใบเป็นญูพื้วไว้ถึงทั้งตั้งตรง ใบที่ยัง^{อ่อน}มีชนิดและบุบปักอุบม้างในหั้งสองก้าน ในแก่นขันเฉพาะทางผิวใบค้านล่าง ซึ่งมีมากบริเวณเส้น^{ใบ} ส่วนผิวใบค้านบนเกลี้ยง เส้นใบ 7-9 ซม. แยกจากเส้นกลางใบค่อนข้างชนาณกัน ใน^{ยาว} 6-25 ซม. กว้าง 4-17 ซม. ก้านใบยาว 2.5-15 ซม. ใบเกลี้ยงหรือมีชนิดเล็กน้อย^{มีก้อน} 2 ห้อมกรงส่วนปลายที่ห้อมกับเส้นกลางใบ ครอกเป็นช่อครอกแบบคอมปาวด์ไชม์
 (compound cyme) เกิดที่ซอกใบและบริเวณปลายยอด มีครอกอยู่จำนวนมาก ก้านซ่อครอก
 อาจนาน ยาว 5-15 ซม. เกลี้ยงหรือมีชนิดเล็กน้อยเหมือนก้านใบ ก้านครอกอยู่ยาว 1-3
 ซม. ในประดับขนาดเดียวกัน ญูปีช์ ยาวประมาณ 0.2 ซม. ร่วงง่ายและมักร่วงก่อนที่ออก
 จะนาน กลีบเดี้ยงญูปักอุบม้างญูปีช์ ปลายกลีบมน ที่โคนกลีบมีห้อมน้ำหวานเรียงสลับกับกลีบ
 มีชนิดและบุบปักอุบม้างเล็กน้อย กลีบยาว 0.5-0.6 ซม. กลีบครอกสีชมพูถึงเกือบขาว ญูปักราย
 ส่วนปลายแยกเป็น 5 โกลบ ปลายโกลบเป็นกลีบเดี้ยงเล็กน้อย ก้านใบของครอกล่าทิวบ์
 (corolla tube) สีเข้มกว่าโกลบ และมีสีเข้มมากซึ่งตอนล่างของทิวบ์ ผิวค้านออกช่อ
 ทิวบ์ และบริเวณแยกกึ่งกลางโกลบมีชนิดเล็กน้อยเป็นปักอุบม้าง หรือบางครั้งเกลี้ยง กลอยยาว
 6-9 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางครอก 7-12 ซม. เกสรกัวญูเชื่อมติดกับกลีบครอก บริเวณค้านใบของ

คงใจล่าหิวบนเนื้อฐานขั้นมาประมาณ 0.6 ซม. อันเดสตัวบุ้งเป็นญี่ปุ่น เนียร์ ยาวประมาณ 0.8 ซม. ก้านชูอับเกรสรความยาวแตกต่างกันมาก มีชนปักคุณที่ก้านก้าน รังไข่และส่วนโถงของก้านชูออกเกรสรตัวเมียนมีชนสั้นและบุ่มปักคุณบาง ๆ ยอดเกรสรตัวเมียญี่ปุ่นทรงกลม 2 อัน กิดกัน มีบุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว แบบแบนแคบชูด ญี่ปุ่น สีขาว ลำตากลอน ยาว 1.5-2 ซม. มีชนปักคุณเล็กน้อย เม็ดกมี 4 เม็ดก สีขาว ยาวประมาณ 0.6-0.8 ซม. มีชนยาวบุ่มและเป็นมันปักคุณหนาแน่นทั่ว เม็ดก

<u>ตัวอย่างพืช</u>	ตะวันออกเฉียงเหนือ :	เพชรบูรณ์ Vacharapong 317
ตะวันออก	:	อุบลราชธานี S.Loweera-amornpan 24
ภาคกลาง	:	กรุงเทพมหานคร Eryl Smith 34;
		กรุงเทพมหานคร M.C. Lakshnakara 1;
		กรุงเทพมหานคร A. Wuttanapongseere 21;
		อ่างทอง Put 2613
ตะวันออกเฉียงใต้	:	ชลบุรี S. Loweera-amornpan 30

การกระจายพันธุ์ เป็นพืชพื้นเมืองของทวีปเนริกาเชกร้อน นำมานำสูตรเป็นไม้ประดับในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นพืชที่น้ำเข้ามาปููกเป็นไม้ประดับ ท่อน้ำพบระจายทั่วไปในธรรมชาติ ตามริมคลอง และที่ชื้น พื้นที่ชื้น หมักดองตามชายหาด ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1-1000 เมตร ออกดอกออกผลปี ออกบานตอนเช้าและเริ่มนุ่บในตอนบ่าย

ชื่อสามัญ Bush morning-glory

ชื่อพืชเมือง ผักบุ้งฟารัง (Phak bung farang), ผักบุ้งร้า (Phak bung rau), ผักบุ้งล้อม (Phak bung luam) ภาคกลาง

ประโยชน์ ปลูกเป็นไม้ประดับ

ภาพที่ 1 Ipomoea crassicaulis (Benth.) Robins.

ผู้เขียน A. Wattanapongseere 21 BK

ภาพที่ 2 Ipomoea crassicaulis (Benth.) Robins. ผักบุ้งยรัง^{กุพ}
ภาค>tag>ภาคตะวันออกและช่องคอก
สถานที่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี (3 มกราคม 2526)

2. Ipomeea pes-tigridis Linn., Sp. Pl. 1: 162. 1753; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 204. 1885; Gagnep. & Cource. in Fl. Gen. I. - C. : 268. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 367. 1923; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 460. 1923; Gamble, Fl. Pres. Madras : 918. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 504. 1940; Brown, Use. Pl. Phil. 3: 265. 1946; Derr, Fl. Siam. En. 3: 16. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 457. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3: 113. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 251. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 237. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 347. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 493. 1965; Pham-Hoàng Hộ, Cay-Có Mien-Nam 2: 237. 1972; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 336. 1980. I. hepaticifolia Linn. Sp. Pl. 1: 161. 1753.
I. pes-tigridis var. hepaticifolia Cl. in Fl. Br. Ind. 4: 204. 1885.

ไม้ล้มลุก อายุปีเดียว ลำต้นเดี่ยวพันธุ์หรือแยกกุ่มพื้นกิน มีชนาหึ่ง ๆ ปักกุ่ม หัวทั้งต้น ในญูปะรีหรือเก็บกลม ซ่อนในเว้าลักษณะนี้มีถิ่นประภาก็กลวงใน (palmatifid) หรือ เก็บถิ่นฐานใน(palmatipatite) มี 3 - 9 เชกเมนท์ แต่ละ เชกเมนท์ญูปะรี หรือญูปะรีก็ขอบฐาน ปลายแหลมหรือเรียวแหลม ฐานใบเว้าเป็นญูปะรี ผิวใบหั้งสองก้านมีชนาแบบแอพเพรสเซอร์(appressed hair) แห้งและหยาบปักกุ่ม ในที่ยังอ่อนมีชนาปักกุ่มหนาแน่นกว่า ในยาว 3 - 7.5 ซม. กว้าง 2.5 - 10 ซม. ก้านใบยาว 1.5 - 10 ซม. มีชนาหึ่ง ๆ ปักกุ่มเช่นเดียวกับลำต้น กอกเป็นช่อแบบไข่มุก เกิดที่ซอกใบ มีกอกอยู่หลายกอกอักกันแน่นเป็นกระดูกแบบเศษ(head) มีรากประคับเรียง เป็นชั้นรองรับช่อ กอก ชั้นออกญูปะรีบนฐานหรือติดเนียร์-ออบลอง(linear-oblong) ยาว 1.5 - 3 ซม. ชั้นในแคบและสั้นกว่า ยาว 1 - 2 ซม. ที่ผิวนี้ชนาปักกุ่มหนา แน่นเหมือนผิวใบ ก้านช่อหักโดยยาว 2 - 18 ซม. มีชนาเหนือลำต้น กลับเลี้ยงอ่อน บุ่ม ญูปะกอกหรือติดเนียร์-แอลันซ์โอล(lanceolate) ขนาดกำกวักกันเด็กน้อย

ยาว 0.7 - 1.2 ซม. มีขันยาวและแข็งปอกอุ่นหนาแน่น และจะขยายขนาดใหญ่ขึ้นยาวถึง 1.8 ซม. เมื่อเจริญขึ้นกออุ่นผล กิ่งกอกสีขาว เชื่อมติดกันเป็นชุดๆ บรรยายของ กลีบเว้าเป็นกลีบ กอกยาว 2.5 ซม. คอไหรลดำทิวน์แทบยาวประมาณ 2 - 3 ซม.. เส้น นำร่องยังคงกอก 2.5 - 3.5 ซม. มีขันกระชาวยเล็กน้อยบริเวณแต่ละกิ่งกล่องใบบด เกสร ตัวบุ้งเชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณต้นในของคอไหรลดำทิวน์เหนือฐานขั้นนำมาประมาณ 0.3 ซม. อับเกสรตัวบุ้งปะอ่อนนาน ยาว 0.1 - 0.2 ซม. ก้านอับเกสรตัวบุ้งเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม ยาว 1.2 - 1.7 ซม. ในเมื่อน รังไข่และก้านชูยอดเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ผลแบบ แคบคู่ตัด ขึ้นไป สีน้ำตาล ยาวประมาณ 0.6 - 0.8 ซม. ผิวเกลี้ยง เบลล์คัน尼 4 เม็ดค ก่อนซางกลม ลึก ยาวประมาณ 0.3 ซม. มีขันสันและบุ่นกล้ายขันสักว่าสีขาวแกม เหาปอกอุ่นทานผิว ขันนี้จะหลุดร่วงง่าย

ตัวอย่างพืช

ตะวันออก : ขัยภูมิ S. Suthisorn 605

กลาง : กุฐเทพมานคร A.F.G. Kerr 6957; สิงหบุรี Put 2624; กุฐเทพมานคร S. Loweera-amornpan 32

ตะวันออกเฉียงใต้ : ชลบุรี J.F. Maxwell s.n.; ชลบุรี Umpai 142; ชลบุรี Mrs. Collens s.n.; ชลบุรี S. Loweera-amornpan 31

กาบสมุทร : ยะลา Put 3682; ฉะราษฎร์ธานี Put 4208

การกระจายพันธุ์ ทวีปอเมริกาเซตร้อน หมู่เกาะมาสการ์น และเอเชียเซตร้อน

สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นปะปนกับหญ้าและวัชพืชต้น ๆ ตามที่รกร้างในที่ดิน ทั้งบริเวณใกล้ทะเล และไกลทะเล ความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงเหนือระดับน้ำทะเล 1000 เมตร ออกดอกระหว่างเดือนกันยายน ถึง มีนาคม

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง ชัยภูมิหนา(Khayum teen maa) ชลบุรี; เดาสายทองคลอย(Thao saai thong loi) สิงหบุรี; เพาละบู(Phao-la buu-luu) นาเลย์, ยะลา

ประโยชน์ ชาวและพิลิปินส์ ใช้ใบทำเป็นยาพอกแผล (Oeststroem 1953: 467)

ภาพที่ 3

Ipomoea pes-tigridis Linn.

กุ้งเห็ด A.F.G. Kerr 6957 BK

ภาพที่ 4 Ipomoea pes-tigridis Linn. ชื่อสามัญ กินหมา
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ กำแพงแสนสุข อ.เมืองพิราราชา จังหวัดชลบุรี (10 กุมภาพันธ์ 2526)

ภาพที่ 5 Ipomoea pes-tigridis Linn. ชื่อ บุบัดดี้

ภาพแสดงลักษณะใบ กอก และซอกกอก

สถานที่ เชกปุ่มวัน กรุงเทพมหานคร (28 กุมภาพันธ์)

3. Ipomoea pileata Roxb., Fl. Ind. ed. Carey & Wall., 2: 94. 1824;
 Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 203. 1885; Gagnep. & Courch. in Fl. Gen.
 I. - C. : 270. 1915; Gamble, Fl. Pres. Madras : 916. 1923; Van
 Ooststr. in Blumea 3: 507. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 16. 1951;
 Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 467. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan
 3: 112. 1956; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 347. 1963; Back.
 & Bakh.f., Fl. Java 2: 493. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam
 2: 237. 1972; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 336. 1980.

ไม้ล้มดูด อาชญาเกี้ยว ลำต้นเรียวเล็ก เสือยพันธุ์รือแผ่นกุมพื้นคิน มีขันสัน ก่อนข้างละเอียบปักกุมโดยทั่วไป และมีหนาแน่นตามส่วนของลำต้นที่ยังอ่อน ส่วนที่แก่มี ขันเพียงเล็กน้อยหรือเกลี้ยง ในญูปหัวใจ ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม ส่วน ปลายสุดของใบอาจแหลมหรือมนแคบ ๆ ฐานใบเว้าเป็นญูปหัวใจก่อนข้างลึก ผิวใบแห้ง สองค้านมีขันก่อนข้างยาวแบบแอกเพรสและรีปักกุม ถ้ากล่องมีขันหนาแน่นกว่าถ้าบนชั้น มี ขันเพียงเล็กน้อยถึงเกือบเกลี้ยง เส้นใบ 4 - 6 ซม. ในยาว 2 - 7 ซม. กว้าง 1.5 - 5.5 ซม. ถ้าใบเรียวเล็ก ยาว 1.5 - 10 ซม. มีขันสัน ๆ ปักกุมเหมือนลำต้น กอกเป็นช่อแบบไข่มุก เกิดที่ซอกใบ มีกอกย่อยหลายกอกอัดกันแน่นเป็นกระชุกแบบເຂົກ น้ำในประดับที่มีลักษณะคล้ายใบขนาดใหญ่ 2 ใบเชื่อมติดกันเป็นญูปคล้ายเรือหุ้มช่อคอกไว้ ยาวประมาณ 2 - 4.5 ซม. และมีในประดับที่มีขนาดเล็กกว่ามากอีกด้วยใน ญูปช้อน ชานาหรือญูปวี ปลายมน ช้อนอยู่ก้านใน กลีบเกลี้ยงอ่อนนุ่ม แต่ละกลีบขนาดก่อรากกันเล็ก น้อย 3 กลีบที่อยู่ก้านนอกญูปช้อนชานาหรือญูปคล้ายช้อน ปลายมน ยาวประมาณ 1 ซม. อีก 2 กลีบที่ช้อนอยู่ก้านในก่อนข้างแคบ เป็นแบบญูปหอก ยาวประมาณ 0.9 ซม. ทุกกลีบ มีขนาดยาวและนุ่มปักกุมที่ผิวทั้งสองด้านและบริเวณขอบ กลีบออกสีเขียวเข้ม เป็นแบบชัตเตอร์พร้อม ก่อรากล่าทิวน์เล็กและแคบ ยาวประมาณ 2 ซม. ถ้าใบในมีสีเขียวเข้มกว่าใบอ่อนหรือสีน้ำเงิน ออก芽ยาวประมาณ 3 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางของก่อรากประมาณ 2 - 3 ซม. มีขนาดยาวและนุ่มปัก กุมเล็กน้อยบริเวณแบบกึงกลางโอบ เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบก่อรากบริเวณถ้าใบในช่อง

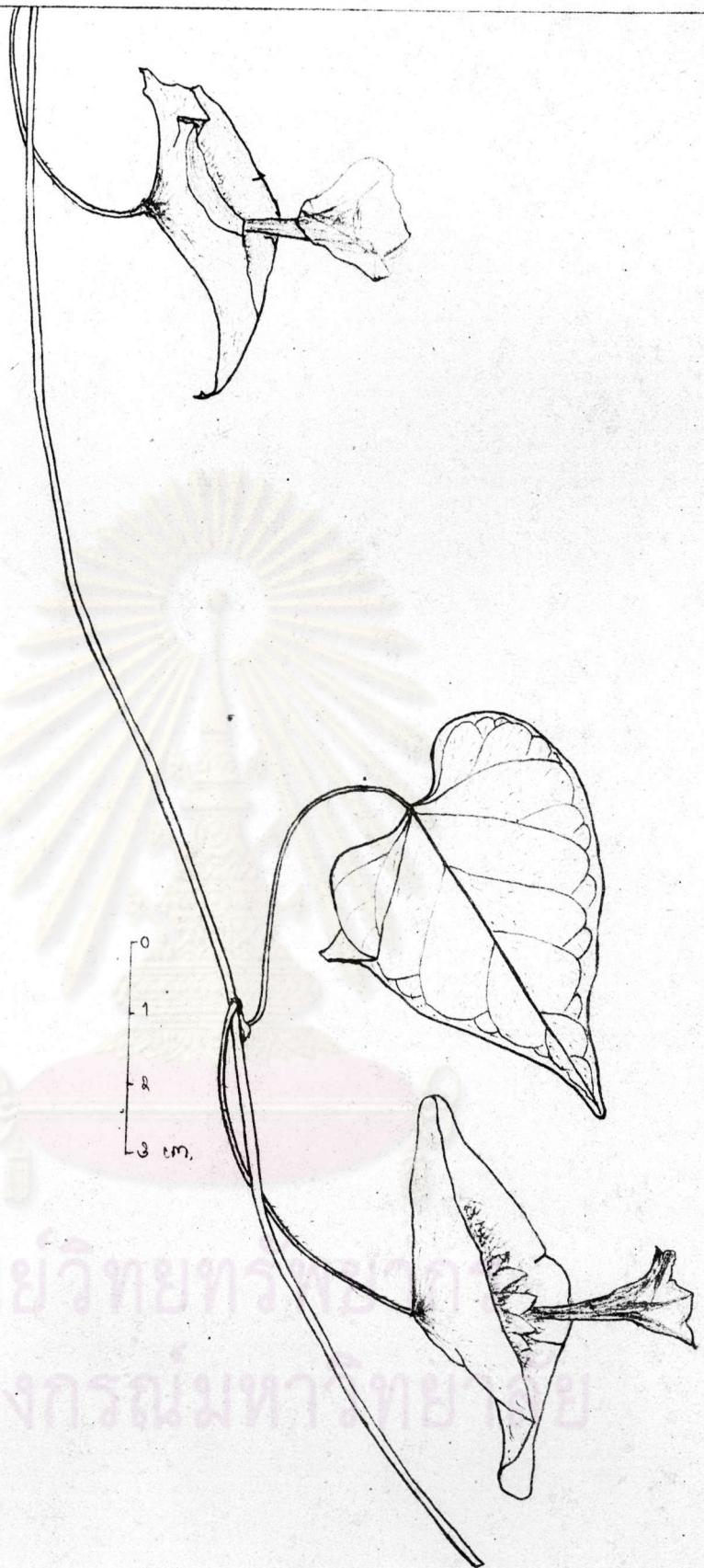
ก่อโครงสร้างทิ่วน้ำเนื้อรูนขึ้นมาประมาณ 1 ช.m. อันเกสรทั้งปูบนชาน ก้านชูอันเกสรเป็นแบบพิลพอร์น ยาวไม่เท่ากัน มีชันปักกุมบริเวณโภก กันรังไชและก้านชูยกเกรสรทั้งเนี้ย ผิวเกลี้ยง ยอดเกรสรทั้งเมี้ยบปูทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว แบบแคนปูชุด ค่อนข้างกลม สีน้ำเงิน ผิวเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.4 - 0.6 ช.m. เม็ดกมี่ 4 เม็ดต่ำ สีดำ ผิวเกลี้ยงหรือมีชนเพียงบาง ๆ กระชาวยกผิว

<u>ท้าอย่างพิช</u>	ภาคเหนือ :	เมืองไพร Prayad 527
ตะวันออกเฉียงเหนือ :	ชลบุรี T. Boonkird 60; มหาสารคาม T. Boonkird 71	
ตะวันออก	:	นครราชสีมา Put 4314
ตะวันออกเฉียงใต้	:	ชลบุรี Mrs. D.J.Collins 1736; ชลบุรี Mrs. D.J. Collins 1928; ชลบุรี Put 456; ชลบุรี J.F. Maxwell 73-486
ตะวันตกเฉียงใต้	:	เพชรบุรี A.F.G. Kerr 20626; ประจวบคีรีขันธ์ A.F.G. Kerr 16173
ภาคสมุทร	:	สงขลา Umpai s.n.

การกระจายพันธุ์ เชกร้อนของทวีปอาหรือภาคตะวันออก หมู่เกาะนาสการ์น และเอเชียเชกร้อน จากอินเดียถึงจีน อินโดจีน นาเลย์เชย อินโดนีเซีย พลีบีนส์

สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นไปบนหilly และวัชพืชอื่น ๆ ตามที่รกร้าง ความสูงเนื้อรักษ์กันน้ำ ทะเล 1 - 400 เมตร ออกอาการห่วงเกือนทุลากม ถึง ถุนกาพันธ์

ชื่อพื้นเมือง เถาสองสิ่ง (Thao song salueng) ไทย นครราชสีมา; อัญชัน (An chan) ไทย เพชรบุรี

ภาพที่ 6 Ipomoea pikeata Roxb.

เรียงใหม่ A.F.G. Kerr 6496 BK

4. Ipomoea alba Linn., Sp. Pl. 1: 161. 1753; Van Ooststr. in Blumea. 3: 547. 1940; Fl. Malesia. 4: 480. 1954; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 346. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 491. 1965; Meninger, Fl. Vines World; 145. 1970; Stone, Fl. Guam 6: 490. 1970; Pham-Hoàng Hộ, Cay-Có Mien-Nam 2: 240. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl.: 871. 1976; Sald. & Nicol., Fl. Hass. Dist. Karn. Ind.: 469. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 317. 1980.
- _____Calonyction spicatum Choisy, Mem. Soc. Phys. Geneve 6: 441. 1833. _____Convolvulus aculeatus Linn., sp. Pl. 1: 155. 1753. _____I. bona-nox Linn., Sp. Pl. ed. 2: 228. 1762; Kurz, For. Fl. Br. Burm. 2: 217. 1877.

ไม้ล้มลุก ชาญปีเคียวหรืออาบูยิน (Ooststroom, 1954) ส่าคันเดือยพัน ส่วนโคนที่แก่แข็งและมีเนื้อใน มียางขาวตามส่วนท่อ ผิวเกลี้ยงหรือมีขันสัน ๆ ปักครุฑ์เล็กน้อย และบางครั้ง มีปุ่มเล็ก ๆ กระชาวยู่เป็นแห่ง ๆ ใบ ใบประกอบไขว้ ขอบใบเรียบหรือหยัก ลักษณะจะแตกต่างไปเป็น 3 lobes บางครั้งอาจพบทั้งสองลักษณะในต้นเดียวกัน ปลายใบเรียวแหลม ส่วนปลายสุดของใบอาจแหลม หรือมนและมีก้านแหลมสั้น ฐานใบเว้าเป็นรูปหัวใจก่อนริ้ว ลีก ผิวใบหั้งสองด้านเกลี้ยง ในยาว 6-20 ซม. กว้าง 5-16 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 5-20 ซม. ดอกเป็นช่อแบบไข่มุก เกิดที่ซอกใบ ช่อออกมักรากแรกเป็นแบบสกอร์ปิอยด์ไข่มุก (scorpioid cyme) มีส่วนน้อยที่เป็นไคเกเชียม (dichasium) กออยู่ติดกัน 1 ถึงหลายกอ ก้านช่อออกกตัญ ยาวหนา ยาว 1-24 ซม. ก้านกออยู่ติดกัน ยาว 0.8-2 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านผลจะมีความยาวเพิ่มขึ้นถึง 2.5-3 ซม. และมีรูปคล้ายกระบอก ในประดับขนาดเล็ก รูปลิเนียร์-แอลันธ์-อเลฟ ยาวประมาณ 0.2 ซม. ร่วงง่าย มักร่วงก่อนที่จะออกใบ กลีบเลี้ยงเห็นได้ลำบาก แผ่นหนัง รูปรีกังขอนชานาน ขนาดไม่เท่ากัน กลีบที่ซ่อนอยู่ก้านในยาวกว่า ยาว 0.7-1.5 ซม. ปลายกลีบมน และมีก้านแหลมสั้น ซึ้งยาวประมาณ 0.2 ซม. กลีบที่อยู่ก้านออกสั้นกว่า เส้นผ่านศูนย์กลาง แต่มีอ่อนยื่นออกจากผิวบริเวณใกล้ปลายกลีบ เส้นผ่านศูนย์กลาง กลีบยาว 0.5-1 ซม. ส่วนอ่อนยาว 0.4-0.9 ซม. กลีบเลี้ยงนี้จะโค้งลงก้าน

จ้างเมื่อกอกเจริญเป็นผล กอสีขาว เป็นแบบช่อเรือฟอร์ม อาจมีสีขาวอ่อนหรือ
บริเวณดอนกึงกลางโขมนี้สีออกเหลือง กอโกรดล่าทิว์ เล็กและแคบ กอหนรือเป็นเหลี่ยมเล็ก
น้อย ยาว 7 - 12 ซม. เช่นผ่าศูนย์กลางกอก 11 - 15 ซม. เกสรตัวผู้และเกสรตัว
เมียชาวบ้านออกมาเห็นขอโกรล่าทิว์ เกสรตัวผู้เรื่องติดกับกอสีขาวบริเวณก้านในทางส่วนบน
ของกอโกรล่าทิว์ อันเกสรตัวผู้ปูชอนชาน ก้านชูอันเกสรเป็นสันแบบพิพิพอร์ม ในเมื่อ
ชน รังไข่และก้านชูยอดเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียปูทรงกลม 2 อันติดกัน
มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว แบบแคบชูด ญี่ปุ่น สีน้ำตาล ผิวเกลี้ยง ยาวประมาณ
2.5 - 3 ซม. มีอคแนตน เม็ดกมี 4 เม็ด สีน้ำท่าลอดิงก่า ยาว 1 - 1.2 ซม.
กว้างประมาณ 0.8 ซม. ผิวเกลี้ยง

ตัวอย่างพืช ตะวันออก : ชัยภูมิ C.F. Van Beusekorn et al 4190

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 7941

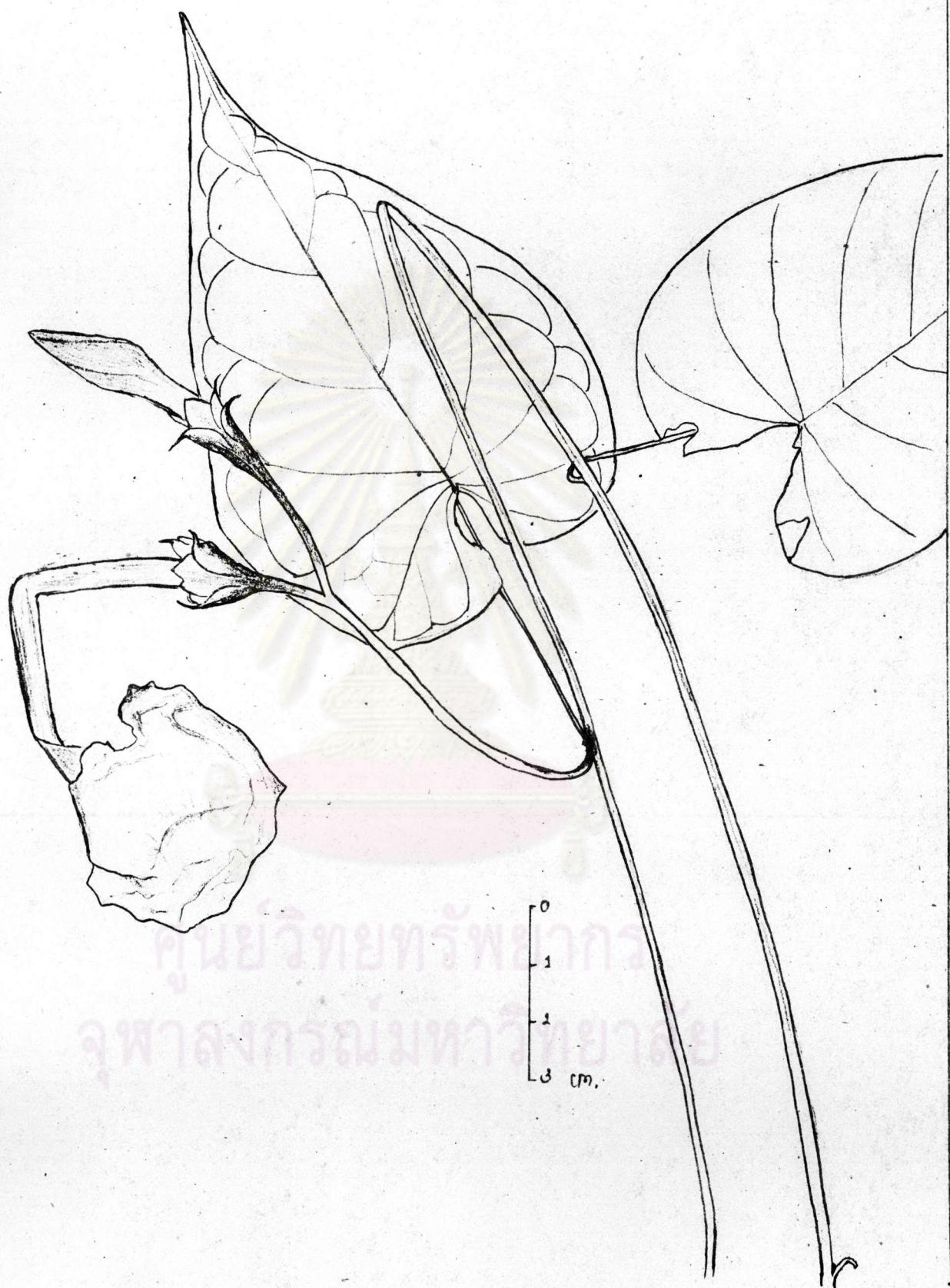
ตะวันตกเฉียงใต้ : อุทัยธานี S. Sutheesorn 3124; กาญจนบุรี
K. Bunchuai 62

การกระจายพันธุ์ เป็นพืชพื้นเมืองของทวีปเมริกเซตร้อน ปัจจุบันมีกระจายในเซตร้อนทั่วไป
สภาพนิเวศน์วิทยา มีห้องปฐกเป็นไม้ประดับและขึ้นเองตามธรรมชาติ ชื้นประปันกับหมู่ไม้共同发展
ที่รกร้างและในป่าไม้ร่วง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 1400 เมตร ออกดอกระหว่าง
เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน กอกริ่มนานทั้งแท่งตอนพลบค่า

ชื่อสามัญ moon-vine, moon flower

ชื่อพืชเมือง บานคึก (Baan duck), กอกพระจันทร์ (Dok phrachan) ไทย
นครราชสีมา

ประโยชน์ ปฐกเป็นไม้ประดับ

ภาพที่ 7 . Ipomoea alba Linn.

กรุงเทพฯ K. Bunchuai 62 BKF

5. Ipomeea quamoclit Linn., Sp. Pl. 1: 159. 1753; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 199. 1885; Gagnep. & Courch. in Fl. Gen. I. - C. : 235. 1915; Van Oeststr. in Blumea 3: 555. 1940; Fl. Malesia. 4: 482. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 252. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 234. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 347. 1963; Grisbach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 472. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 491. 1965; Stone, Fl. Guam 6: 494. 1970; Pham-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 241. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 870. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 338. 1980. Convolvulus pinnatus Desr. in Lamk, Enc. Meth. 3: 567. 1971. Quamoclit pinnata Boj. Hort. Maurit. : 224. 1837.

ไม้ล้มดูด อาชญาเดียว ลำต้นเลื้อยพัน มีส่วนน้อยที่แผ่กุณพันคิน แยกกิ่งก้านมาก มียางขาวตามส่วนค้าง ๆ ผิวเกลี้ยง ใบญี่ปุ่นหรือ ขอบชานาน ขอบใบเว้าซีก เกือบถึงเส้นกลางใบกล้ายในประตอนแบบชนนก มีจำนวนเชกเมนท์ 8 - 20 ถุ แต่ละ เชกเมนท์มีร่องรอยเดียวกัน กว้าง 0.5 - 0.75 มม. เชกเมนท์หอยุกออกล่างขอบใบ ปลายมักแยกเป็น 2 แฉก อาจมีข้างที่ขอบใบเว้ากัน ๆ แบบเหกคิเนห์ (Oeststroem, 1965) ผิวใบเกลี้ยง ในยาว 2 - 10 ซม. กว้าง 1 - 6 ซม. ก้านใบยาว 0.8 - 4 ซม. มีหูใบเทียนที่ฐาน กอกเป็นร่องแบบไข่ เกิดที่ชอกใบ มีกอกย่อย 1 - 4 กอก ก้านชอกออกยาว 1.5 - 14 ซม. ก้านกอกย่อยยาว 0.5 - 2 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านยอด มีความหนาเพิ่มขึ้นและมีรูปคล้ายกระบอก ในประตอนขนาดเล็ก ญูปสามเหลี่ยมก้านเท่า ปลาย แหลมยาว 0.1 - 0.2 ซม. กลีบเลี้ยงขนาดไม่เท่ากัน กลีบหอยุกก้านออกสั้นกว่าเล็กน้อย ยาว 0.4 - 0.5 ซม. กลีบที่ชอกออกญูปสามเหลี่ยมในยาว 0.5 - 0.6 ซม. แต่ละกลีบญูปะขอบชานาน หรือญูปกล้ายข้อน ปลายกลีบมนและมีร่องแหลมสั้น ผิวกลีบมีปุ่มเล็ก ๆ ขอบกลีบสีเขียว กลีบหอก สีแดงเข้ม เป็นแบบหอกเวอร์พอร์ม ส่วนโคนของหอกโครงล้ำพิเศษแบบและกว้างขึ้นช้างบน ปลายแยกเป็น 5 โถ แต่ละโถญูปสามเหลี่ยมสั้น ๆ ปลายโถมนแหลม ยาวประมาณ 0.5 ซม.

บางครั้งอาจพบว่าต้นมีสีขาวแทรกบนอยู่มาก (Backer, 1965) หอยยาว 2 - 3.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอกประมาณ 1.5 - 2 ซม. เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียยาวยื่นออกมาเหนือส่วนของกลีบดอก เกสรตัวผู้เรื่องติดกับกลีบดอกบริเวณด้านในของคอร์โอล่าทิวน์เหนือฐานขึ้นมาประมาณ 0.2 ซม. ก้านชูอันเดสเป็นเส้นแบนพิลิฟอร์ม มีข้อประกอบกับโคนก้าน รังไข่และก้านชูของเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียสูตรทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็กๆ ตามผิว บล็อกแบบแคปซูล ญี่ปุ่นใช้ สีน้ำตาล ผิวเกลี้ยง ยาวประมาณ 0.6 - 0.8 ซม. ปลายมนและมีส่วนฐานของก้านชูของเกสรตัวเมียติดอยู่ เป็นยอดแหลม เมื่อผลแก่จะแตกหักขาด เม็ดกมี 4 เม็ด ญี่ปุ่นใช้กงชอนชานา สำลักถึงก่า ยาวประมาณ 0.5 - 0.6 ซม. มีขันเส้นเล็กๆ เป็นปอย สีเหลืองอ่อนๆ ตามผิว

<u>ตัวอย่างพืช</u>	ตะวันออกเฉียงเหนือ :	ชลบุรี Adisai 306
ภาคกลาง	:	กรุงเทพมหานคร R.C. Lakshuakaes s.n.; กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 11
ตะวันออกเฉียงใต้	:	ชลบุรี S. Loweera-amornpan 13
ภาคสมุทร	:	สุราษฎร์ธานี Sakol 1095

การกระจายพันธุ์ มีกระจายทั่วไปในเขต้อน

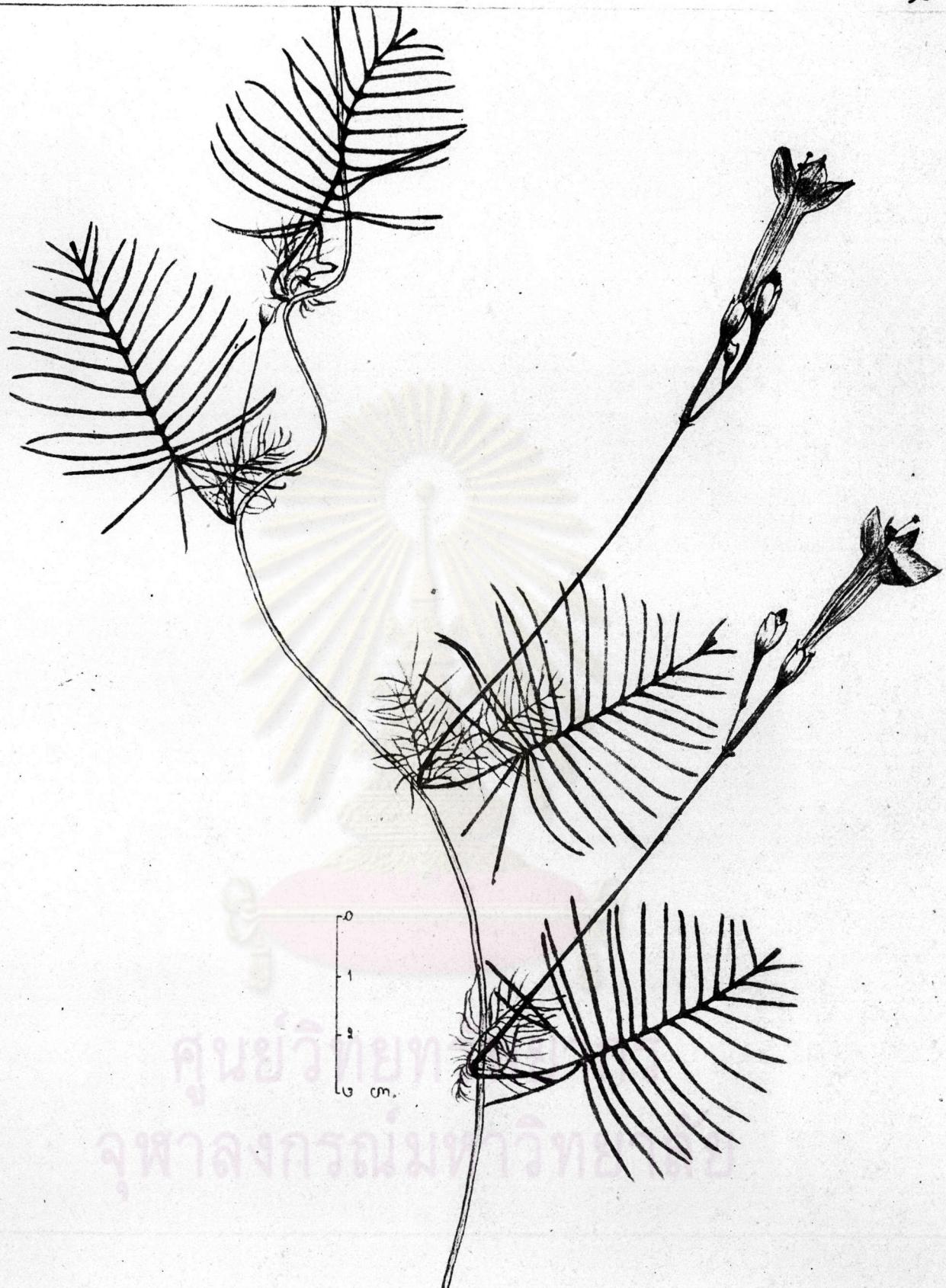
สภาพนิเวศน์วิทยา มีทั้งป่าเป็นไม้ประดับและซึ่งลงกามธรรมชาติในที่ชื้น มักเติบโตตามริ้ว หรือพุ่มไม้ พุ่มบางใบป่าไปร่อง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 1200 เมตร คอกอุกคลอปปี

ชื่อสามัญ Cypress vine

ชื่อพื้นเมือง รอกฟ้า (Rek faa), ประทัดจีน (Pratad cheen), เข็มแดง (Khem daeng), พันสารรค (Phan sawan), แข้งสิงห์ (Khaeng sing), สนก้างปลา (Son kaangplaa) ไทย ภาคกลาง; กอนสารรค (Khon sawan) ไทย เชียงใหม่

ประโยชน์ ปูกเป็นไม้ประดับ

ในพิลิปปินส์ใช้ใบเป็นยาพอกแผล และรักษาระคิวติกีสกวงหวาร (Oeststroem, 1954)

ภาพที่ 8 Ipomoea quamoclit Linn.

กุ้งเห็ด S. Loweera-amornpan 11

ภาพที่ 9 Ipomoea quamoclit Linn. กอนสารรค

ภาพแสดงลักษณะใบ กอก และซอกกอก

สถานที่ เชียงใหม่วัน ๑๕ เทพมหาราช (๑๕ กุมภาพันธ์)

ภาพที่ 10 Ipomoea quamoclit Linn. กอนฟาร์ค
ภาพแสดงลักษณะใบ ดอก ผล และซอคอก
สถานที่ เชกปทุมวัน กรุงเทพมหานคร (8 พฤศจิกายน 2526)

6. Ipomoea angulata Lamk., Tabl. Enc. 1: 464. 1791; Van Oeststr. in Blumea 3: 553. 1940; Fl. Malesia. 4: 481. 1954; Maheshwari, Fl. Delhi : 233. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 491. 1965; Phâm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 241. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 870. 1946. — I. phoenicea Roxb., Fl. Ind. 2: 92. 1824. — I. coccinea Cl. in Fl. Br. Ind. 4: 199. 1885.

ใบอ่อนฉุก อายุปีเดียว ลำต้นเลื้อยพัน ผิวเกลี้ยงหรือมีขันยาวและอ่อนนุ่มปกคลุมเส้นน้อยเป็นแห่ง ๆ ใบญูปไซต์รูปกลม ขอบใบโถกหัวใบหยักลักษณะแฉกหัวในใบเป็น 3 โอบ ต้านช้างหัง 2 โอบตั้งซึ่งรี้ใช้ทางปลายใบ แท่นสีบนปลายเรียวแหลมบางครั้งพบว่าขอบใบโถกหัวใช้ก้านช้างสิก ผิวใบหังสองก้านเกลี้ยง ในยาว 3 - 15 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 3 - 12 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเล็กน้อย หอกเป็นช่อแบบเดริคอยด์ไซม์ (helicoid cyme) เกิดที่ซอกใบและบริเวณปลายยอด ช่อหอกยาว 10 - 35 ซม. มีดอกย่อยจำนวนมาก ช่อหอกที่แทรกแซงกรั้งแรกเป็นแบบไก่เชียงและแทรกแซงท่อไปเป็นแบบโนโนไก่เชียง ก้านช่อหอกกลมหรือเป็นเหลี่ยมเล็กน้อย ยาว 3 - 20 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเล็กน้อยเนื่องจากใน ก้านหอกย่อยลักษณะเป็นเหลี่ยม ยาว 0.5 - 1 ซม. และจะมีความยาวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเจริญเป็นก้านผล ในประดับขนาดเล็ก ญูสามเหลี่ยมแคบ ๆ ยาว 0.1 - 0.2 ซม. กลีบเลี้ยงญูปของชานาน ปลายมนหรือตัดตรงและมีช่องยื่นออกจากผิวบริเวณใกล้ปลายกลีบเล็กน้อย ผิวกลีบเกลี้ยง กลีบยาว 0.2 - 0.3 ซม. ส่วนอ่อนยาว 0.3 - 0.4 ซม. กลีบเลี้ยงนี้จะโถกลงก้านล่างเนื่องจากเจริญขึ้นเป็นผล กลีบหอกสีแดงเข้ม เป็นแบบชั้นเรื่อยฟอร์ม ส่วนโคนของหอกโรมล้ำทิว์แบบแท้วกว้างชีดช้างบนและโถกเล็กน้อย หอกยาว 2.5 - 3 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางหอก 1.8 - 2.5 ซม. เกสรหัวบุ้งและเกสรหัวเมียยาวยืนออกมานៅส่วนของกลีบหอก เกสรหัวบุ้งเชื่อมติดกับกลีบหอกบริเวณก้านในของหอกโรมล้ำทิว์เนื่องฐานขั้นมาประมาณ 0.9 ซม. ก้านข้อมากเกสรหัวบุ้งเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม ความยาวทั้งก้านเล็กน้อย ยาว 3 - 3.5 ซม. ไม่มีขัน อันเกสรูปรี ยาวประมาณ 0.15 ซม. รังไข่และก้านชูของเกสรหัวเมียผิวเกลี้ยง ยอดเกสร

ก้าเมียรูปทรงกลม มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว ผลแบบแคบชูด ก่อนซ้างกลม สีน้ำตาล
นิวเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.5 - 0.7 ซม. เมล็ด 4 เมล็ด สีดำ ยาว
ประมาณ 0.4 ซม. มีขันสันและนุ่มนักคุณหนาแน่น

ทั่วทั่วพืช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ K. Suvatabantha s.n.; เชียงใหม่
M.C. Lakshnadara 1409; เชียงใหม่ A.F.G.
Kerr 4691; เชียงราย Y. Paisooksantivatana
499-81; เชียงใหม่ P. Sangkhachand 24;
เชียงใหม่ Plernchit 57; ภาค Collector
unknown s.n.

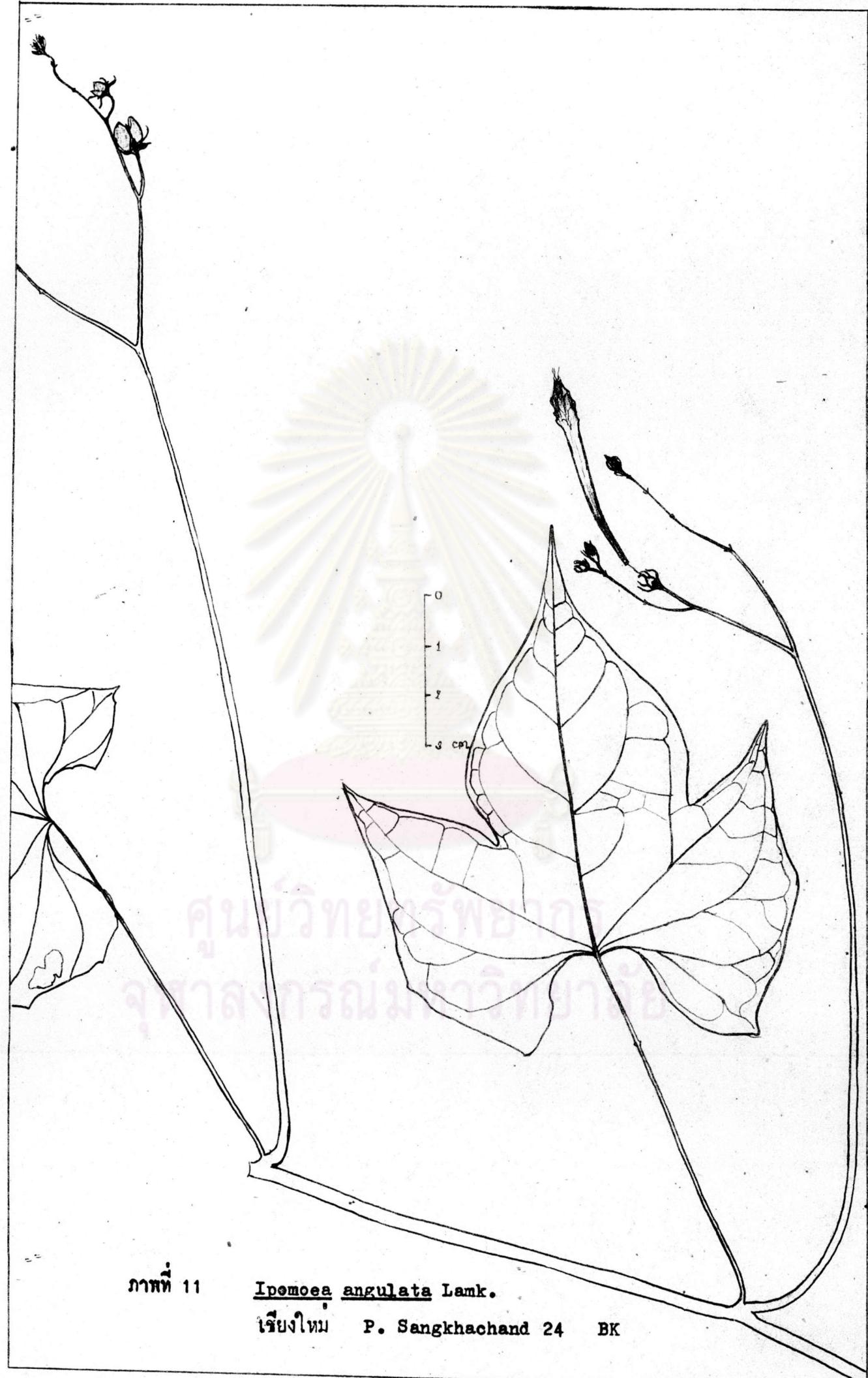
ทະวันทกเฉียงไก่ : กาญจนบุรี C.F. Van Beusekorn et al 3898

การกระจายพันธุ์ เป็นพืชที่นิมิตของหิวป้อเนริกาเชกร้อน มีจุดนิมิตรกระจายในเชกร้อน
ทั่ว ๆ ไป ชาวและนาเลย์ปู้กเป็นไม้ประดับ

สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นปะปนกับวัชพืช และหมู่ไม้共同发展ที่รกร้างในที่ดิน และในป่าไปร่องซึ่ง
มักพบบริเวณน้ำตก ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 1200 เมตร ออกดอกระหว่างเดือน
ตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์

ชื่อสามัญ _____

ชื่อพืชเมือง จิจ็อก gang (Ching cho daeng) ไทย เชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรพยากร
ภาพที่ 12 Ipomoea angulata Lamk. จังจ้อแกง
ภาพแสดงดอกและซอกดอก
สถานที่ อ่าเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

7. Ipomoea aculeata Bl., Bijdr. : 715. 1825; Van Ooststr. in Blumea 3: 572. 1940; Fl. Malesia. 4: 486. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 492. 1965.

ใบล้มลุก อยู่ใน ลำต้นโกรหัวไปเลื่อยพื้น มีบังที่แยกอุ้มหันคิน ลำต้นสีเข้มเงิน
ฟางแห้ง ส่วนที่แก่แข็งและมีเนื้อไม้ ผิวเกลี้ยงหรือมีขันสันและบุ่มปักอุ้มเล็กน้อย และบาง
ครั้งมีหนามเล็ก ๆ ลักษณะโถงและอ่อนกระจาดอยู่บ้างเป็นแห่ง ๆ ใบ ญี่ปุ่นหัวใจ ญี่ปุ่นไช่ หรือ
กลมกึ่งญี่ปุ่นไช่ ขอบใบเรียบ หรือมีส่วนน้อยที่ขอบใบหยักทำให้ใบเป็น 3 โคน ปลายใบเรียว
แหลม ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหัวใจลึกลักษณะ ผิวใบหั้งสองก้านมีขันสันและบุ่มปักอุ้มแทรกก้านล่างมี
ชนวนแน่นกว่า เส้นใบ 5 - 6 ซม. ในยาว 5 - 14 ซม. กว้าง 3 - 10 ซม. ก้านใบ
เรียวเล็ก ยาว 2.5 - 1.2 ซม. มีขันสันและบุ่มเหมือนลำต้น ดอก เป็นช่อแบบไข่มุก
เกิดที่ชอกใบ มีกอกอยู่ 1 - 3 กอก แท้โกรหัวไปมักกิ้น 1 กอก ก้านช่อคอกของบนและสัน
ยาว 0.2 - 1 ซม. มีขันเหมือนลำต้น ก้านคอกอยู่มักกิ้นลักษณะเป็นเหลี่ยม ส่วนโคนแคบแล้ว
กว้างขึ้นช่วงบน ยาว 0.7 - 1.5 ซม. มีกองอเมือคอกอย่างถุงพอกอกนานจะยิ่กรง และเมือ
เจริญเป็นก้านผละมีความยาวเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 2 ซม. และมีญี่ปุ่นลักษณะของ กอใบเลี้ยง
เหนียวคล้ายแผ่นหนัง ญี่ปุ่นไช่กึ่งขอบฐาน หรือญี่ปุ่น ปลายกอเป็นมนต์ บางครั้งปลายกอเป็นมนต์
และเว้าทรงกลางแบบอินาร์จิเนท กอใบที่ชอนอยู่ก้านในค่อนข้างสันกว่ากอใบที่อยู่ก้านออก ขอบ
บางและโปร่งแสง แท่ละกอใบยาว 1.2 - 1.8 ซม. และจะมีความยาวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อ
เจริญขึ้นกอุบล กอใบคอกสีขาว เป็นแบบชั้ดเวอร์พอร์ม อาจมีสีขาวล้วนหรือบริเวณผิวคลุม
ก้านออกมีสีออกเชียว กอใบล้ำทิ่วน์เป็นหลอดเล็กและแคบ กอใบยาว 14 - 17 ซม. เกสร
กัวญี่และเกสรกัวเนียวยานี่ออกมาเหนือส่วนของกอใบ กอใบกัวญี่เชื่อมติดกับกอใบโดยเว้า
ปากของกอใบล้ำทิ่วน์ อันเกสรกัวญี่ญี่ปุ่นหอก ยาวประมาณ 0.5 ซม. ก้านชูอันเกสรเป็นเส้น
แบบพิลิพอร์ม ยาวไม่เท่ากัน มีขันปักอุ้มตามโคนก้าน รังไช่และก้านญี่ออกเกสรกัวเนียวยานี่
เกลี้ยง ยอดเกสรกัวเนียวยานี่ญี่ปุ่นหอก 2 อันติดกัน มีบุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว กลับ แคบปูด
ญี่ปุ่นไช่ สีน้ำตาล ผิวเกลี้ยง ยาวประมาณ 1.5 ซม. กอใบเลี้ยงเจริญขึ้นมากอุบล
เมือก 4 เมือก สีดำ ยาวประมาณ 0.6 - 0.8 ซม. มีขันยาวและหยิก กล้ายขันสักว'

สีเทาปักกุมหนาแน่นทึบๆ

กัวอย่างพืช ภาคกลาง : สารบุรี Put 2427

ภาคตะวันออก : นครราชสีมา Put 4324

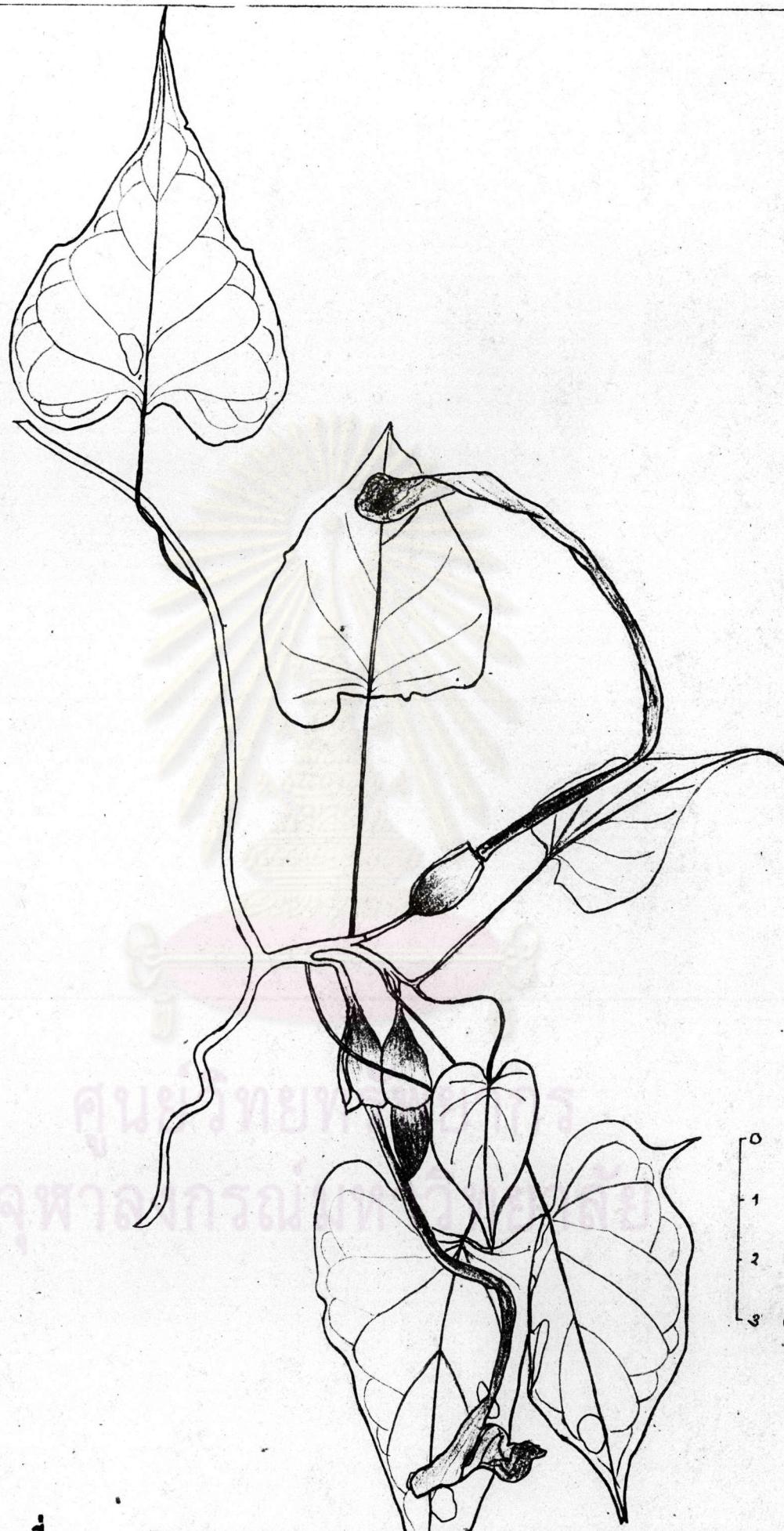
การกระจายพันธุ์ มาเลเซีย จawa ไทย

สภาพนิเวศน์วิทยา ขั้นปะปนกับหญ้าไม้共同发展ที่กรรัง และในป่าปรง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 1 - 700 เมตร

ชื่อสามัญ _____

ชื่อพื้นเมือง _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
สุภาพงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 13 Ipomoea aculeata Bl. var. mollissima (Zoll.) Hallif.
นครราชสีมา Put 4324 BK

8. Ipomoea trichosperma Bl., Bijdr. : 710. 1825; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 198. 1885; Van Ooststr. in Blumea 3: 578. 1940; Fl. Malesia. 4: 487. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 492. 1965.

ใบล้มลุก อายุยืน ลำต้นเลื้อยพัน ส่วนที่แก่แข็งและมีเนื้อไม้ มีรากลึกล้ำในดิน แท่นหินกรังน้ำปูมเดือด ๆ กระจาดหกตามผิว ใบสูงปกติสูงประมาณ 4-7 ซม. ส่วนมากมักมี 3 หรือ 5 ใบ มีส่วนน้อยที่ชอบใบเรียง หรือหักเป็นพับหลาย ๆ โฉมที่อยู่กลางมีชนาคใหญ่ ญูปีนหรือญูปหอก ยาว 5-8 ซม. กว้าง 2-5 ซม. โฉมที่อยู่ก้านชั้นเดียวกันกว่า ญูปีนหรือญูปหอก แต่ละใบใบปลายเรียวแหลม บางครั้งทรงปลายสูกของใบมีแต่ตัวเส้นสัน ฐานใบเว้าเป็นญูปหัวใจ มีใบหั้งสองก้านเกลี้ยง ในยาว 6-14 ซม. กว้าง 6-12 ซม. ก้านใบเรียวเดือด ยาว 4.5-12 ซม. กอกเป็นช่อบานใช้น้ำก็อกที่ซอกใบ อาจมีกอกย้อยเพียง 1 กอก หรือซ่อ กอกแบบโนโนเกเชียนหรือไกเกเชียน มี 2-3 กอกย้อย ก้านช่อ กอกยาว 2-14 ซม. มีรากลึกล้ำ ลักษณะเดียวกันของใบ เป็นเหลี่ยม ส่วนโคนแคบแล้วกว้างขึ้นชั้นบน ยาว 1.2-3 ซม. กลีบเลี้ยงสีเขียวจาง ๆ เหนียวคล้ายแผ่นแม่ปั้น ญูปหอกสูงประมาณ 4-5 ซม. หรือญูปหอก ปลายกลีบมนและมีตัวเส้นสัน ขอบของกลีบโดยเฉพาะกลีบที่ซ้อนอยู่ก้านในบางและไปร่องแสง ขนาดกลีบแยกก่างกันมาก กลีบที่ซ้อนอยู่ก้านในยาวกว่า ยาว 1.5-2.5 ซม. กลีบที่อยู่หัวนอกสั้นกว่า ยาว 0.8-1.2 ซม. กลีบคอกสีขาว แบบชัลเวอร์ฟอร์ม อาจมีสีขาวทั้งคอก หรือบริเวณแผ่นกึ่งกลางใบมีสีแดงเรื่อ (Backer, 1965) คอกโรคล่าทิวน์เล็กและแคบ ยาว 8-9 ซม. กอกยาว 11-14 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอกประมาณ 10 ซม. เกสรตัวผู้ และเกสรตัวเมียยาวยืนออกมาเหนือส่วนของกลีบคอก เกสรตัวผู้เรื่อมติดกับกลีบคอกบริเวณก้านในของคอกโรคล่าทิวน์ เหนือฐานขั้นมาประมาณ 1.5 ซม. อับเกสรสีขาว ญูปีนเนียร์โค้งยาวประมาณ 0.5 ซม. ก้านชูอับเกสรเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม มีชันปักครุฑ์โถกก้าน รังไข่และก้านชูยอดเกสรตัวเมียมีรากลึกล้ำ ยอดเกสรตัวเมียญูปหองกลม 2 อันติดกัน มีบุ่มกลมเดือด ๆ ตามผิว ผลแบบแคบป้อม ญูปีนหรือเกือบกลม สีน้ำตาล มีรากลึกล้ำ ยาวประมาณ 2.5-3 ซม. เมล็ดมี 4 เมล็ด สีดำ ยาวประมาณ 0.7-0.9 ซม. มีชันยาว คล้ายขนสัตว์

สืบฯ ทางปักกอกลุ่มหนาแน่นมากผิว และมีชนที่ยาวกว่า ยาวประมาณ 1 ซม. บุนและเป็นมัน กามขอบของเนื้อก

ทัวอย่างพิช ภาคกลาง : สระบูรี J.F. Maxwell 73-482; กุยห์เทพมหานคร
A.F.G. Kerr 7941
ระวังตกเฉียงไว้ : อุทัยธานี S. Suthesorn 3124

การกระจายพันธุ์ มาเดเชีย ชวา ไทย

สภาพนิเวศน์วิทยา ชื้นประปันกับหมู่ไม้共同发展ที่รกร้าง และในป่าไปร่อง พบรังนบริเวณใกล้ ทะเลและห่างไกลทะเล เกาะ ความสูงทั้งแท่งระดับน้ำทะเล ถึงเหนือระดับน้ำทะเล 400 เมตร ออกดอกระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์ กองบานกลอกกล่องกิน

ชื่อสามัญ _____

ชื่อพื้นเมือง _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุทยานแห่งชาติข่ายลัย

ภาพที่ 14 . Ipomoea trichosperma Bl.

สรุป J.F. Maxwell 73-482 BK

9. Ipomoea tuba (Schlechtend.) G. Don, Gen. Syst. 4: 271. 1838;
 Van Ooststr. in Blumea 3: 575. 1940; Fl. Malesia. 4: 487. 1954;
 Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 467. 1963; Back. & Bakh.f.,
 Fl. Java 2: 492. 1965; Meninger, Fl. Vines World : 152. 1970;
 Stone, Fl. Guam 6: 494. 1970.

ใบอ่อนๆ อยู่ใน ถ่ำนส่วนใหญ่เลือยพันกันไม่เล็ก ๆ มีส่วนน้อยที่หักเลี้ยงไปตามพื้นดิน ส่วนที่แก่แข็งและมีเนื้อไม้ ผิวเกลี้ยง แท่นบ้างกรังมีปุ่มแข็ง ๆ ยื่นจากผิว มีรอยย่นเป็นเส้นตามความยาวของถ่ำน ใบประกอบ 3 ชั้น หรือขุ่นกลม ขอบใบเรียบหรือเว้าเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบเรียวแหลม บางกรังทรงปลายสูตรของใบมนและมีก้านแหลมสั้น ฐานใบเว้าเป็นรูปหัวใจค่อนข้างลึก ผิวใบทึบสองด้านเกลี้ยง เส้นใบ 7 - 8 มม. เส้นใบย่อย (secondary nerve) เรียงชานๆ กัน ใบยาว 5 - 16 ซม. ก้าง 5 - 14 ซม. เมื่อใบแห้งผิวใบส่วนใหญ่จะมีสีเข้มและไปรุ่งแสง แท่นบ้างบริเวณจุดที่เส้นหักให้เห็นมีสีเข้มเป็นหยด ๆ ก้านใบยาว 3.5 - 16 ซม. กอก เป็นช่อแบบไข่ เกิดที่ชอกใบ มีกอกย่อย 1 - 3 กอก ความยาวของก้านช่อ กอกประปรวนมากกว่า 0.75 - 12 ซม. ก้านกอกย่อยยาว 1.5 - 3 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านผลจะมีความหนาเพิ่มขึ้นและมีรูปกล้วยกระบอก กลับเดียงเหนี่ยวกล้วยแผ่นหนัง รูปกลมหรือกลมกึ่งรูปไข่ ปลายกลับมนและมีก้านแหลมสั้น บางครั้งปลายกลับมนและเว้าทรงก่องกลางแบบพิมาร์จิเนท ขนาดไม่เท่ากัน กลับที่อยู่ก้านออกยาว 1.5 - 2 ซม. กลับที่ชอนอยู่ก้านในมักบางและยาวกว่าเล็กน้อย ยาว 1.8 - 2.5 ซม. กลับเดียงน้ำชาขยายใหญ่ขึ้นเล็กน้อย เมื่อเจริญขึ้นกุ่มผล เมื่อยัดยังช้อนกลับจะตุนกล้วยรูปถ้วย เมื่อผลแก่กลับที่กุ่มส่วนปลายจะโถกลง กลับออกสีขาว แบบช้อนเวอร์ฟอร์ม อาจมีสีขาวทั้งตัวหรือบริเวณแบบกึ่งกลางโอบมีสีออกเชี่ยว กอกยาว 9 - 12 ซม. กอไอลอตที่มีเส้นเลือดและแคน ยาว 7 - 8 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอกประมาณ 8 - 10 ซม. เกสรถัวๆ เชื่อมติดกับกลับออกบริเวณก้านในช่องกอไอลอตที่มีเนื้อรูนรูน มากประมาณ 0.6 ซม. อันเกสรถัวๆ ปูลิเนียร์ ยาวประมาณ 0.6 ซม. ก้านชูอันเกสร

เป็นสีน้ำเงินพิมพ์รุ่น มีชันปักกลุ่มที่โคนก้าน รังไข่และก้านซูบออกเกรสรากว่าเมียผิวเกลี้ยง
ยอดเกรสรากว่าเมียสูบทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว บลแบบแคบชุด ก่อน
ข้างกลม สันนำกาลต่อหน้า ผิวเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 - 2.5 ซม. เมือกนี
4 เม็ด ก้าน ยาวประมาณ 1 ซม. มีชันสันและบุ่งกล้ายขันสักว่าปักกลุ่มหนาแน่น และมี
ชันยาวกล้ายเส้นใหม่ๆ ตามความชอบของเม็ด

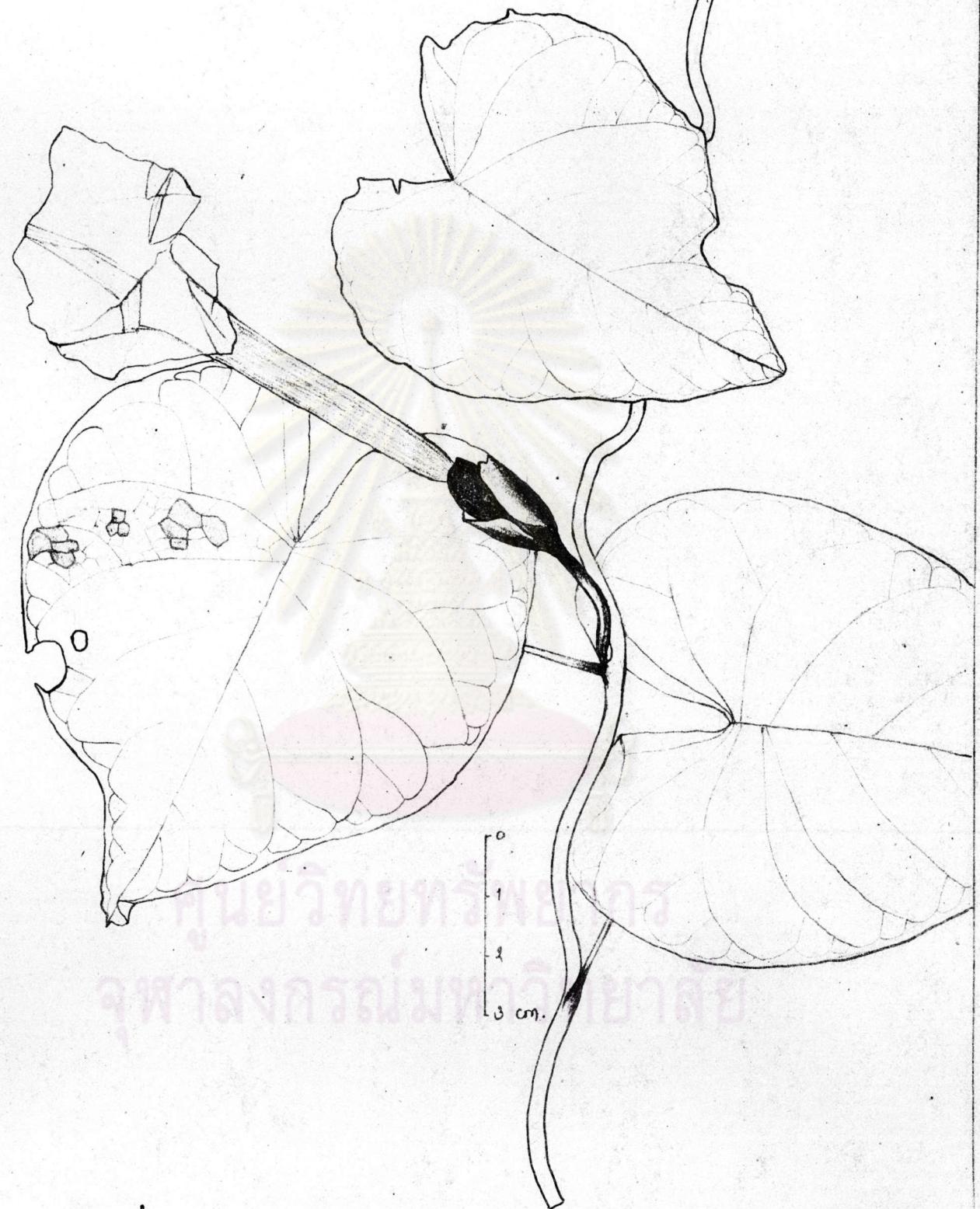
<u>ก้าวย่างพืช</u>	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	:	เพชรบูรพ์ Eryl Smith 515
	ภาคกลาง	:	สิงห์บุรี Put 2626; กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 8983
	ภาคตะวันออกเฉียงใต้	:	ราชบูรี Mrs. D.J. Collins 1250; ชลบุรี S. Lowerra-amornpan 23
	ภาค西南	:	สุราษฎร์ธานี A.F.G. Kerr s.n.; สุราษฎร์ธานี A.F.G. Kerr 11167; สงขลา A.F.G. Kerr 8983

การกระชาพันธุ์ หัวปีชเมริกาเชกร้อน หมู่เกาะมาสการ์เซน เอเชียเชกร้อน และอาฟริกา
ตะวันออก

สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นปะปันกับหมู่ไม้共同发展ทางภาค และบริเวณใกล้ทะเล ออกดอกระหว่าง
เดือนกุมภาพันธ์ ถึง กุมภาพันธ์ ออกบานตลอดกลางคืน

ชื่อสามัญ Moon-flower

ชื่อพื้นเมือง ผักบุ้งขัน(Phak bung khan) ไทย, สิงห์บุรี

ภาพที่ 15

Ipomoea tuba G.Don

ชื่อวิทยาศาสตร์ S. Lowerra-amornpan 23

10. Ipomoea cairica (L.) Sweet, Hort. Br. : 287. 1827; Merrill, En. Phil. Fl. 3: 364. 1923; Gamble, Fl. Pres. Madras : 918. 1923; Post, Fl. Syr. Palest. Sin. 2: 212. 1933; Van Ooststr. in Blumea 3: 542. 1940; Bailey, Manual Cult. Pl. : 820. 1949; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 478. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3: 119. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 247. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 238. 1963; Hutchinson, Fl. West.Trop. Afr. 2: 351. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 495. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Có Mien-Nam 2: 240. 1972; Henderson, Mal. Wil. Fl. Dicot. 1: 320. 1974; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 869. 1976; Sald. & Nicol., Fl. Hass. Dist. Karn. Ind. : 470. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 322. 1980.

I. palmata Forsk., Fl. Aeg. - Arab. : 43. 1775; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 214. 1885.

ใบล้มลุก อาบุยืน ลำต้นเสี้ยวยันหรือแผ่กอุณห์พันธุ์คิน มียางขาว ในน้ำข้น แก่ มีปุ่มกลม ๆ ยื่นจากผิว恭มส่วนที่แก่ของลำต้น ส่วนปลายที่ยังอ่อนผิวเกลี้ยง มีรากที่ทองเป็น หัว ใบญูปกลม แผ่นในก่อนช้างบาง ขอบใบเว้าลึกเกือบถึงฐานใบแบบน้ำมนต์ มี 5 โภน โอบที่อยู่ต่อต่างๆ กันส่องช้างมักแบ่งย่อยเป็นโอบขนาดเล็กอีกช้างละโอบ แก่ละโอบญูป่า ญูป ไช้ก์ญูปหอก หรือญูปวี ปลายโอบแหลม เรียวแหลม หรือมนและมีกิ่งแหลมสั้น ฐานของ โอบเรียวแหลม ผิวใบเกลี้ยงหั้งสองห้าน ใบยาว 3 - 10 ซม. กว้าง 3 - 10 ซม. ก้านใบยาว 3 - 6 ซม. มักมีญูปในเหตุนท์โคนก้าน กอกเป็นช่อบานไข่ม เกิดบริเวณ ขอกใบ มีกอกย้อย 1 - 3 กอก ก้านช่อกอกยาว 0.5 - 7 ซม. ก้านคอกอกย้อยยาว 1.2 - 2 ซม. ในประดับขนาดเล็ก ญูปไช้หรือญูปกลม ยาวประมาณ 0.2 ซม. กลีบเลี้ยงญูปไช้ ปลายแหลม หรือมนและมีกิ่งแหลมสั้น ขนาดกลีบไม่เท่ากัน กลีบที่อยู่ก้านของสั้นกว่าเล็กน้อย กลีบยาว 4 - 6.5 ซม. ผิวกลีบเกลี้ยง แต่เมื่อมน้ำมันเล็ก ๆ กระหายอยู่กานผิว ขอบ ขอบกลีบบางและโปร่งแสง กลีบกอกสีม่วงแกงเงือขาว ญูปกรวย บริเวณแผ่นกึ่งกลางโอบ

สีจางกว่าถึงเกือบขาว ก้านในของคอไรล์ล่าทิวน์สีม่วงเข้ม บางครั้งพบว่ากอไม่มีสีขาวล้วน แก่พับน้อยมาก (Backer, 1965) กออย่าง 4.5 - 6 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอง 4 - 6 ซม. เกสรตัวบุ้งเรื่อมติกกับกลีบกองบริเวณค้านในของคอไรล์ล่าทิวน์เหนือฐานขั้นนาประมาณ 0.5 ซม. ขับเกสรตัวบุ้งบุ้งเลี้ยงร่อง-ขอบลง ยาว 0.5 - 0.7 ซม. ก้านชูขับเกสรเป็นแบบพิธีพ่อร์น ความยาวต่างกันมาก มีชนขยายและมุ่งปักดูมที่โคนก้าน รังไข่และก้านชูยอด เกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียบุ้งทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกอนเล็ก ๆ ตามผิว ปลดแบบแคปซูล ก่อนหางกอง สีน้ำตาล เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 - 1.2 ซม. ผิวเกลี้ยง เบ็ดคัน 4 เบ็ดคันหรือน้อยกว่า สีก่า ยาวประมาณ 0.5 - 0.6 ซม. มีชันสันและมุ่งกด้ำชน สักวึปักดูมหนาแน่น และมีชนขยาย บุ่น คล้ายเส้นไหมตามส่วนที่เป็นเส้น

ทัวอย่างพืช

ภาคเหนือ : เชียงใหม่ N. Fukuoka 2175

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร T. Piyakarnchana 5;

กรุงเทพมหานคร S. Lowerra-amornpan 3,8

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ : ชลบุรี Sakol 202

การกระจายพันธุ์ มีกระจายทั่วไปในบริเวณเชิงเขาตอนหัวป่าเบื้องซ้าย และ อาฟริกา

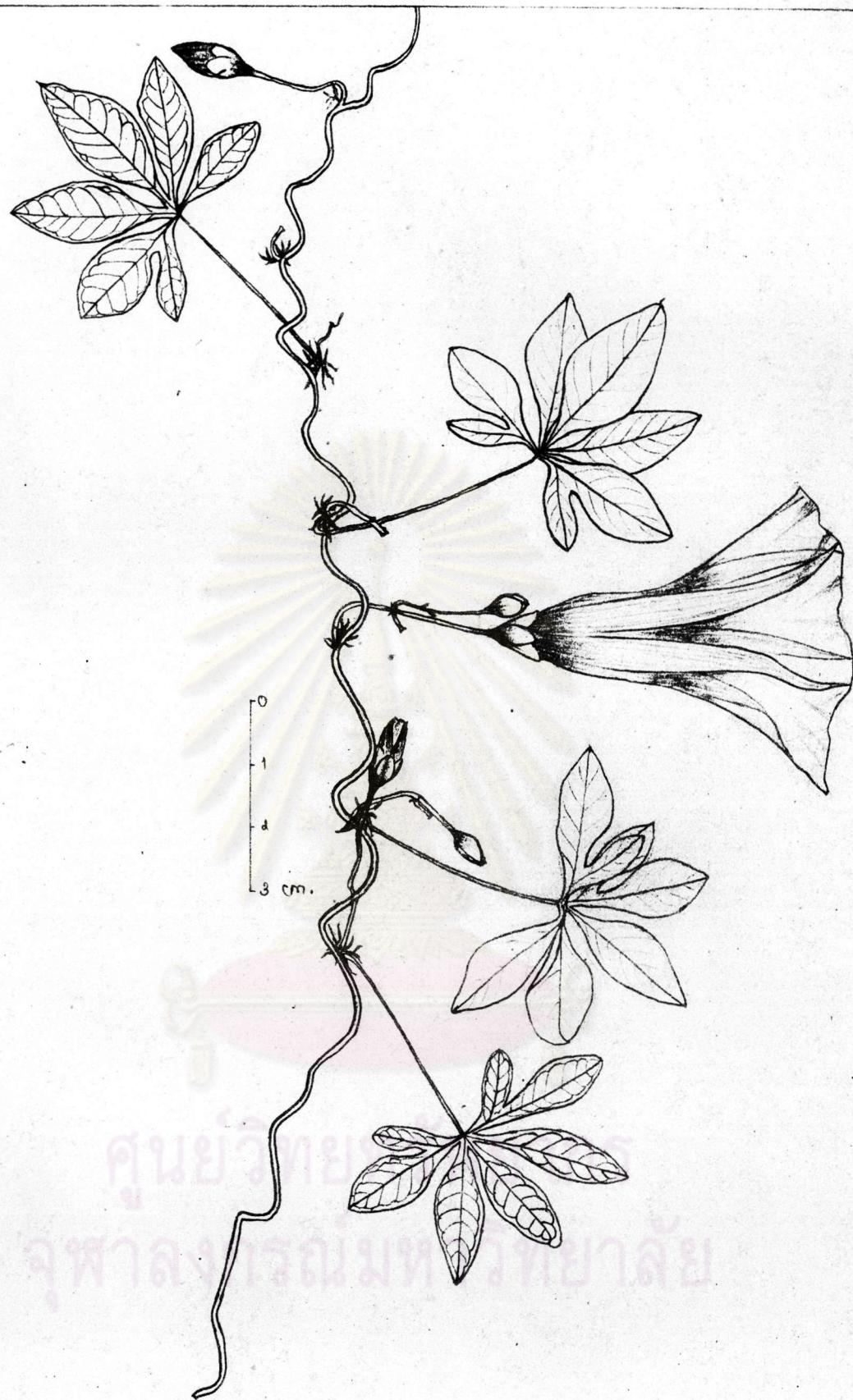
สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นทั้งพืชปฐมและชั้นสองตามธรรมชาติในที่ชื้น ท่ามกลางริมแม่น้ำ และในป่าไปร่อง ความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลถึงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 1500 เมตร ออกกองกลอกปี

ชื่อสามัญ Railway creeper

ชื่อพื้นเมือง พักบุงร้าว (Phak bung rau) ไทย กรุงเทพฯ

ประโยชน์ ปฐกเป็นไม้ประดับ

ทั้งทันใช้เป็นยาแก้ไอ ขับปัสสาวะ ในอาฟริกาใช้ใบทำพอกหรือทาแก้ผื่นคัน ในอินเดียใช้เมล็ดเป็นยาด้วย (โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการทายาสมุนไพร, 2524)

ภาพที่ 16

Ipomoea cairica (L.) Sweet

กุ้งเห็ด S. Loweera-amornpan 8

ภาพที่ 17 Ipomoea cairica (L.) Sweet ผักมุ้งร้า

ภาพแสดงลักษณะใบ ดอก และซอกดอก

สถานที่ เชียงใหม่ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2525

11. Ipomoea batatas (L.) Lamk., Tabl. Enc. 1: 465. 1971; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 202. 1885; Gagnep. & Courch. in Fl. Gén. I. - C. : 240. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 364. 1923; Post, Fl. Syria, Palest., Sinai 2: 212. 1933; Van Ooststr. in Blumea 3: 512. 1940; Brown, Use. Pl. Phil. 3: 260. 1946; Bailey, Manual Cult. Pl. : 819. 1949; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 11. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 469. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 238. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 235. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 350. 1963; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 468. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 492. 1965; Britton, Fl. Burmuda : 301. 1965; Hillebrand, Fl. Hawai. Isl. : 314. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 236. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 870. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 320. 1980. — Convolvulus batatus Linn., Sp. Pl. 1: 154. 1753.

ใบลับฉุก อายุยืน ลำต้นแผ่นแบนพื้นคิน หรือโถงตามแนวราบแล้วห้อย ๆ ทั้งตรงมีบังหัวลำต้นเลี้ยงพัน มียางขาว แตกกิ่งก้านมาก ผิวเกลี้ยงหรือมีขันปักอุบม้างเล็กน้อย มีรากเก็บอาหารที่พองเป็นหัว มักมีรูปกล้วยกระสาย(fusiform) หรือเรียวยาว ใบญูป่าใช้ หรือญูปalem ขอบใบเรียบ หยักเป็นฟันหยาบ ๆ หรือหยักเป็นมนู 3 - 5 มน บางครั้งหยักลักษณะนิ่วมือ 3 - 7 โคม ปลายใบแหลมหรือเรียวแหลม ฐานใบเว้าเป็นญูหัวใจดึงคัคทรงผิวใบหังสองค้านเกลี้ยงหรือมีขันปักอุบเพียงเล็กน้อย ในยาว 4 - 14 ซม. กว้าง 4 - 11 ซม. ก้านใบยาว 4 - 20 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเล็กน้อยเหมือนลำต้น กอกเป็นชื่อแบบไชม' เกิดที่ซอกใบ มีกอกย้อยหั้งแก่ 1 กอกดึงจำนวนมาก ก้านซอกกอกของบนหนา ลักษณะเป็นเหลี่ยม ยาว 3 - 18 ซม. ก้านกอกย้อยยาว 3 - 12 ซม. ในประดับขนาดเล็กญูปิดเนยร-แคนซ์ไฮเดท ยาว 0.2 - 0.3 ซม. ปลายแหลม มักร่องก่อนที่กอกจะบาน กลีบเลี้ยงญูปะบนชนา หรือญูปใช้กึ่งขอบชนา ปลายกลีบแหลม ขอบกลีบมีขันเป็นเส้นปอย หรือมีชนาหายและมุ่มปักอุบเฉพาะผิวภายนอก ชนาอกกลีบไม่เท่ากัน กลีบห้อยค้านในยาวกว่า ยาว

0.9 - 1.2 ซม. กลีบดอกสีม่วงแกง หรือน้ำงชีกิงเกือนชา ญูปกรวยหรือญูประดัง
ขาว 3 - 5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอก 3 - 5 ซม. ก้านในของคอโรลล่าทิว์สีเข้ม^ก
กว่าใบ ใบ เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบดอกบริเวณก้านในของคอโรลล่าทิว์ เหนือฐานขี้ม้า
ประมาณ 0.4 ซม. อันเกสรตัวผู้ญูบลีเนียร์-ขอบลง ยาวประมาณ 0.3 ซม. ก้านข้ออัน^ก
เกสรความยาวต่างกันมาก มีชนปักคุณที่โคนก้าน รังไข่มีชนปักคุณตามผิวน้ำร้อนบางครั้งผิว
เกลี้ยง ก้านข้ออันเกสรตัวเมียไม่มีชน ยอดเกสรตัวเมียญูปทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลม
เล็ก ๆ ตามผิว ผักแบบแยกปูด ญูใช่ เมล็ดมี 4 เมล็ดหรือน้อยกว่า สีดำ ผิวเกลี้ยง
(Ooststroom, 1940) ในประเทศไทยไม่เคยพบว่าติดผล

ตัวอย่างพืช ตะวันออกเฉียงใต้ : ชลบุรี S. Loweera-amornpan 25
ความสูง : ระนอง A.F.G. Kerr 16670

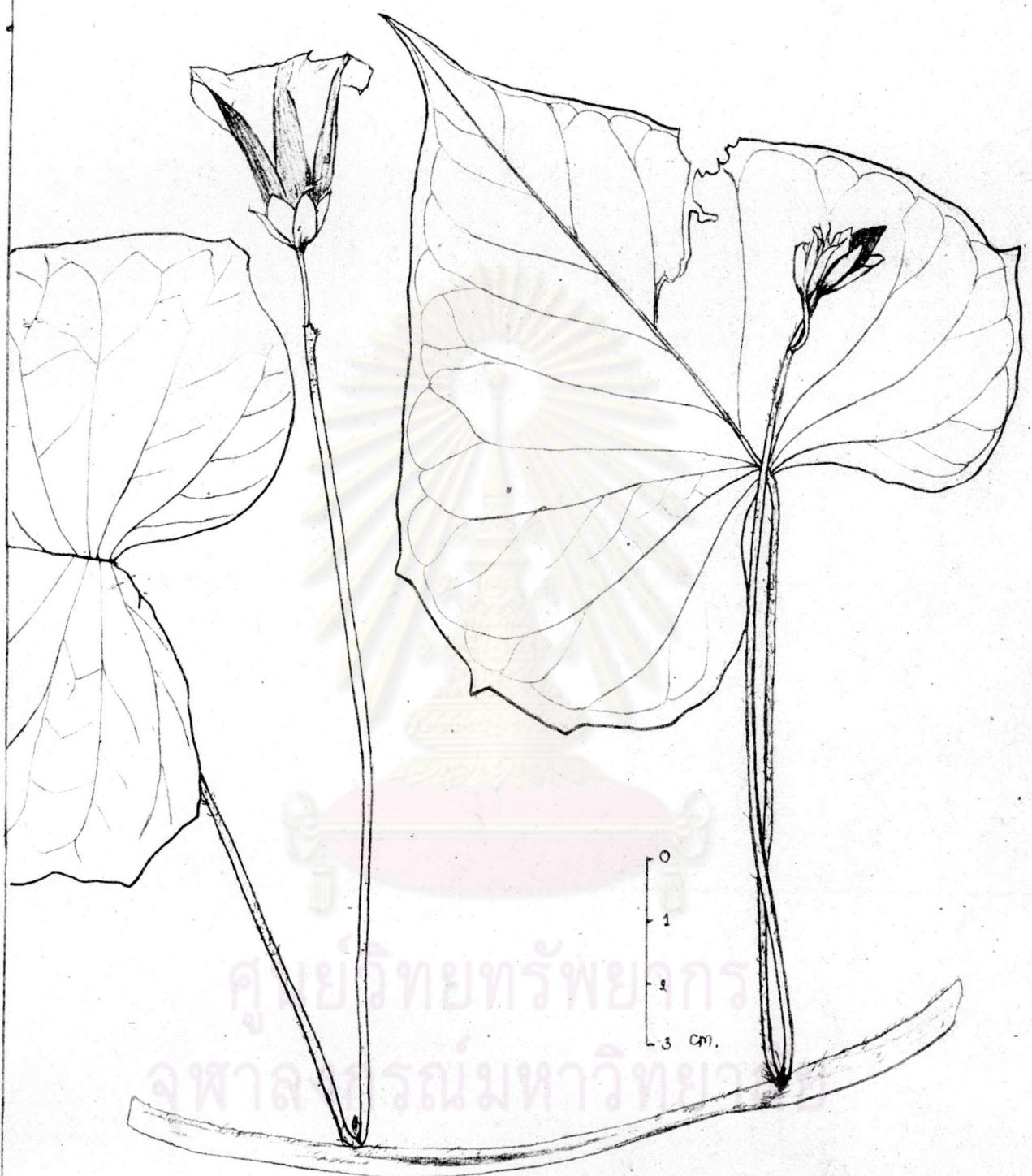
การกระจายพันธุ์ เป็นพืชพื้นเมืองของทวีปอเมริกาเซอร์อัน ปัจจุบันมีปลูกทั่วไปในเซอร์อัน^ก
และกัลร้อนของโลก

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นพืชปลูกในระดับความสูงทั้งแทร็คบันนำทะ เลสติงเหนือระดับน้ำทะเล^ก
ประมาณ 1000 เมตร ในอินโดนีเซียบางครั้งปลูกในระดับความสูงถึง 2200 เมตร
(Ooststroom, 1940:512) ออกดอกระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์

ชื่อสามัญ Sweet potato

ชื่อพืชเมือง มันเทศ(Man thet) ไทย , ภาคกลาง ; มันล่า(Man la) ไทย ,
ระนอง ; มันแก้ว(Man kaeo) ไทย , ภาคเหนือ ; หมักอ้อย(Mak e) ลาว ,
เชียงใหม่ ; แทคล้อ(Tae lo) นา市值 , นราธิวาส

ประวัติชน ส่วนของราชที่ใช้หัวแบบ tuberous ใช้รับประทาน เป็นอาหารจานพักเบี้ยง^ก
ในอ่อนรับประทานเป็นอาหารประจำบ้าน ทันอ่อนใช้เป็นยาพอกแผล(Ooststroom, 1953:
469)

ภาพที่ 18 Ipomoea batatas (Linn.) Lamk.

Specimen No. A.F.G. Kerr 16670 BK

ภาพที่ 19 *Ipomoea batatas* (L.) Lamk. มันเทศ
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (9 ตุลาคม 2525)

ภาพที่ 20 *Ipomoea batatas* (L.) Lamk. มันเทศ
ภาคและคงใน คอก ซอกอก และรากเก็บอาหาร (tuberous)
สถานที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (28 มกราคม 2525)

12. Ipomoea digitata Linn., Syst. ed. 10: 924. 1759; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 202. 1885; Gagnep. & Courch. in Fl. Gen. I. - C. : 239. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 364. 1923; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 460. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 558. 1940; Brown, Use. Pl. Phil. 3: 263. 1946; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 12. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 483. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3: 119. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 238. 1959; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 469. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 495. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 242. 1972; Henderson, Mal. Wil. Fl. Dicot. 1: 320. 1974.
- _____ Convolvulus paniculatus Linn., Sp. Pl. 1: 156. 1753.

ใบล้มลุก อยู่ยืน ลำต้นเลื้อยพัน มีส่วนน้อยที่แยกอุบพื้นดิน แทรกกึ่งก้านมาก มี
ยางขาว ผิวเกลี้ยงไม่มีขุน มีรากที่พองเป็นหัว ใบ ใบประกอบ แผ่นใบค่อนข้างบาง ขอบใบ
เว้าเล็กเข้าหาฐานใบแบบนี้มีอ 5 - 9 lobes แต่โภคหัวใบมักมี 7 lobes แต่ละlobesปูนหอก,
ญี่ปุ่น หรือญี่ปุ่น ขอบเรียบ ปลายใบอบเรียวแหลม ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหัวใจถึงตัดตรง กอก
เป็นช่อแบบไข่หัว เกิดที่ซอกใบ มีคอค่ายื่นหักแต่ 3 ดอกดึงจำนวนมาก แท่ส่วนใหญ่มาพับหักแต่
5 ดอกชั้นใน ก้านช่อ กอกส่วนโคนกลม ส่วนปลายเป็น
สามเหลี่ยมเล็กน้อย ยาว 2.5 - 20 ซม. ก้านช่อยาว 1 - 2.5 ซม. ผิวเรียบหรือมีปุ่ม
เดือก ๆ เหนือก้านใน กลีบเดี้ยงเห็นยาวยกถ่ายแผ่นหนัง ญี่ปุ่น หรือญี่ปุ่นหัวใจหักชานาน
ปลายกลีบมน นางครั้งปลายมนและมีกิ่งแหลมสั้น ขนาดกลีบเท่า ๆ กัน ยาว 0.6 - 1.2 ซม.
ผิวกลีบเกลี้ยง กลีบกอกสีชนูดถึงน้ำเงิน ญี่ปุ่นหัวใจหักแต่ 5 lobes สั้น ๆ แต่ละ
lobesปูนหอก ปูนหอก ลักษณะในช่องคอโกรล่าหัวมีส่วนว่างเข้มกว่าlobes กอกยาว 4.5 - 6 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางคอโกรล่าหัว 5 - 7 ซม. เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณก้านในช่อง
คอโกรล่าหัวมีเนื้อรูนขี้นมาประมาณ 0.5 - 0.7 ซม. อันเกสรตัวผู้ญี่ปุ่นลิเนียร์ ยาวประมาณ
0.5 ซม. ก้านญี่ปุ่นเกสรเป็นเส้น แบบพิลิฟอร์ม ความยาวต่างกันมาก มีชันปูกุ่นที่ไก่ก้าน
รังไข่และก้านญี่ปุ่นเกสรตัวเมียเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียญี่ปุ่นทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลม

ເຊື່ອ ໆ ການຜົວ ພລແນບແຄປຫຼຸດ ປູປໃຈ ປລາຍມນ ສິ້ນກາສອ່ອນ ຜົວເກລີ້ຍຶງ ຍາວ
ປະນາພ 1.2 ຂນ. ເສັ້ນຢ່າງສູນຍົກລາງ 0.6 - 0.8 ຂນ. ເນັດກົມື້ 4 ເນັດກົມື້ ສິກ່າ
ຍາວປະນາພ 0.6 ຂນ. ນຶ່ນຍາວ ບຸນ ແລະ ເປັນມັນປັກຄຸມທານຜົວ ທັນນີ້ຮ່ວງຫຼຸກຈ່າຍ

<u>ກ້ວອຍ່າງຫຼື</u>	ກາກເໜືອ	: ເຊີຍງາຍ Garret 234
ກາກທະວັນອອກເຈີ້ຍເໜືອ	: ເພື່ອງນູ້ Adisai 801; ກາພສິນຫຼື Pradit 366; ນັກຮັນນມ M.C.	
	Lakshnadara 981; ເຕຍ P.	
	Sangkhachand 2046; ກາພສິນຫຼື T. Smitinand 11661	
ກາກຄອດາງ	: ສະບູ້ J.F. Maxwell 76-399, 74-608; ສະບູ້ Umpai 24; ອັນບູ້ J.F. Maxwell 70-60	
ກາກທະວັນອອກເຈີ້ຍໄກ	: ອະເຈີງເທຣາ Sakel 189; ອັນບູ້ J.F. Maxwell 71-342; ອັນຫຼູ້ Vacharee 130; ລະຍອງ C. Phengklai et al 3759, 3829; ກຽກ C. Phengklai 6287; ອັນຫຼູ້ T. Smitinand 12064	
ການສຸຫະ	: ຖູນພາຍ Jaray 187	

ກາຮກຮະຈາຍພັນຫຼື ມີກະຈາຍທົ່ວໄປໃນເທິງຮ້ອນ

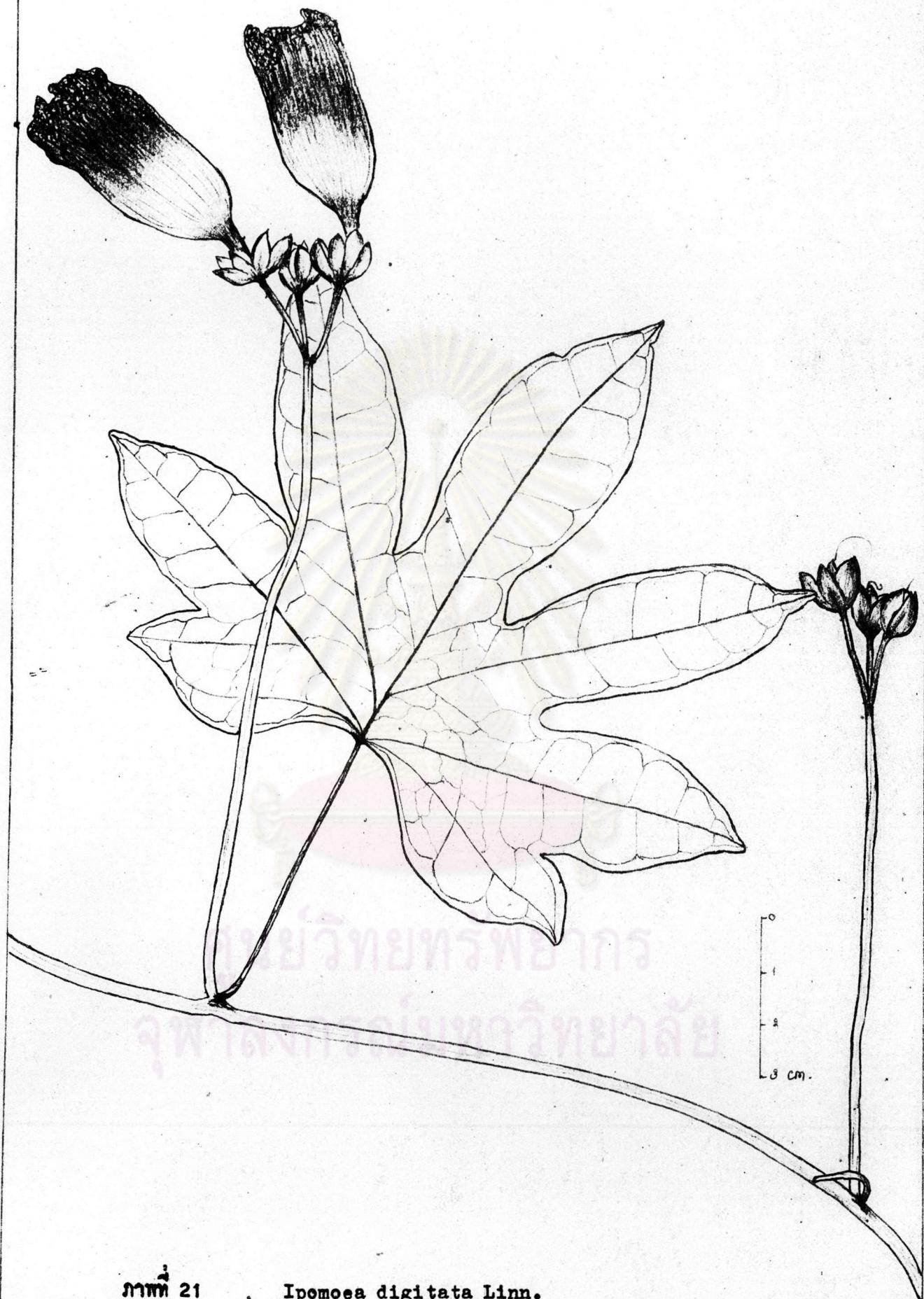
ສກາພົນເວັນວິທຍາ ຂັ້ນປະປັນກັນຫຼູ້ໃນທີ່ຂັ້ນ ການທີ່ກ່ຽວກັງ ອິນໂຄດອງ ອິນດັນນ ອິນຫຼຸ່ງນາ
ແລະ ໃນປ່າໄປຮ່າງ ກວານສູງເໜືອຮະກັນນໍາທະເດ 0.25 - 700 ເນັດ ອອກກອກຮະຫວ່າງເກືອຂ
ພຸ່ມກາກມ ດິງ ຖຸມກາພັນຫຼື

ຂອສານຫຼື Fingered morning glory

ชื่อพื้นเมือง บ่องเลน(Bong len) ลาว , นครพนม ; ผักบูงรัว(Phak bung rua)
ไทย , กุยเทพฯ ; มันหมู(Man muu) ไทย , กรุง

ประโยชน์ ในมาเลเซียและอินโดนีเซียปลูกเป็นไม้ประดับ

ศูนย์วิทยาการ
อุปกรณ์มหावิทยาลัย

ภาพที่ 21 Ipomoea digitata Linn.

นกกราบ M.C. Lakshnakara 981 BK

13. Ipomoea coptica (L.) Roem. & Schultes, Syst. Veg. 4: 208. 1819;
 Van Oeststr. in Blumea 3: 544. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 11. 1951;
 Van Oeststr. in Fl. Malesia. 4: 479. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3:
 115. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 253. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi :
 237. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 350. 1963; Dass. &
 Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 323. 1980.

บล็อก อาชญาเกี้ยว ลำต้นเรียวเด็ก หอกเฉียบไปตามพื้นดินหรือบนกรัง
 เสียดพัน ผิวเกลี้ยงไม่มีขน ใบญูป่างแปรปรวนมาก โดยทั่วไปขอบใบเว้าลึกเข้าหา
 ฐานในแบบนี้มีอดิปะรณะกึ่งกลวงในหรือเกือบถึงฐานใน มี 3 - 5 เชกเมนท์ เชกเมนท์
 ที่อยู่กลางมีชนาคใหญ่ ญูปของฐาน ญูปหอก หรือญูปหอกกลับ ยาว 1 - 4 ซม.

เชกเมนท์ที่อยู่กานช้างช้างละ 1 หรือ 2 เชกเมนท์ แต่ละเชกเมนท์มีชนาคใหญ่ ญูปของ
 ชนาคนหรือญูปหอก ยาว 0.3 - 1.5 ซม. ทุกเชกเมนท์ปลายแหลม ขอบแต่ละเชกเมนท์
 หยักเป็นพันหยาบ ๆ หรือหยักไม่เป็นระเบียบ ผิวในหั้งสองก้านเกลี้ยง ในกว้าง 1 - 3
 ซม. ก้านในยาว 0.2 - 0.8 ซม. มีชูใบเทียนที่โคนก้านใน คลอกเป็นช่อแบบไข่น
 เกิดที่ชอกใน มีกอกย้อย 1 - 3 กอก ก้านชอกอย่างยาว 1 - 3 ซม. ก้านกอกย้อยยาว
 0.4 - 0.7 ซม. เมื่อเจริญเป็น ก้านผลจะโค้งลงค้านล่าง ในประดับชนาคเล็ก ญูปหอก
 ยาว 0.15 - 0.3 ซม. ขอบเรียบ ปลายแหลม แต่บางกรังอาจพบว่าในประดับมีชนาค
 ใหญ่และขอบเว้าลึกด้วยนิ้วนิ้อหนีดลักษณะของใบ(Oeststream, 1954) ก้านเกลี้ยง
 ก่อนช้างบาง เหนียวกล้ายแย่นหนัง ญูปของฐานหรือญูปปี ปลายกลับเรียวแหลม หรือ
 เป็นแบบคัสปิเกท(cuspidate) ผิวกลับก้านนอกมีปุ่มเล็ก ๆ ชนาคกลับเท่า ๆ กัน ยาว
 ประมาณ 0.4 - 0.5 ซม. ก้านกอกสีขาวหรือชมพู ญูปกรวย ยาวประมาณ 1 - 1.2
 ซม. ก้านในบริเวณส่วนบนของกอไอล์ต่ำทิวน้ำม่วง อันเกรสรักษาญูปของฐาน ก้านชูขึ้น
 เกรสรเป็นเส้นแบบพิลิพอร์น มีชูปากดูมเล็กน้อยบริเวณโคนก้าน รังไชและก้านชูขึ้นเกรสร
 ก้านเมียเกลี้ยง ยอดเกรสรักษาเมียญูปกลม แผ่นแบบแคบชุด ทรงกลม สีน้ำตาล ผิวเกลี้ยง
 เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.7 - 0.8 ซม. เม็ดกม 6 เม็ด สีดำ ยาวประมาณ

0.2 - 0.3 ซม. มีขนสั้นและบุ่ม สีเทา ปกติอุณหภูมิแบบนี้ก็สามารถเจริญได้

ทัวร์ย่างพืช กากกะวันทกเฉียงไก่ : ประจำบก. กีรตินช์ A.P.G. Kerr 16181

การกระเจริญพันธุ์ อาฟริกาเซกัวรอนและอาฟริกาใต้ เอเชียเซกัวรอนและทางเหนือของอเมริกาใต้

สภาพนิเวศน์วิทยา ชื้นประปันกับหมู่ และพืชขนาดเล็กตามที่ໄล่ และชัน

ข้อสามัญ _____

ข้อพันเมือง _____

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
อุปกรณ์ครุภัณฑ์วิทยาลัย

14. Ipomoea nil (L.) Reth, Cat. Bot. 1: 36. 1797; Van Ooststr. in Blumea 3: 497. 1940; Bailey, Manual Cult. Pl. : 821. 1949; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 14. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 465. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3: 119. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 249. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 238. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 351. 1963; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 473. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 494. 1965; Britton, Fl. Burmuda : 299. 1965; Pham-Heâng Hô, Cây-Có Mien-Nam 2: 236. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 867. 1976; Sald. & Nicol., Fl. Hass. Dist. Karn. Ind. : 472. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 332. 1980.

————— Convolvulus nil Linn., Sp. Pl. ed. 2; 1: 219. 1762.

————— I. hederacea Cl., in Fl. Br. Ind. 4: 199. 1885.

ใบล้มลุก อาบุสันหรืออาบุยีน (Ooststroom, 1954) ลำต้นเดี้ยงพัน
หรือบางครั้งแผ่กอกอุ่นพื้นดิน มีขันขยาย ๆ ชั้องก้านถ่างปากอุ่นทั่วทั้งคัน ใบญี่ปุ่นไปร์ หรือ
ญี่ปุ่น แผ่นในกว้าง ขอบใบโดยทั่วไปหยักลึกช้างละแซกห่าให้เป็น 3 lobes โอบ โอบห่อญี่
ปุ่นไปร์หรือขอบชนาณ 2 โอบก้านช้างญี่ปุ่นไปร์หรือค่อนช้างกลม แท่ละโอบปลายเรียว
แหลม หรือแหลมสั้น มีส่วนน้อยที่ขอบใบเรียบหรือเว้าเป็นคลื่น ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหัวใจ
ผิวใบหั้งสองก้านมีขันแบบแผลพะเพรษและร่องปากอุ่น แท่ผิวในก้านบนหนาแน่นกว่าก้านถ่าง เส้น
ใบ 5 - 8 ซม. ในยาว 4 - 14 ซม. กว้าง 3 - 12 ซม. ก้านใบยาว 3 - 16 ซม.
มีขันเหนือลำต้น กอกเป็นห่อแบบขันเบลเตทไชม์ (Umbellate cyme) เกิดที่ซอกใบ
มีกอกยอด 1 - 6 กอก ก้านซอกกอกยาว 0.5 - 1 ซม. มีขันเหนือลำต้น ใบประดับ
ขนาดเล็ก ญี่ปุ่นเรียร์หรือพิลิฟอร์น ยาว 0.3 - 0.6 ซม. กลีบเดี้ยงส่วนโคนของกลีบ
เชื่อมติกันสั้น ๆ แท่ละกลีบญี่ปุ่น กอกเป็นเรียร์-แคนธีโอเลท โดยส่วนโคนกว้างแบบ
แคนธีโอเลท แล้วปลายเรียวยาวแบบเรียร์ ผิวกลีบมีขันขยาย ๆ เร่นเรียงกับลำต้น
ปากอุ่นหนาแน่นที่โคนกลีบและบางลงทางตอนบนของกลีบ ขนาดกลีบเท่า ๆ กัน ยาว 1.5 -

2.5 ซม. และจะขยายขนาดขึ้นถึง 2.8 ซม. เมื่อเจริญขึ้นกุ่มผล ก้านออกเชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย คอโกรล่าทิวบ์สีฟ้าอ่อนถึงขาว ส่วนคอโกรล่าโดยสีฟ้าสด เมื่อแห้งจะเป็นสีน้ำเงิน เป็นสีน้ำเงิน น้ำส่วนน้อยที่คอจะสีขาวล้วน (Backer, 1965) กอยาว 4 - 5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอกประมาณ 3 - 4 ซม. เกสรคัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณด้านในของคอโกรล่าทิวบ์เหนือฐานขั้นมาประมาณ 0.5 - 0.8 ซม. อันเกสรคัวผู้จะไปชี้ลงขอบฐาน ยาวประมาณ 0.3 ซม. ฐานข้อมากกว่าเส้นแบบพิลิฟอร์ม ยาว 1.5 - 3 ซม. มีขันยาว โคงเป็นวง ปักดูมนิเวณโคนก้าน รังไชและก้านชูยอดเกสรคัวเมียเกลี้ยง ยอดเกสรคัวเมียจะป่องกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว ปลายนม kabud ห่อหางกลมหรือปูให้ สีน้ำตาล มีเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ซม. ทรงปลายมีส่วนฐานของก้านชูยอดเกสรคัวเมียติดอยู่เป็นคิ่งแหลม เนื้อคิ่ง 4 เม็ด ฐานเสี้ยววงกลม สีดำ ยาวประมาณ 0.4 ซม. มีขันสันและบุ่ม สีเทา ปักดูมนามผิว

ตัวอย่างพืช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ P. Sangkhachand 141; ลำปาง B. Chieowwanich 16; เชียงใหม่ s. Loweera-amornpan 28, 29

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : เลย K. Bunchuai 1328

ภาคตะวันออก : ชัยภูมิ A.F.G. Kerr 19951; ชัยภูมิ S. Suthisorn 562; นครราชสีมา T. Smitinand 4846

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 3940; ชลบุรี J.F. Maxwell 71 - 508; กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 1, 2

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ : ชลบุรี J.F. Maxwell 76-699; ปราจีนบุรี Put 2062

ภาคตะวันตกเฉียงใต้ : อุทัยธานี S. Suthisorn 3107; ประจวบคีรีขันธ์ Put 2504

การกระจายพันธุ์ มีกระจายทั่วไปในเขตกรีน

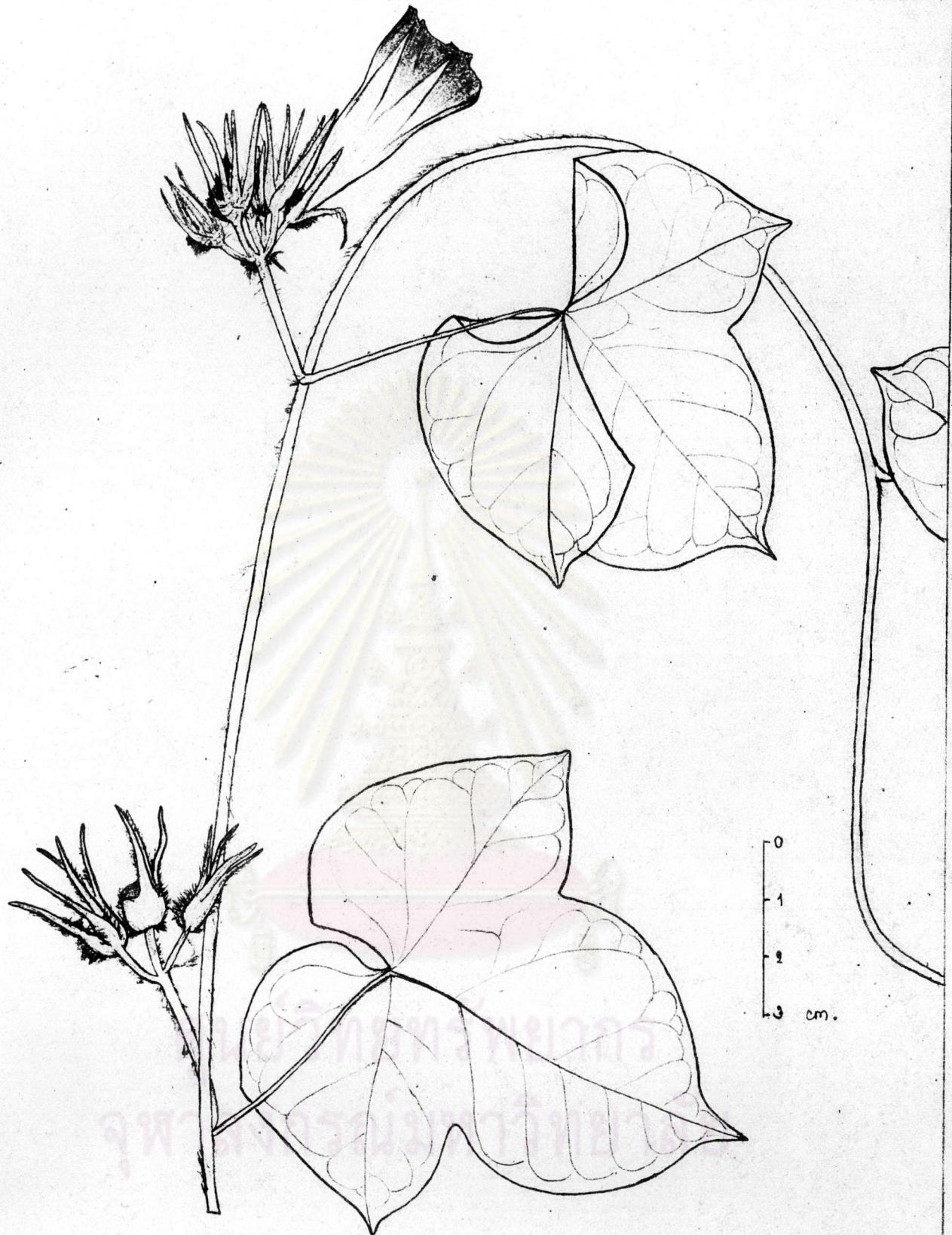
สภาพนิเวศน์วิทยา ตามที่กรรwang ชื่นประปันกับหยุ่วและหมูไน้ชนาคเล็ก บางพันที่ปฐก เป็นในประเทศไทย ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 1300 เมตร ออกรอบระหว่างเดือน กันยายน ถึง ตุลาคม

ชื่อสามัญ Blue morning-glory, Imperial morning-glory

ชื่อพื้นเมือง มอง กลอรี (Morning-glory), ว่านผักบุง (Waan phak bung) ในไทย , กรุงเทพฯ ; ว่านกำเคียน (Wann tam khoei) ในไทย , ปราจีนบุรี

ประโยชน์ ปฐกเป็นในประเทศไทย ในมาเลเซียใช้เมล็ดเป็นยาถ่าย (Ooststroom, 1954)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

រាង 23

Ipomoea nil (L.) Roth

សុខុមាភ ស. Loweera-amernpan 1

ภาพที่ 24 Ipomoea nil (L.) Roth ว่านผักบุ้ง
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ อําเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี (14 มกราคม 2525)

ภาพที่ 25 *Ipomoea nil* (L.) Roth ว่านผักบุ้ง
ภาพแสดงลักษณะใบ กอ ก และช่อกอ
สถานที่ เชคปุ่มวัน กรุงเทพมหานคร (15 มิถุนายน 2525)

ภาพที่ 26 Ipomoea nil (L.) Roth ว่านพักนุ่ง
ภาพแสดงลักษณะใบ
สถานที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (29 มกราคม 2525)

15. Ipomoea purpurea (L.) Roth, Bot. Abh : 27. 1787; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 200. 1885; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 367. 1923; Post, Fl. Syria, Palest., Sinai 2: 212. 1933; Van Ooststr. in Blumea 3: 496. 1940; Bailey, Manual Cult. Pl. : 820. 1949; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 465. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 252. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 237. 1963; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 473. 1963; Britton, Fl. Burmuda : 299. 1965; Meninger, Fl. Vines World : 149. 1940; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 337. 1980.
- Convolvulus purpureus Linn., Sp. Pl. ed 2, 1: 219. 1762.

ใบคลมอุก อายุปีเดียว ลำต้นเลื้อยพัน มีชานสั้นค่อนข้างจะเอียงปักกุดหัวทั้งทัน ใบประกอบไข่หรือรูปกลม แผ่นใบกว้าง ขอบใบโกรยหัวไปหยักสิบช่องจะแยกทำให้เป็น 3 โกลบ แต่ละโกลบปลายเรียวแหลมสั้น ๆ มีส่วนน้อยที่ขอบใบเรียบ ฐานใบเว้าเป็นรูปหัวใจ ผิวใบหั้งสองก้านมีขนแบบซอฟเพรสแคร์ แข็งและสั้นปักกุด แต่ผิวใบก้านบน มีหนาแน่นกว่า เส้นใบ 6 - 8 ซม. ในยาว 4 - 15 ซม. กว้าง 2.5 - 12 ซม. ก้านใบยาว 2 - 15 ซม. มีชานปักกุดหัวเดียวติดกับลำต้น ออกเป็นช่อแบบไข่ เม็กหัวซอกใบ มีกอกย้อยหั้งแต่ 1 ถึงหลายกอก ก้านช่อหักออกของหนา ยาว 3 - 18 ซม. ก้านคาดยาว 0.8 - 1.5 ซม. โถงและบิกงออกตอนที่หักออกยังถุง บิกกรงเนื้อคอกอกบาน เมื่อเจริญเป็นก้าน ปละมีความยาวเพิ่มขึ้นถึง 2 ซม. และกลับบิกงอเหนือนอกตอนที่เป็นก้านของคอกอกถุง ในประดับเรียวเล็กเป็นแบบธีเนียร์หรือฟิลิฟอร์ม ยาว 0.5 - 0.8 ซม. ก้านเสี้ยงถุง ติดเนียร์-ออกสอง โกรยส่วนโถงกัวจแบบขอบลดง ปลายเรียวแหลมแบบธีเนียร์ ปลายกลืน เรียวแหลม มีชานหมายและสั้นปักกุดหัวเล็กน้อยบริเวณโถง สำลป้ายกลืนไม่มีชาน ขนาด ก้านเท่า ๆ กัน ยาว 1 - 1.5 ซม. และจะขยายขนาดขึ้นเล็กน้อยเมื่อเจริญขึ้นกุดยผล กุดยผลเสี้ยงหรือม่วงน้ำเงิน รูปกรวย ยาว 5 - 8 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอกอกประมาณ 6 ซม. บริเวณแบบกุ่งกลางโกลบสีแดงเรื่อง คือรากล่าพิทว์สีจางกว่าโกลบจนถึงสีขาว เกสร กัวผู้เชื่อมติดกับกลืนคอกอกบริเวณก้านในของคอกอกรากล่าพิทว์เหนือฐานขึ้นมาประมาณ 0.6 - 0.7

ชม. อับเกสรคัวบูปชุมชนาน ยาวประมาณ 0.3 ซม. ก้านอับเกสรเป็นเส้นแบน พลิพอร์มน มีความยาวทั่งกันมาก มีชนิดขาวปักกุณบริเวณโคนก้าน รังไข่และก้านชูยื่อก เกสรคัวเมียบัวเกลี้ยง ยอดเกสรคัวเมียบูปทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว ปลายนแทบปูด บูปทรงกลม สีน้ำตาล บัวเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.5 ซม. เบ็ดก้ม 6 เนื้อกหินร้อนอยกว่า สีค่า ยาวประมาณ 0.2 ซม. บัวเกลี้ยง หรือมีก้านเล็ก น้อยบริเวณโคน (hilum)

ตัวอย่างพืช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ S. Loweera-amornpan 27

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 14

การกระจายพันธุ์ เป็นพืชพื้นเมืองของทวีปเอเชียเชกร้อน ชำนาปปูกเป็นในประเทศไทย แอบเอเรียทวันออกเฉียงใต้ แคบจังไม่แพร่หลายนัก

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นในประเทศไทยเข้ามาปูก ออกดอกในช่วงฤดูหนาว

ชื่อสามัญ Villous morning-glory, Common morning-glory, Morning-glory

ชื่อพืชเมือง มะนิ่งกลอรี่ (Morning-glory) ไทย , กรุงเทพฯ ; กอกผักบูง (Dok phak bung) ไทย ภาคกลาง

ประโยชน์ ปูกเป็นในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 27 Ipomoea purpurea Roth

เจียงใหม่ S. Loweera-amornpan 27

ภาพที่ 28 Ipomoea purpurea (L.) Roth
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ เชียงใหม่ ประเทศไทย (17 มกราคม 2526)

กอกผักบุ้ง

ภาพที่ 29 Ipomoea purpurea (L.) Roth ตอกผักมุ่ง
ภาพแสดงสีชมพูใน กอก และซอก กอก
สถานที่ เชกพญาไท กรุงเทพมหานคร (17 มกราคม 2525)

ต ห ด ล ะ ก ร ถ ร ร ง ช ว ต ท ย า ร ช ย

ภาพที่ 30 *Ipomoea purpurea* (L.) Roth ตอกผักนุ่ง
ภาพแสดงถิ่นธรรมชาติและชื่อผล
สถานที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (28 มกราคม 2526)

16. *Ipomoea siamensis* Craib in Kew Bull. : 424. 1911; Gagnep. & Courchet in Fl. Gén. I. - C. : 271. 1915; Kerr, Fl. Siam. En. 3:
17. 1951.

ไม้ล้มดูก อาชูปีเกียว ลำต้นเลื้อยพัน แผ่นกุดมหินกิน หรือบางครั้งเลื้อยพัน
ตามกันไม้ขานภาคเด็ก มีขันแข็ง ๆ ปักกุดมหินทั้งกัน ใบรูปหัวใจก่อนซ่างติก ผิวใบห้องสอง
ก้านมีขันก่อนซ่างยาวแบบแพเพรสแอนด์ร์ปักกุดม อาจปักกุดมหนาแน่นหรือปักกุดมเพียงเด็ก
น้อยจนถึงเกือบเกลี้ยง เส้นใน 4 - 7 ถ. ในยาว 2 - 9.5 ซม. กว้าง 2.8 ซม.
ก้านใบเรียวยลึก ยาว 1 - 6 ซม. มีขันปักกุดมเหมือนก้าน กอกเป็นช่อแบบไข่
เด็กที่ซอกใบ มีดอกย่อย 1 - 3 ดอก ก้านกอกยาว 1 - 2 ซม. มีขันแข็ง ๆ ปักกุดม
หนาแน่น ในประดับขานภาคเด็ก เป็นแบบติดเนียร์หรือพิลิฟอร์ม ยาว 0.2 - 0.3 ซม. ที่
เป็นขันหนาแน่นเหมือนก้านกอก กลีบเลี้ยงรูปหอกหรือรูปไข่ร่องรูปหอก ปลายแหลม ผิว
กลีบก้านนอกมีขันหยาด ๆ ปักกุดมหนาแน่น ขากกลีบเท่า ๆ กัน ยาว 0.8 - 1.5 ซม.
กว้างประมาณ 0.2 ซม. กลีบกอกสีน้ำเงินอ่อน รูปกรวยหรือรูปประชัง ส่วนคอโกรลคล้ำทิว
สีจางกว่าโกลบวนดึงสีขาว ผิวกลีบก้านนอกบริเวณแบบกึ่งกลางโกลบมีขันหยาด ๆ ปักกุดมค่อน
ซ่างหนาแน่น กอกยาว 4.5 - 6 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอโกรลประมาณ 1.5 ซม. เกสร
ตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณก้านในของคอโกรลคล้ำทิวเหนือฐานรีนมาประมาณ 0.5 ซม.
ก้านรูปหอกเกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณก้านในของคอโกรลคล้ำทิวเหนือฐานรีนมา
ประมาณ 0.5 ซม. ก้านรูปหอกเกสรตัวผู้ยาวประมาณ 1.5 ซม. ก้านรูปหอกเกสรตัวเมีย
ยาวประมาณ 2.5 ซม. ยอดเกสรตัวเมียรูปทรงกลม 2 อันติดกัน ไม่พับลดในตัวอย่าง
พันธุ์ไม้แห้งที่ศึกษา

<u>ตัวอย่างพืช</u>	ภาคเหนือ	: เชียงใหม่ A.F.G. Kerr 6225
ภาคกลาง		: กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 13524
ภาคตะวันตกเฉียงใต้		: กาญจนบุรี A.F.G. Kerr 19761

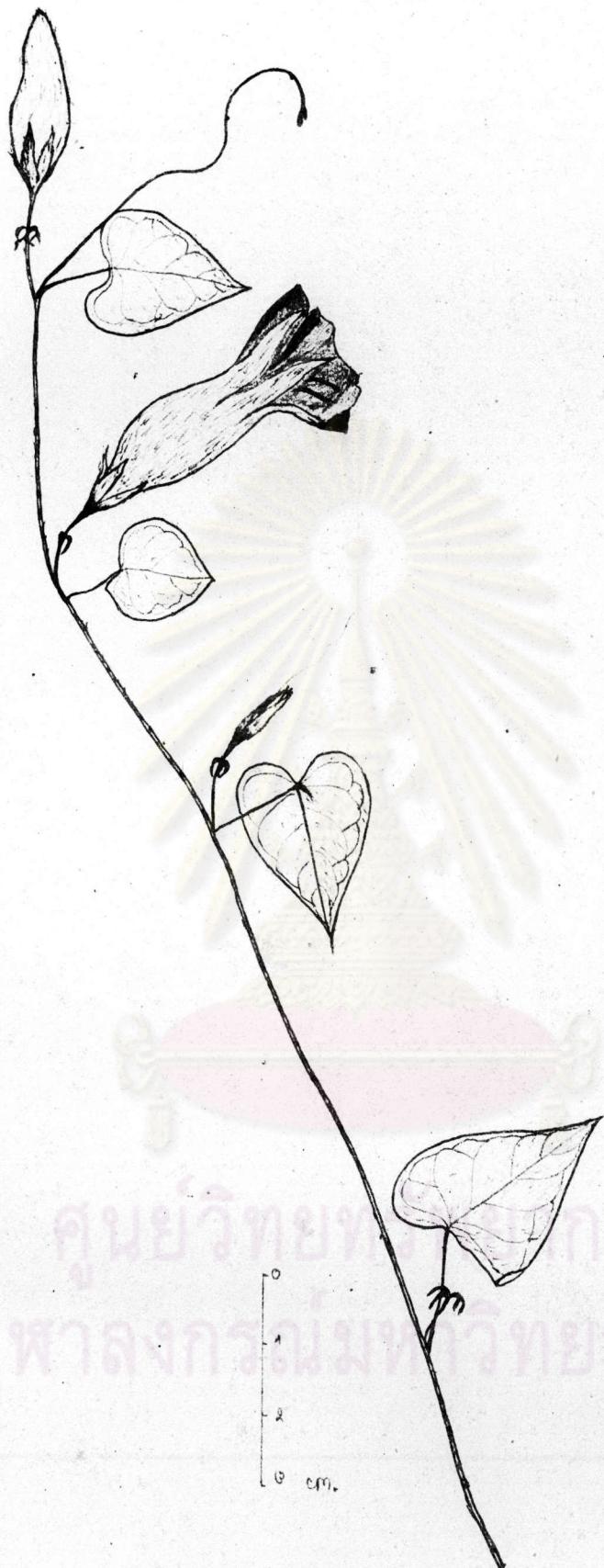
การกระจายพันธุ์ ไทย

สภาพนิเวศน์วิทยา พฤกษานที่รกร้าง และในป่าไปรุ่ง ความสูงเห็นได้ระดับน้ำทะเลถึง
ประมาณ 50 - 1000 เมตร

ข้อมูลน้ำ _____

ข้อมูลเมือง _____

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์ครุภัณฑ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 31

Ipomoea siamensis Craib

ภาษาพม่า A.F.G. Kerr 19761 BK

17. Ipomoea sumatrana (Miq.) Ooststr., Blumea 3: 571. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 18. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 486. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 486. 1965.

ไม้เลื้อย ขนาดก่อนซ้างใหญ่ ส่วนสันตากอเหลา แข็งและมีเนื้อใน กายใน
กลวง มีวิเกลี้ยงในมีชัน ใบญูปะใช้ แผ่นใบค่อนซ้างแข็ง ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม
หรือเรียวแหลมสั้น ๆ และบางครั้งปลายมน ฐานใบเว้าเป็นญูหัวใจทัน ๆ ถึงกัดตรง ผิว
ใบหั้งสองด้านเกลี้ยง เส้นใบ 11 - 14 ซม. ญูชันเห็นเท่านั้นทางผิวในค้านล่าง ในยาว
6 - 12 ซม. กว้าง 5 - 10 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 4 - 10 ซม. ดอก เป็น^{ช่อง}
ช่อออกรวม มีชนาอกใหญ่ เกิดที่ช่อใน โภคช่อออกแยกแขนงเป็นแบบราชีม (raceme)
1 หรือ 2 ครั้ง แล้วมีบางส่วนของช่ออยู่เป็นช่อแบบไข่ ช่อออกยาว 6 - 18 ซม. มี
ดอกอยู่อย่างจำนวนมาก ก้านช่อออกยาว 3 - 6 ซม. มีในประดับที่มีลักษณะคล้ายใบพีกันก้าน
ก้านดอกอยู่เรียวเล็ก ยาว 0.6 - 1 ซม. กลีบเลี้ยงเห็นยกถ่ายແย่นหนัง ขนาดไม่เท่า
กัน กลีบที่ซ่อนอยู่ก้านในญูปกลม ปลายกลีบมน บริเวณขอบกลีบบางและไปร่องแสง ยาว
0.4 - 0.5 ซม. กลีบที่อยู่ก้านนอกญูปะใช้ ปลายกลีบมน สั้นกว่าเล็กน้อย ยาวประมาณ
0.4 ซม. มีวิเกลี้ยง กลีบคงสีขาว หรือขาวเจือชมพู ญูปลดแขนงทุนคล่องค่อน
ซ้างเป็นญูปกรวย ออกยาว 2 - 3.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางออกประมาณ 0.5 - 0.6
ซม. บริเวณแขนงกลีบโอบมีชุสกัวเล็ก ๆ กระชาวยญู เกสรตัวญูเชื่อมติดกับกลีบออก
บริเวณก้านในช่อง คอโกรลคล้ำทิวบ์เห็นดูนานขึ้นมาประมาณ 0.15 ซม. อันเกสรตัวญูปของ
ชานาน ยาวประมาณ 0.3 - 0.4 ซม. ก้านญูอันเกสรเป็นเส้นแบบพิลิพอร์ม ยาวไม่เท่า
กัน มีชนาวยาวและบุ่มปากอุ่นเพียงเล็กน้อยที่โคนก้าน รังไข่และก้านญูยอดเกสรตัวเมียเกลี้ยง
ยกเกสรตัวเมียญูปทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว ผลแบบแคนปููล ญู
ปะใช้ ปลายก่อนซ้างแหลม สันตากอ มีวิเกลี้ยง ยาวประมาณ 0.75 ซม. เมล็ด 4
เมล็ด สีขาว ยาวประมาณ 0.2 - 0.3 ซม. มีชนาวยาวและอ่อนบุ่มคล้ายเส้นไหมปกอุ่น^{ก้าน}
ก้านผิว

ก้าวอย่างพิช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ A.F.G. Kerr 6427; ลำปาง
 Winit 1475, 1495
 ภาคตะวันออก : นครราชสีมา Pradit 524
 ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร Eryl Smith 1500;
 กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 4518
 ภาคตะวันออกเฉียงใต้ : ชลบุรี Mrs. D.J. Collins 1651;
 ชลบุรี J.F. Maxwell 76-646
 ภาคตะวันตกเฉียงใต้ : กาญจนบุรี C.F. Van Beusekom 4040

การกระชาดยัณฑ์ มาเลเซีย ชวา ไทย

สภาพนิเวศน์วิทยา ขั้นปะปนกับหมู่ไม้共同发展ที่กรีง และพบมากในป่าไปร่อง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 1000 เมตร ออกดอกระหว่างเดือนกันยายนถึง มกราคม

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง เถาเอ็น(Thao en), มันเอ็น(Man en) ไทย , ชลบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 32 Ipomoea sumatrana Ooststr.

ล้ำปีง Winit 1495 BK

18. Ipomoea soluta Kerr, in Kew Bull. : 18. 1941; Kerr, Fl. Siam.
 En. 3: 16. 1951. — I. campanulata Clarke in Fl. Br. Ind.
 4: 211. 1885; Gagnep. & Courchet in Fl. Gén. I. - C. : 253. 1915.
 — Argyreia tiliaefolia Kurz, For. Fl. Br. Burm. 2: 215.
 1877.

ใบเลี้ยง ลักษณะรัง นีเน้อไม้ ลักษณะโภคทั่วไปเลี้ยงพันกามต้นไม้ในญี่ปุ่น ส่วน
 น้อยที่หอกเลี้ยงไปตามพื้นดิน ส่วนที่แก่รังและนีเน้อไม้ ผิวเกลี้ยง หรือมีขนสั้นและบุ่นปักอุ่น
 บ้างเล็กน้อย มีรอยย่นตามความยาวของลักษณะ ใบญูหัวใจ รูปไข่ รูปกลม หรือรูป⁴
 ไข่กังขอนขนาด ขอบใบเรียบหรือหยักเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบเว้า
 เป็นญูหัวใจก้าน ๆ ถึงกัดตรง ใบเกลี้ยงหรือมีขนเล็กน้อยที่ผิวใบค้านล่าง เส้นใบ 10 - 15
 ซม. ในยาว 6 - 16 ซม. ก้าง 3.5 - 14 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 3 - 10 ซม.
 เกลี้ยงหรือมีก้านเล็กน้อยเหนือนลักษณะ กอกเป็นช่อแบบไข่มุก เกิดที่ซอกใบ มีกอกอยู่ 1 -
 3 กอก โภคทั่วไปมีก้ม 3 กอก ก้านช่อออกของหนา ยาว 1 - 8 ซม. ก้านกอกอยู่ยาว
 1 - 2 ซม. จะมีความยาวเพิ่มขึ้นถึง 3 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านผล ใบประดับขนาดเล็กและ
 บอนบาง รูปลิเนียร์-แอลันธิโอเดท ยาว 0.1 - 0.2 ซม. มักร่วงก่อนที่ออกจะบาน กลีบ
 เดียงเห็นยาวยาด้วยแผ่นหนัง รูปกลม ปลายกลีบมน บางครั้งส่วนปลายที่มีกิ่งแหลมสั้น
 บริเวณขอบของกลีบชางและชีก ผิวกลีบเกลี้ยงหรือมีขนปักอุ่นเพียงเล็กน้อย ขนาดกลีบไม่
 เท่ากัน กลีบที่ซ่อนอยู่ก้านในยาวกว่า ยาว 1 - 1.8 ซม. กลีบก้านนอกสั้นกว่าเล็กน้อย
 ยาว 0.7 - 1.5 ซม. กลีบเดียงนี้จะขยายขนาดขึ้นเมื่อเจริญชันกอุ่น ชาลีบกอกโภคทั่วไป
 มีสีขาวแห้งหรือม่วงชีก บางครั้งอาจพบว่ากอกมีสีขาว (Ooststroom, 1940) รูปกรวย ก้าน
 ในของกอโรมล่าทิวน์มีสีขาวเข้มกว่าโลง ดอกยาว 8 - 10 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอกประมาณ
 6 - 8 ซม. เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณก้านในของกอโรมล่าทิวน์เหนือฐานชันมา
 ประมาณ 1 ซม. อันเกสรตัวผู้รูปลิเนียร์-แอลันธิโอเดท ยาวประมาณ 0.5 ซม. ก้านชูอัน
 เกสรยาว 1.5 - 2 ซม. มีชันที่โคนก้าน รังไข่และก้านชูยกเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอด
 เกสรตัวเมียรูปทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มเล็ก ๆ ตามผิว แยกแบบแคบชุด รูปไข่ สี

นำ้ทາส ผิวเกลี้ยง ยาวประมาณ 1.5 ซม. เนื้อก้มี 4 เม็ด สีดำ ยาวประมาณ 0.8 - 0.9 ซม. มีขันยาวและอ่อนนุ่มปักอุณหกานส่วนที่เป็นสัน

- ตัวอย่างพืช ภาคเหนือ : น่าน A.F.G. Kerr 4900
 ภาคตะวันออก : ชัยภูมิ C.F. Van Beusekom et al 4475
 ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 9359; ลพบุรี A.F.G. Kerr 8011
 ภาคตะวันตกเฉียงใต้ : กาญจนบุรี A.F.G. Kerr 10120
 ภาคใต้ : ระนอง S. Loweera-amornpan 20

การกระจายพันธุ์ อินเดีย พม่า ลาว ไทย

สภาพนิเวศน์วิทยา พฤกษาในที่ชื้น ริมถนน ริมแม่น้ำ ชายป่า ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 50 - 800 เมตร ออกดอกระหว่างเดือน ตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง เดาพันเงิน(Thao phan en) ไทย , กาญจนบุรี ; เดาเอ็ง(Thao en) ไทย , นครราชสีมา ; ผักอิน(Phak uen) ลาว , น่าน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 33 Ipomoea soluta Kerr

นาน A.F.G. Kerr 4900 BK

คุณชื่อวิทยาทรพยากร
๑๗๐๐ จุดต่อไปน้ำหน้าดินทราย
ภาพที่ 34 Ipomoea soluta Kerr เกาะพันเงิน
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ วนอุทยานบางเบน จังหวัดระนอง (๕ มีนาคม ๒๕๒๕)

19. Ipomoea stolonifera (Cyrill.) Gmelin, Syst. Nat. ed. 13. 2: 345. 1791; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 368. 1923; Post, Fl. Syria, Palest., Sinai 2: 212. 1933; Van Ooststr. in Blumea 3: 540. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 18. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 478. 1954; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 350. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 496. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 240. 1972; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 868. 1976; Fein., Fl. Palaestina 3: 32. 1978; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 340. 1980.

ใบลับลูก อายุยืน ลำต้นหอดเลี้ยงไปตามพื้นดิน มีวิ่งเกลี้ยง แทกรากตามข้อ ใบแผ่นในค่อนช่างหนา ญูใบแปรปรวนมาก มักมีหลายสักจะในก้นเดียวกัน มีแบบบิเนียร์ ญูหอก ญูไช่ ญูปชอนชานา ญูปกลม ขอบใบเรียบ หรือเว้าเป็นคลื่นเล็กน้อย ถิ่นเว้า ลักษณะ 3 ลิ่ง 5 โลง ปลายใบมน หรือส่วนปลายทั้งหมดมีรอยเว้าครองกลางแบบอิมาร์จิเนท ฐานใบเว้าเป็นญูหัวใจ ตัดตรง หรือมน มีใบหังสองก้านเกลี้ยง ในยาว 1 - 6 ซม. กว้าง 0.5 - 5 ซม. ก้านใบยาว 0.5 - 4 ซม. มีวิ่งเกลี้ยง คลอกเป็นช่อแบบไข่มุก เกิดที่ซอกใบ มีคออยู่ 1 - 3 ดอก โภคหัวใบปีนเพียง 1 ดอก ก้านซอกอย่างยาว 0.8 - 1.5 ซม. ก้านคออยู่อย่างยาว 0.8 - 1.5 ซม. และจะมีความยาวเพิ่มขึ้นถึง 2.5 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านของยอด ในประดับขนาดเล็ก ญูบิเนียร์ ยาว 0.2 - 0.3 ซม. ก้าน เลี้ยงเหนียวคล้ายแผ่นหนัง ญูปชอนชานา หรือญูปีกงขอบชานา ปลายกลีบแหลม หรือ ปลายมน และมีคงแหลมสั้น มีวิ่งเกลี้ยง ขนาดกลีบไม่เท่ากัน กลีบที่อยู่ด้านอยู่ก้านในยาว กว่า ยาว 1 - 1.5 ซม. กลีบที่อยู่ก้านนอกสั้นกว่าเล็กน้อย กลีบคอสีขาวหรือขาวเหลือง ญูกรวย ก้านในของคอโอล่าหัวมีสีเหลืองเข้ม และบริเวณโคนกลีบอาจมีสีม่วงแดง (Backer, 1965) ดอกยาว 3.5 - 5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอกประมาณ 3 ซม. เกสร กัวญูเชื่อมติกับกลีบดอกบริเวณก้านในของคอโอล่าหัวมีเนื้อรูปขนาดมาก 0.5 ซม. อันเกสรกัวญูบิเนียร์-อ่อนล่อน ยาวประมาณ 0.3 ซม. ก้านซูกับเกสรกัวญูนั้นหนาแน่น เป็นกระฉูกที่โคนก้าน รังไชและก้านชูของเกสรกัวเมีย มีวิ่งเกลี้ยง บลแบบแบกปูด ตอน

ช้างก่อน สีน้ำตาล ผิวเกลี้ยง เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ซม. เนื้อคัน 4 เม็ด ก
หรือมากกว่า สีดำ ยาวประมาณ 0.8 ซม. มีขนสั้น และบุ่มคล้ายชนสักว่ปอกดูน บริเวณ
ขอนของเม็ด มีขนที่ยาวกว่าและร่วงหลุดง่าย

<u>ทัวอย่างพืช</u>	ภาคตะวันตกเฉียงใต้	: ประจำวันคีรีชันธ์ A.F.G. Kerr 13423, 10980
ตามสมควร	:	สงขลา A.F.G. Kerr 15112 ; ภูเก็ต A.F.G. Kerr 17393; ชุมพร Vacha- rapong 56 ; ระนอง S. Loweera- amornpan 18

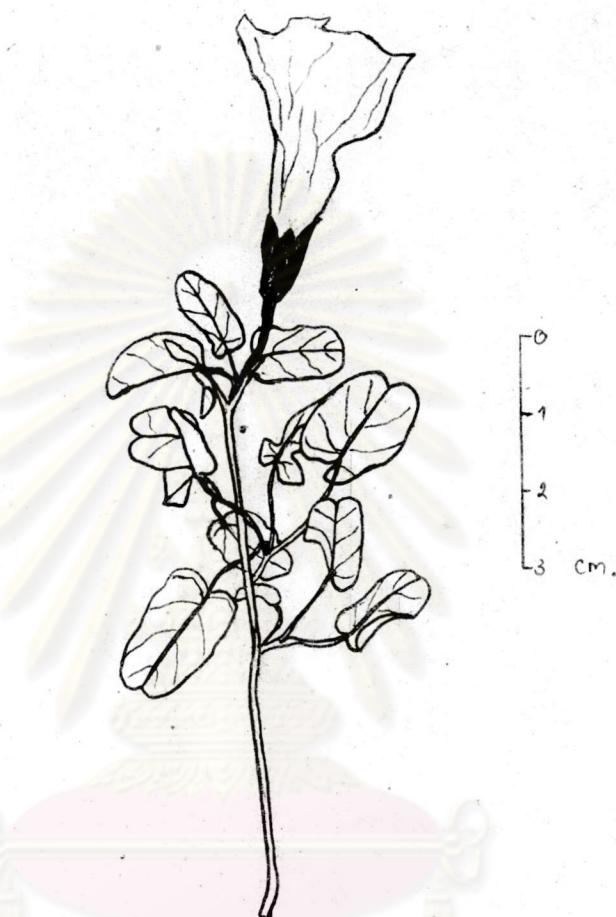
การกระจายพันธุ์ มีการกระจายทั่วไปในเขตป่าและกึ่งป่า

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นพืชตามชายหาด หรือใกล้ชายหาด ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล
0.25 - 5 เมตร ออกดอกตลอดปี

ชื่อสามัญ _____

ชื่อพืชเมือง ผักบุ้งทะเล (Phak bung thale)

ศูนย์วิทยบรังษย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 35 Ipomoea stolonifera (Cyrill) Gmel.
ถูกตึก A.F.G. Kerr 17393 BK

ภาพที่ 36 Ipomoea stolonifera (Cyrill.) Gmelin บักบุงทะเล
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ วนอุทยานบางเนน จังหวัดระนอง (5 ธันวาคม 2525)

20. Ipomoea pes-caprae (L.) R.Br. ssp. brasiliensis (L.) Ooststr., Blumea 3: 533. 1940; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 366. 1923; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 460. 1923; Gamble, Fl. Pres. Madras : 917. 1923; Brown, Use. Pl. Pjil. 3: 264. 1946; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 15. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 475. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 251. 1959; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 347. 1963; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 470. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 496. 1965; Britton, Fl. Burmuda : 300. 1965; Hillsbrand, Fl. Hawai. Isl. : 313. 1965; Stone, Fl. Guam 6: 493. 1970; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 239. 1972; Henderson, Mal. Wil. Fl. Dicot. 1: 319. 1974; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 869. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 334. 1980. ————— Convolvulus brasiliensis Linn., Sp. Pl. 1: 159. 1753.

ไม้ล้มฉุก อายุยืน ลำต้นหอดเลี้ยงไปตามพื้นดิน แทรกroot บนกรังซ์เดือยพันเฉพาะทรงส่วนยอด ผิวเกลี้ยง มียางขาว ใบญูปไช่ ญูปใช้กัด ญูปกลม ญูปขอบขนาน ญูปวี หรือญูปไก แผ่นใบค่อนข้างหนา อ่อนบุ่ม และเหนียวคล้ายแผ่นหนัง ขอบใบเรียบหรือเว้าเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบส่วนใหญ่มนและเว้าตรงกลางแบบอีมาร์จิเนท บางครั้งตัดตรงและมีติ่งแผลมสั้นฐานใบเว้าเป็นญูปหัวใจ ตัดตรง มน หรือเป็นญูปลิ่มสั้น ๆ ผิวใบเกลี้ยง เส้นใบ 8 - 10 ซม. ในยาว 3 - 10 ซม. กว้าง 3 - 10 ซม. ก้านใบค่อนข้างอวบ ยาว 2.5 - 10 ซม. มักมีสีแดงเรื่อ ผิวเกลี้ยง มีท่อน 2 ท่อนตรงปลายหัวกับเส้นกลางใบ หัวกับเส้นกลางใบ เป็นช่องแบบไขช่อง เกิดที่ซอกใบ มีหอกย้อย 1 - 10 หอก ก้านซอกกอกอวบหนา ยาว 3 - 16 ซม. ผิวเกลี้ยง ก้านหอกยาว 1.2 - 4.5 ซม. และจะมีความยาวเพิ่มขึ้นถึง 7 ซม. เมื่อเจริญเป็นก้านของผล ในประดับญูปใช้กัดญูปหอก ยาว 0.3 - 0.4 ซม. ร่วงง่าย กลีบเลี้ยงเหนียวคล้ายแผ่นหนัง ขนาดกว้างกันเล็กน้อย กลีบทอยู่ก้านนอก ญูปใช่ หรือ ญูปวี ยาว 0.5 - 0.8 ซม. กลีบที่ซอนอยู่ก้านใน ญูปใช่ หรือ ญูปกลม

ขนาดใหญ่กว่าเดิมอยู่ ยาว 0.7 - 1.1 ซม. แก่ลักษณะคล้ายมนและน้ำดีสัน หรือปลายเว้าตรงกลางแบบอีมาร์จีเนท กลับดอกสีขาวพูดิ้งม่วงแกง เชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย ก้านในของคอโรล่าทิวบ์สีเข้มกว่าโอลีฟ บางครั้งพบว่า ดอกมีสีขาวแต่พื้นอยู่มาก (Ooststroom, 1953) อกยาว 3 - 5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางดอกประมาณ 4.5 - 6 ซม. เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบดอกบริเวณก้านในของคอโรล่าทิวบ์เหนือฐานชั้นมาประมาณ 0.4 ซม. อันเกสรูปขอบวนนานายาวประมาณ 0.4 - 0.5 ซม. ก้านชูอันเกสรเป็นเส้นแบบพิลพอร์น ความยาวห่างกันมาก มีชันปักคุณบริเวณโคนก้าน รังไข่และก้านชูอยู่ด้านหลังเกสรตัวเมียเป็นเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียรูปทรงคลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามผิว แผ่นแบบแคบชุด รูปกลมหรือกลมแบบ สันตากลึงค่า เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.2 - 1.5 ซม. ผิวเกลี้ยง เมล็ดมี 4 เมล็ด สีขาว ยาว 0.6 - 1 ซม. มีขันสันและบุ่นคล้ายขนสัตว์ สันตากล ปากคุณหนาแน่นตามผิว

ตัวอย่างพืช ภาคตะวันออกเฉียงใต้ : จันทบุรี Adisai 861; ตราด S. Sutheesorn 2024; ชลบุรี J.F. Maxwell 71-352; ชลบุรี Sakol 516; ระยอง C. Phengklai et al 3800; จันทบุรี Chit 363

ภาคตะวันออกเฉียงใต้ : เพชรบุรี Sakol 516; ประจวบคีรีขันธ์ T. Smitinand s.n.; ประจวบคีรีขันธ์ S. Loweera-amornpan 16,17

ตามสมุด : สุราษฎร์ธานี A.F.G. Kerr s.n.; สุราษฎร์ธานี Sakol 1308; ชุมพร S. Sutheesorn 2142; ภูเก็ต C. Niyomdharm et al 235

การกระจายพันธุ์ มีกระจายทั่วไปในเซาฟ์ตอน

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นพืชสามารถขยายหากและบริเวณใกล้ทางเดิน พื้นที่ทางเดินที่รกร้าง ริมถนน ริมคลอง ความสูงตั้งแต่ระดับน้ำทะเลเลดี้เหนือระดับน้ำทะเล 600 เมตร ออกดอกตลอดปี

ชื่อสามัญ Beach morning-glory, Seaside convolvulus, Seaside morning-glory

ชื่อพื้นเมือง ผักบุ้งทะเล(Phak bung thale) ไทย; ละบูหลา(La buu lao) ลาเตย์, นราธิวาส

ประโยชน์ ใบใช้ห่าเป็นยาแก้ปวดไขข้อ(rheumatic articulorum) บวมอักเสบมีหนอง แผลมีหนอง ปี และผดผื่นคัน รากแก้ปวดพัน ปวดไขข้อ และโรคเท้าช้าง (โครงการศึกษาวิจัยสมุนไพร, 2524)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วุฒาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพ 37. Ipomoea pes-caprae (L.) Sweet

ภาพที่ Sakol 316 BK

ภาพที่ 38 Ipomoea pes-caprae (L.) Sweet ผักบุ้งทะเล
ภาพแสดงลักษณะใบ กอก และช่อ กอก
สถานที่ อ่าเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4 ธันวาคม 2525)

21. Ipomoea asarifolia (Desr.) Roem. & Schult., Syst. 4: 251. 1819;
 Van Oeststr. in Blumea 3: 539. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 10. 1951;
 Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 477. 1954; Hutchinson, Fl. West. Trop.
 Afr. 2: 348. 1963; Grisbach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 471. 1963;
 Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 496. 1965; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl.
 Ceylon 1: 319. 1980.

ใบล้มลุก อาบูยิน สกุลชื่อว่าวนานา หอกเลือยใบพานพันคินหรือบางครั้งเดือยพัน
 ผิวเกลี้ยงไม่มีทอน ใบญูขอบขนาด ญูกลม หรือญูไป แผ่นใบค่อนข้างหนา ขอบใบ
 เรียบ หรือหยักเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบมนกว้างถึงตักตรง หรือปลายมนและเว้าตรง
 กลางแบบรีทิวส์ ฐานใบเว้าเป็นญูหัวใจค่อนข้างลึก ผิวใบหั้งสองด้านเกลี้ยง เส้นใบ
 4 - 6 ซม. ญูนี้เป็นเก็นรักทางผิวใบก้านล่าง ในยาว 3.5 - 8 ซม. กว้าง 3.5 -
 10 ซม. ก้านใบค่อนข้างอวบหนา ยาว 3 - 9 ซม. มีร่องลึกตามความยาว ผิวเรียบ
 หรือมีปุ่มเล็กๆ เอียกระจาบม้างเล็กน้อย กอก เป็นช่อแบบไข่น์ เกิดที่ชอกใบ และมัก
 มีใบอ่อนแทรกออกมาในค่าแห่งเดียวกัน กอกย้อย 1 - 3 ซม. โดยทั่วไปมักมี 3 กอก
 ก้านช่อออกลักษณะเป็นเหลี่ยม ยาว 1.5 - 5.5 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีปุ่มเล็กๆ เอียก
 เหนือก้านใบก้านกอกย้อยยาว 1 - 2.5 ซม. กลับเสี้ยงญูปรีกิงขอบขนาด ปลายกลับ
 มน หรือตักตรง และอาจมีปลายเว้าตรงกลางแบบอีมาร์จิเนทบังเล็กน้อย มีปุ่มเล็กๆ
 กะยะอยู่กางผิว ขนาดกลับแทรกต่างกันมาก กลับที่อยู่ก้านนอกสันก่าว ยาว 0.6 - 0.8
 ซม. กลับที่ช้อนอยู่ก้านใบยาวกว่า ยาว 1 - 1.5 ซม. กลับกอกสีชมพูถึงม่วงแดง ญู
 กรวย ส่วนปลายแยกเป็น 5 โคน แต่ละโคนปลายมน ขอบเว้าเป็นคลื่นไม่สม่ำเสมอ ก้าน
 ในของคอโรล่าทิวน์สีม่วงเข้มกว่าโคน และมีสีเข้มมากขึ้นทางโคนกลับ กอกยาว 5 - 6
 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางหอกประมาณ 4.5 - 6 ซม. เกสรตัวญูเรื่อมติดกับกลับหอกบริเวณ
 ก้านในของคอโรล่าทิวน์เห็นอยู่บนขั้นมาประมาณ 0.4 ซม. อันเกสรตัวญูปุ่นหอกยาวประมาณ
 0.4 ซม. ก้านญูอับเกสรเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม ความยาวไม่เท่ากัน ยาว 1.2 - 1.8 ซม.
 มีชันสั้นและอ่อนนุ่มปุกอุ่นบริเวณก้าน รังไข่และก้านญูออกเกสรตัวเมียเกลี้ยง ก้านญูออก

ເກສරຕົວເນີຍຢາວປະນາມ 1.8 ຊມ. ຍອດເກສරຕົວເນີຍຢູ່ປະກອມ 2 ອັນທິກັນ ນິ້ມຸ່ມເລື້ກ 7
ຖານຜົວ ພລແບບແຄບປູດ ດອນຫ້າງກອມ ສິນ້າກາລ ປົວເກສີ້ງ ເສັ້ນເໝັ້ນຍົກລາງປະນາມ
1 ຊມ. ກຽງປລາຍນີ້ສ່ວນຮານຂອງການຫຼູຍອກເກສරຕົວເນີຍທີ່ໂຍ່ເປັນຄົ່ງແຫດນ ເນື້ອມນີ້ 4 ເນື້ອມ
ຫຼືອ້ອນຍົກວ່າ ຢູ່ປະເສົ້າຢາວປະນາມ 0.4 ຊມ. ປົວເກສີ້ງ ໃນນິ້ມຸ່ມ

ກັວຍ່າງພື້ນ ກາກທະວັນອອກ : ບຸຮີຣີນຍ S. Loweera-amornpan 34, 35
ກາກທະວັນອອກເຈິ່ງໄກ : ຂລບຸຮີ A.F.G. Kerr 11920; ຂລບຸຮີ Mrs.
D.J. Collins 1800; ປຸ.ຈິນບຸຮີ Sakol
172; ຂລບຸຮີ S. Loweera-amornpan 12

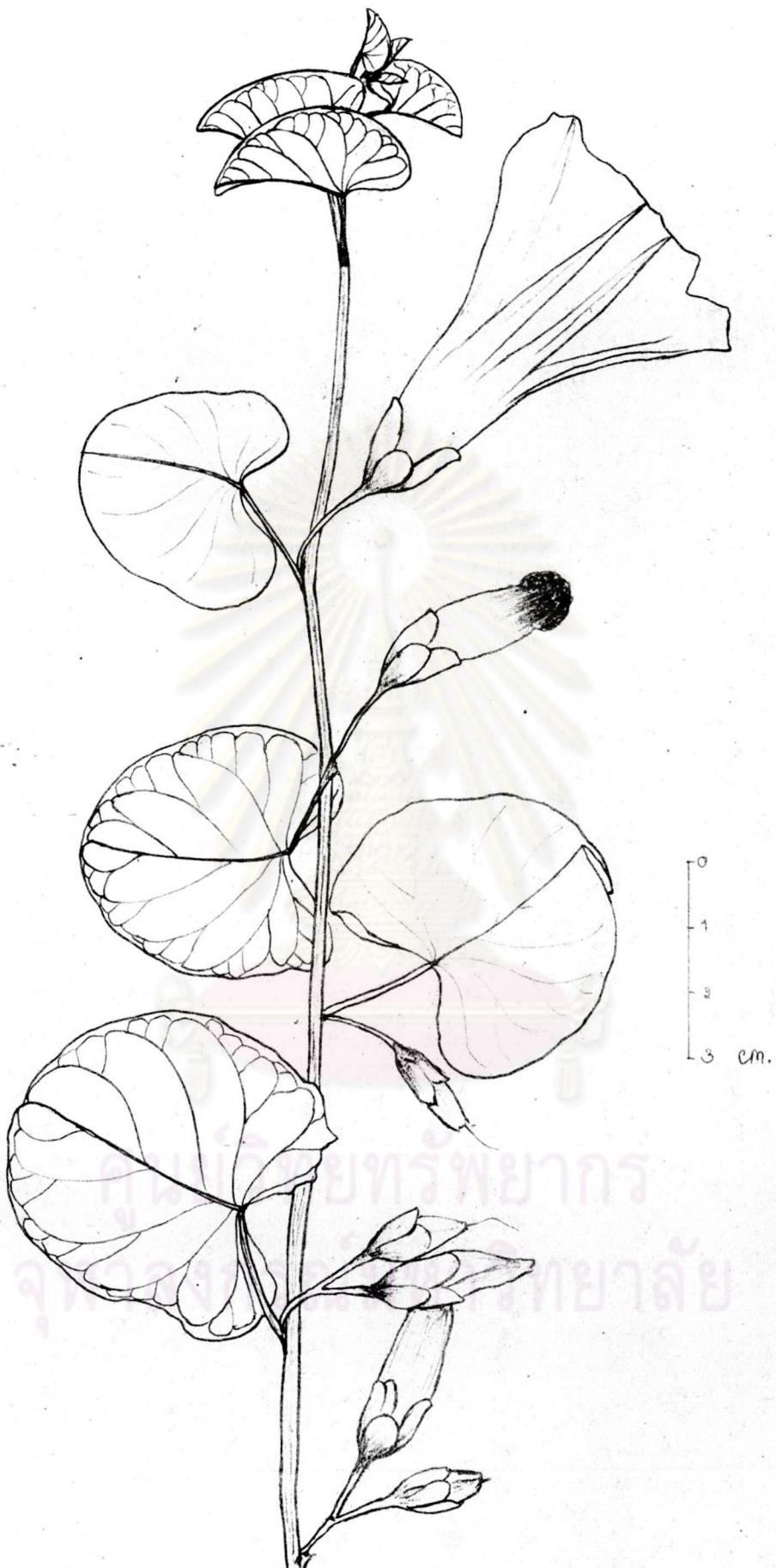
ກາງກະຈາຍພັນໜີ ເຊກອນຂອງທວີປອເນົກາ , ອາພຣິກາ ແລະ ເອເຊີຍ

ສກາພນີເວັບວິທາ ຂັ້ນປະປັນກົນຫຼູ້ກາມທີ່ຮັກຮ້າງ ອິນດັນ ທັງໃນທີ່ແໜ່ງແລະທີ່ຂຶ້ນ ກວານ
ສູງຄົງເໜື້ອຮະກັນນໍາທະເລປະນາມ 500 ເມືອງ ອອກອອກຮະຫວ່າງເກືອນຫຼາຄາມ ຄົງ ຖຸມກາພັນໜີ

ຂໍ້ອສາມັນ _____

ຂໍ້ອພັນເນື່ອງ ພັກນຸ່ງຂັນ(Phak bung khan) ໄທຍ , ຂລບຸຮີ ຖຸມພາ

ສູນຍົກທະພາກ
ສູນຍົກທະພາກ

ภาพที่ 39

Ipomoea asarifolia Roem & Schult.

บุรีรัมย์ S. Loweera-amornpan 34

ภาพที่ 40 *Ipomoea asarifolia* (Desr.) Roem. & Schult. ผักมุงขัน
ภาพแสดงถักษณะใบ กอ กะบด
สถานที่ จ่าเงือเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ (24 ตุลาคม 2526)

ภาพที่ 41 Ipomoea asarifolia (Desr.) Roem. & Schult.

ผักบุ้งขัน

ภาหแสงกงลักษณะใบ กอก และชอกอก

สถานที่ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ (24 ตุลาคม 2526)

22. Ipomoea tricolor Cav., Icon. 3: 5. 1794; Post, Fl. Syria, Palest., Sinai 2: 213. 1933; Van Ooststr. in Blumea 3: 541. 1940; Fl. Malesia. 4: 478. 1954; Meningen, Fl. Vines World : 151. 1970.
- I. violacea Linn., Sp. Pl. 1: 161. 1753; Maheshwari, Fl. Delhi : 236. 1963. — I. rubro-caerulea Hook., Bot. Mag. t. 3297. 1834; Bor & Raizada, Some Beaut. Ind. Climbing Shrubs : 3. 1947.

ใบล้มลุก อายุยืน ลำต้นเลือยพัน แทรกกิ่งก้านมาก ผิวเกลี้ยงไม่มีขน
ใบญี่ปุ่นหัวใจหรือรูปไข่ แผ่นใบค่อนข้างบาง ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม
ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหัวใจถึงกัดกรงผิวในทั้งสองด้านเกลี้ยง เส้นใบบุบชื่นเห็นเด่นชัด 5 - 7
ใบยาว 3.5 - 9 ซม. กว้าง 2.5 - 9 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 1.5 - 8
ซม. ออกเป็นช่อแบบไข่ เกิดที่ซอกใบ และปลายกิ่ง มีอกอယ้อยตั้งแต่ 1 ถึงหลาย
ดอก ก้านซ่อออกของหนาเท่า ๆ กันต่ำทัน ยาว 3 - 9 ซม. ก้านดอกอယ้อยหนาเหมือนก้าน
ซ่อออก ยาว 1.5 - 4 ซม. และมีความยาวเพิ่มขึ้นเมื่อเจริญเป็นก้านของผล ในประดับ
ขนาดเล็ก ญี่ปุ่นเยี่ยร์ ยาว 0.2 - 0.3 ซม. ร่วงง่าย มักร่วงก่อนที่ออกจะบาน กลีบ
เลี้ยงญี่ปุ่นสามเหลี่ยมแคบ ๆ หรือรูปไข่กึ่งญี่ปุ่น กลีบโคงเป็นสันคล้ายห้องเรือ(carinate)
ขอบกลีบบางและมีสีขาวชัด ผิวกลีบเกลี้ยงไม่มีขน ขนาดกลีบเท่า ๆ กัน ยาว 0.45 -
0.6 ซม. กลีบออกสีฟ้าหรือฟ้าม่วง ญี่ปุ่นราย คอโกรล่าทิวน์สีขาวหรือขาวเหลือง อก
ยาว 4.6 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอประกอบประมาณ 6 - 8 ซม. เมื่อออกแห้งจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน
แดง แท้ส่วนคอโกรล่าทิวน์ยังคงเป็นสีขาว เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบโคงบริเวณก้านในของ
คอโกรล่าทิวน์เหนือฐานชื่นมาประมาณ 0.4 - 0.5 ซม. อันเกสรตัวผู้สีขาวหรือเหลือง ญี่
ปุ่นขนาดนานยาวประมาณ 0.4 ซม. ก้านญี่ปุ่นเกสรเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม มีความยาวทั่วไปกันมาก
ยาว 1.5 - 3 ซม. มีชนบกกลุ่มกามส่วนล่างและหนาแน่นบริเวณโคนก้าน รังไข่และก้านญี่
ปุ่นออกเกสรตัวเมียยาวประมาณ 3 ซม. ยอดเกสรตัวเมียญี่ปุ่นทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลม
เด็ก ๆ ตามผิว แผ่นแบบแคบปูด ญี่ปุ่นไข่ สีน้ำตาลอ่อน ผิวเกลี้ยง ยาว 1 - 1.5 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.6 ซม. ทรงปลดามีส่วนฐานของก้านญี่ปุ่นออกเกสรตัวเมียติดอยู่เป็น

ตั้งแผลม ยาวประมาณ 0.5 ซม. เนลกี้ 4 เนลกี้ รูปสามเหลี่ยมฐานโถง สีดำ ยาวประมาณ 0.4 ซม. ผิวเกลี้ยง หรือมีขันสันและบุ่มปักอุณเพียงเล็กน้อยตามผิว

กัวอย่างพืช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ S. Loweera-amornpan 26

การกระชาพันธุ์ เป็นพืชพื้นเมืองของทวีปอาเมริกาเซกอร์อน นำเข้ามาปลูกเป็นไม้ประดับในเอเชียเซกอร์อนและกั่งร้อน แก่ยังไม่แพร่หลายนัก

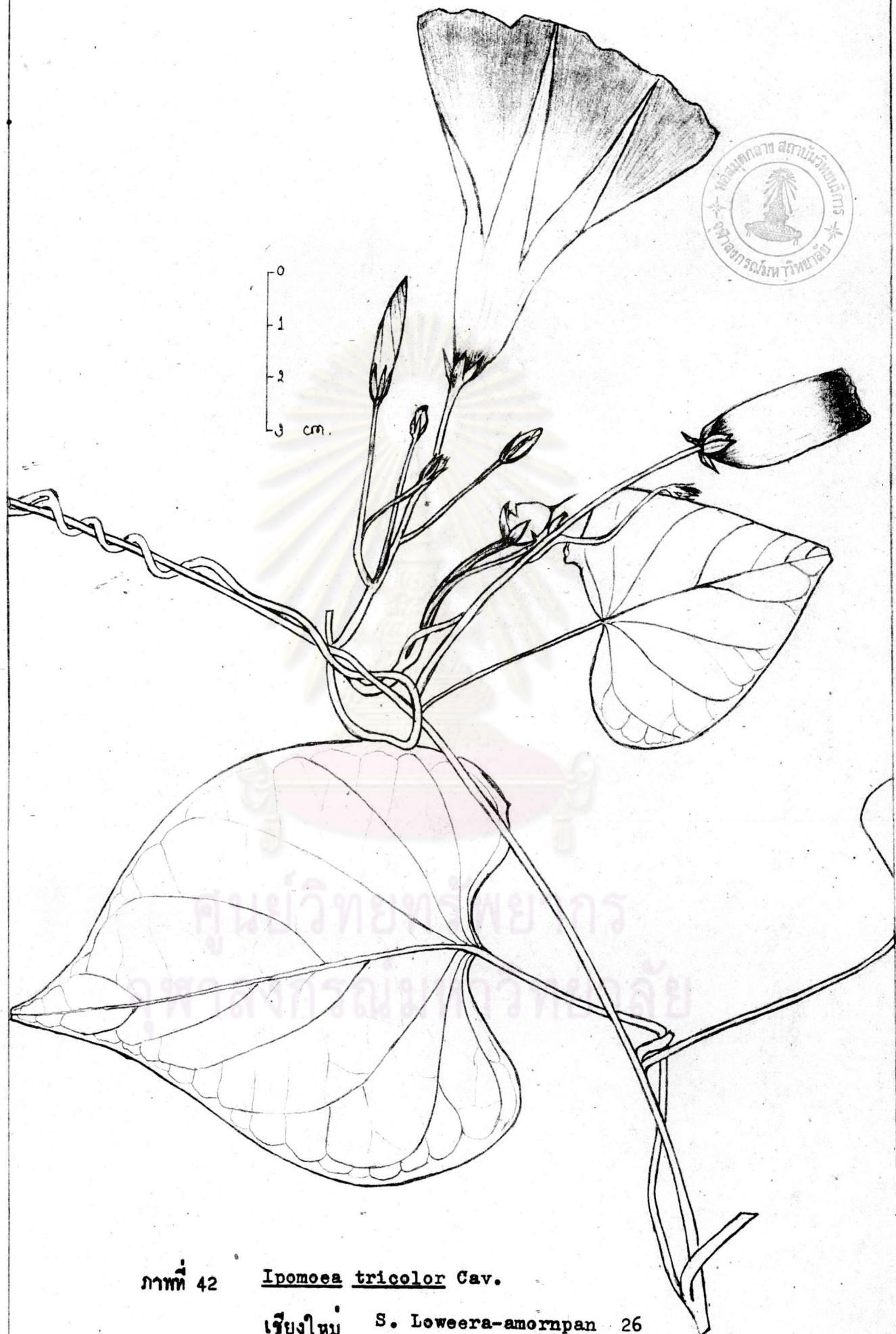
สภาพนิเวศน์วิทยา นำเข้ามาปลูกเป็นไม้ประดับ

ชื่อสามัญ Heavenly blue morning-glory

ชื่อพืชเมือง _____

ประวัติชน ปลูกเป็นไม้ประดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 42 Ipomoea tricolor Cav.

เจียงใหม่ S. Loweera-amornpan 26

ภาพที่ 43 ชื่อวิทยาลัย
Ipomoea tricolor Cav.

ภาพแสดงลักษณะดอกและช่อดอก

สถานที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (28 มกราคม 2526)

ภาพที่ 44 Ipomoea tricolor Cav.
ภาพแสดงลักษณะใบ ผล และช่อดอก
สถานที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (28 มกราคม 2526)

23. Ipomoea triloba Linn., Sp. Pl. 1: 161. 1753; Gagnap. & Courch. in Fl. Gen. I. - C. : 237. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 368. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 509. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 19. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 468. 1954; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 350. 1963; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl. : 470. 1963; 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 494. 1965; Britton, Fl. Burmuda : 302. 1965; Stone, Fl. Guam 6: 494. 1970; Pham-Hoàng Hô, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 238. 1978; Walker, Fl. Oki. South. Ryu. Isl. : 868. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 341. 1980.

ไม้ล้มลุก อยู่ป่าเดียว ลำต้นเลื้อยพันหรือบางครั้งแยกอุบัติขึ้น มีรากเลี้ยง
หรือมีชันเล็กน้อยเป็นแห่ง ๆ โดยเฉพาะตรงช่อ ใบ ใบประกอบ ขอบใบเรียบถึง^{ด้าน}
หยักเป็นฟันหยาบ ๆ หรือหยักลึกช้างละแซกห่าให้ในเป็น 3 โคน โคนที่อยู่ตรงกลางจะเป็น^{ด้าน}
ดึงจะขอบชนาณ 2 โคนค้านช้างก่อนช้างกลม ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบเว้าเป็นปุ่มหัวใจ
มีรากในหั้งสองค้านเลี้ยงหรือมีชันเพียงเล็กน้อย ใบยาว 2 - 12 ซม. กว้าง 2 - 10 ซม.
ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 3 - 10 ซม. มีรากเลี้ยงหรือบางครั้งมีปุ่มเล็ก ๆ กอกเป็นช่อแบบ
ไข่มุก เกิดที่ชอกใบ มีดอกย่อย 1 - 7 朵 กลุ่มกันแน่นเป็นกระฉูก ก้านช่อออกและก้านดอก
มีอย่างเดียว เป็นเหลี่ยม มีรากเลี้ยงหรือมีปุ่มเล็ก ๆ ก้านช่อออกยาว 1 - 10 ซม. ก้านดอก
มีอย่างยาว 0.2 - 0.8 ซม. ในประดับชนาคเล็ก ญูปหอกกึงขอบชนาณ ยาว 0.2 ซม.
กลีบเลี้ยงญูปหอกกึงขอบชนาณหรือญูปหอกกึงขอบชนาณ ปลายกลีบมน หรือปลายแหลมสั้น ขอบของกลีบ
มีชันเป็นปอย เกลี้ยงหรือมีชันปักอุบัติ ที่ผิวกลีบออกก้านนอก ชนาคของกลีบไม่เท่ากัน
กลีบที่อยู่ก้านนอกสั้นกว่าเล็กน้อย ยาว 0.7 - 0.8 ซม. กลีบออกสีชมพูหรือม่วงแดง ญูป
กรวย ส่วนปลายแยกเป็นใบสั้น ๆ 5 โคน ปลายโคนแหลม ก้านใบในช่องคอโรล่าทิ่วน้ำม่วง
เข้มกว่าใบ กอกยาว 1.5 - 2 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางกอกประมาณ 0.8 - 1.2 ซม.
เกสรทวัญชื่อเรื่องกิจกับกลีบดอกบริเวณก้านในช่องคอโรล่าทิ่วน้ำม่วง 0.3 ซม.
อันเกสรทวัญชื่อเรื่องกิจกับกลีบดอกบริเวณก้านในช่องคอโรล่าทิ่วน้ำม่วง 0.15 ซม. ก้านชูอันเกสรเป็นเส้นแบบพิลิฟอร์ม มี

ชนปักกุณฑ์ไก่นก้าน รังไข่เมื่อยาวปักกุณที่ปิว ก้านชูยอกเกรสรคัวเมียพิวเกลี้ยง ยอดเกรสรคัวเมียญูบทรงกลม 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามปิว ยอดแบบแป๊บซูด ก่อนข้างกลม เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.5 - 0.6 ซม. มีชานแข็ง ๆ ปักกุณ เม็ดกึ่ง 4 เม็ดหรือหกเม็ด กว่า ญูเปี้ยววงกลม สีขาว ยาวประมาณ 0.3 ซม. พิวเกลี้ยง

ตัวอย่างพิช ภาคตะวันออก : นครราชสีมา Teerayuth s.n.

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 4474;

กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 5,33

การกระจายพันธุ์ เป็นพืชพันเมืองของทวีปอเมริกาเซตร้อน ปัจจุบันเป็นวัชพืชแพร่กระจายในเขตร้อนทั่ว ๆ ไป

สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นปะปนกับหญ้า และหมู่ไม้ขนาดเล็กตามที่รกร้าง ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 1 - 750 เมตร ออกดอกระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง พฤศจิกายน

ข้อมูล _____

ชื่อพืชเมือง หยากอกชน (Yaa dok khon) ไทย , ชอนแก่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

រាង 45. Ipomoea triloba Linn.

ស. Loweera-amornpan 5

ภาพที่ 46 Ipomoea triloba Linn. หม้อตอกขัน

ภาพแสดงลักษณะใบ ดอก และช่อดอก

สถานที่ เชกบ้างเชน กรุงเทพมหานคร (26 สิงหาคม 2525)

คุณวิทยาพยุง
ภาพที่ 47 Ipomoea triloba Linn. หญ้ากอกชน
ภาพแสดงลักษณะและซุยด
สถานที่ เชกปุ่มวัน กรุงเทพมหานคร (12 มิถุนายน 2526)

24. Ipomoea maxima (L.f.) Don ex Sweet, Hort. Brit. ed.22: 372. 1830;
 Van Ooststr. in Blumea 3: 525. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 14. 1951;
 Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 472. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 249.
 1959; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 495. 1965; Pham-Hoang Hô, Cây-Cỏ
 Mien-Nam 2: 239. 1972. I. sagittaefolia Burm.f., Fl. Ind.
 t. 2: 50. 1768; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 461. 1923.

ใบล้มลุก ลำต้นเลื้อยพันหรือแผ่คกอุณหัติกิน ผิวเกลี้ยง หรือมีขันหยาบ ๆ ปัก^ก คกอุณเพียงเล็กน้อย มักมีรอยย่นตามความยาวของลำต้น ใบญูปหัวใจ ญูปไช ญูปกลม หรือญูปไก ขอบใบเรียบ บางครั้งขอบใบทางส่วนล่างของใบเป็นญูปแบบแซกกิทเทห (sagittate) ปลายใบเรียบแฉะ ฐานใบเว้าเป็นญูปหัวใจถึงตัดตรง ผิวใบเกลี้ยง แทบไม่เห็นไกลักษณะของมีขันสันและบุบมังมังเล็กน้อย ในยาว 1 - 6 ซม. กว้าง 1 - 5 ซม. ก้านใบยาว 1 - 4 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเล็กจะเยื่อคปกคกอุณเล็กน้อย บางครั้งมีญูปมีร่อง ๆ ตามผิว กอกเป็นช่องแฉะอันเบลเลขไขม์ เกิดที่ซอกใบ มีคอคายอย 3 - 11 กอกอยู่รวมกันแน่น ก้านซอกกอกมักมีขนาดใหญ่กว่าลำต้น ความยาวแปรปรวนมาก ยาวทั้งแท่ง 1.5 - 12 ซม. มีญูปมีร่อง ๆ เหนือก้านใบ ก้านคอคายอยยาว 0.7 - 1 ซม. ในประดับขนาดเล็ก ญูปลิเนียร์-แคนธิโอลีฟ ยาว 0.1 - 0.2 ซม. ปลายแฉะ กลีบ เสี้ยงญูปไช หรือญูปร่องขอบขนาด ปลายกลีบมน บางครั้งมีร่องแฉะ ช่องของกลีบบาง แต่ชีก ผิวกลีบมีญูปมีร่อง ๆ กระชาวยญูบมังมังเล็กน้อย กลีบเหนียวคล้ายแย่นหนัง ขนาดไม่ เท่ากัน กลีบที่ช่องอยู่ก้านในยาวกว่าเล็กน้อย ยาว 0.4 - 0.6 ซม. กลีบคอคายสีขาวซีก หรือชนชูทางดึงขาว ญูปแบบทิวมูลาร์ หรือญูปกรวย ส่วนปลายแยกเป็นโอบสัน ๆ 5 โอบ ปลายโอบแฉะ ต้านในช่องคอโอล่าหัวสันว่างเข็นกว่าโอบ คอคาย 2 - 2.5 ซม. เส้น นำ้สูญเสียทางคอ 1.2 - 2 ซม. เกสรตัวญูปชื่อเรื่องคิดกับกลีบคอคายเร็วก้านในช่องคอโอล่าหัวสัน เหนือฐานชั้นมาประมาณ 0.3 ซม. อันเกสรตัวญูปไช ยาว 0.15 - 0.2 ซม. ก้านญูปอัน เกสรความยาวต่างกันมาก มีขันที่โคนก้าน รังไข่และก้านญูปออกเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอด เกสรตัวเมียญูปทรงกลม 2 อันติดกัน มีญูปกลมเล็ก ๆ ตามผิว ผดแบบแซกชู ญูปทรงกลม สันนำ้ตาด ยาวประมาณ 0.6 - 0.7 ซม. ผิวเกลี้ยง กรงปลายมีส่วนฐานของก้านญูปออกเกสร

ก้าเมียติกอยู่เป็นยอดแหลม เมล็ดกม 4 เมล็ด สีดำ ยาวประมาณ 0.3 ซม. มีราก
สัน ๆ สีขาวหรือเทาปักดูมหานานแน่นกามผิว และบริเวณขอนของเมล็ดกมชันยาวและนุ่มคิอ
อยู่ ขันร่วนหักง่าย

<u>ก้าอย่างพิช</u>	ภาคกลาง	:	กรุงเทพมหานคร M.C. Lakshnakara 414;
		:	กรุงเทพมหานคร Eryl Smith 2, 160, 178, 210;
		:	กรุงเทพมหานคร นิสิตจุฬาฯ 8.0.;
		:	กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 6,7,;
		:	สมุทรสาคร S. Loweera-amornpan 15
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	: ชลบุรี J.F. Maxwell 72-336		
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	: เพชรบุรี Sakol 515		
ภาคใต้	: สงขลา Umpai 251		

การกระจายพันธุ์ ทวีปเอเชียเชกร้อน

สภาพนิเวศน์วิทยา ชื้นประปนเลือยพันกับหมู่ในชนิดเด็กในที่ชั้นกานที่รกร้าง พฤหังบริเวณ
ใกล้ทะเลและห่างไกลทะเล ความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 0.25 - 50 เมตร ออกออก
กลอกปี

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง สะอึก(Sa uek) ไทย , กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 48 Ipomoea maxima G. Don

บุพเพสาร S. Loweera-amernpan 15

ภาพที่ 49 Ipomoea maxima (L.f.) G. Don ex Sweet ชะอิก
ภาพแสดงลักษณะดอกและช่อดอก
สถานที่ จังหวัดสมุทรสาคร (4 ธันวาคม 2525)

ภาพที่ 50 Ipomoea maxima (L.f.) G. Don ex Sweet ศีริอิก
ภาพแสดงลักษณะใบ ดอก และผล
สถานที่ จังหวัดสมุทรสาคร (4 ธันวาคม 2525)

25. Ipomeea obscura (L.) Ker-Gawl., Bot. Reg. 3: 239. 1817; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 207. 1885; Gagnep. & Courch. in Fl. Gen. I.-C. 4: 246. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 366. 1923; Ridley. Fl. Mal. Pen. 2: 461. 1923; Gamble, Fl. Pres. Madras : 916. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 519. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 15. 1951; Van Oeststr. in Fl. Malesia. 4: 471. 1954; Anderws, Fl. Pl. Sudan 3: 116. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 251. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi : 236. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 349. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 495. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cay-Cé Mien-Nam 2: 238. 1972; Sald. & Nicol., Fl. Hass. Dist. Karn. Ind. : 472. 1976; Dass. & Fosb., Rev. H Handb. Fl. Ceylon 1: 333. 1980. — Convolvulus obsculus Linn., Sp. Pl. ed. 2, 1: 220. 1762.

ใบคลุก อาบุยิน ลักษณะเรียวเล็ก เสี้ยวพันหรือแปดสิบพันคิ่น ผิวเกลี้ยง หรือมีขันเด็ก ๆ สีขาว ก่อนซางยาวปักกุลมหานส่วนของลักษณะที่ยังอ่อน ส่วนที่แก่แข็งและ มีเนื้อไม้ ในมีขัน ใบญูปหัวใจ ญูปไช' ญูกลม หรือญูปไก ขอบใบเรียบหรือเว้า เป็นคลื่นบ้างเล็กน้อย ปลายใบเรียวแหลม ฐานใบเว้าเป็นญูปหัวใจ ผิวใบหั้งสองก้าน เกลี้ยง หรือมีขันเด็กจะเชื่อมปักกุลบ้างเล็กน้อย บางครั้งพบว่ามีขันเฉพาะกลางของขอบใบ เป็นเส้นฟอย ใบยาว 2 - 10 ซม. กว้าง 2 - 9 ซม. ก้านใบเรียวเล็ก ยาว 1.5 - 10 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเด็กน้อยเหมือนลักษณะ กอกเป็นชื่อแบบใช้ เด็กที่ซอกใบ ส่วนมากนิ กอกย้อย 1 - 2 กอก ส่วนน้อยที่พมว่ามี 3 กอก ก้านชื่อ กอกกุลมเด็ก ยาว 1 - 14 ซม. ผิวเกลี้ยงหรือมีขันเด่นเดี้ยวกับก้านใบ ก้านกอกย้อย ขนาดใหญ่กว่าก้านชื่อ กอกเด็กน้อย ยาว 1 - 2 ซม. ที่ปีมนิ่มเด็ก ๆ ใบประดับขนาด เด็ก ญูปิเนียร์-แคนธิโอดะ ยาว 0.1 - 0.2 ซม. ปลายแหลม กลีบเดี้ยงขนาด กำกังกันเด็กน้อย กลีบที่ซ่อนอยู่ค้านในกว้างเป็นญูปไช' ยาวและบางกว่ากลีบเดี้ยงที่อยู่ก้านอก กลีบค้านนอกญูปไช'หรือญูปไช'กึ่งขอบขนาด บริเวณขอบกลีบบางและซีก ผิวกลีบค้านนอก มีปุ่มเด็ก ๆ แต่ละกลีบยาว 0.3 - 0.4 ซม. น้ำจดได้ลงเมือกออกเจริญสูบนเป็นหยด

กลีบกอกสีเหลืองชี้ขึ้น ดิ่งช้า ญูปกรวย บริเวณดินถังโลงมีสีเหลืองเข้มกว่าส่วนอื่น ก้านในของคอโรลล่าทิวิ์นริเวียรานสีขาวเข้ม กอกยาว 2 - 2.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์ กอกชอก 1.5 - 2.2 ซม. เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบกอกบริเวณก้านในของคอโรลล่าทิวิ์ เหนือฐานชั้นมาประมาณ 0.3 ซม. อับเกสรตัวผู้ญูปของชนาณ ยาว 0.1 - 0.2 ซม. ก้านชูอับเกสรความยาวต่างกันมาก มีชนิดใหญ่ ก้านรังไข่ตักษะ เหนืออนุญูปกรวย มีราก เกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียญูปคลม มีปุ่มเล็ก ๆ ตามผิว แผ่นแบบแคบชุด ญูปໄว ส เหนือพังแห้ง มีรากเดี่ยว ยาวประมาณ 0.8 ซม. ทรงปลายมีส่วนฐานของก้านชูอับ เกสรตัวเมียคิดอยู่เป็นกึ่งแหลม เนื้อคล้ำ 4 เม็ด ก้านราก ยาวประมาณ 0.4 - 0.5 ซม. มีชนิดสั้น และเอียง สีเทาปักถุมเล็กน้อยตามผิว

<u>ตัวอย่างพืช</u>	ภาคเหนือ	: เชียงใหม่ P. Sanghachand 86; เชียงใหม่ collector unknown 3732
ภาคตะวันออก		: รัชภูมิ S. Suthisorn 591; นครราชสีมา Noi Mao 224; ชัยภูมิ C.F. Van Beusekom et al 4483
ภาคกลาง		: กรุงเทพมหานคร A.F.G. Kerr 10667; กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 4,9
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	: ชลบุรี Sakol 217; ชลบุรี J.F. Maxwell 76-365	76-365
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	: กาญจนบุรี Prayad 760	

การกระจายพันธุ์ บริเวณเชกร้อนของอาหริภากตะวันออก หมู่เกาะมาสการ์น เอเชีย เชกร้อนถึงตอนเหนือของอสเตรเลีย

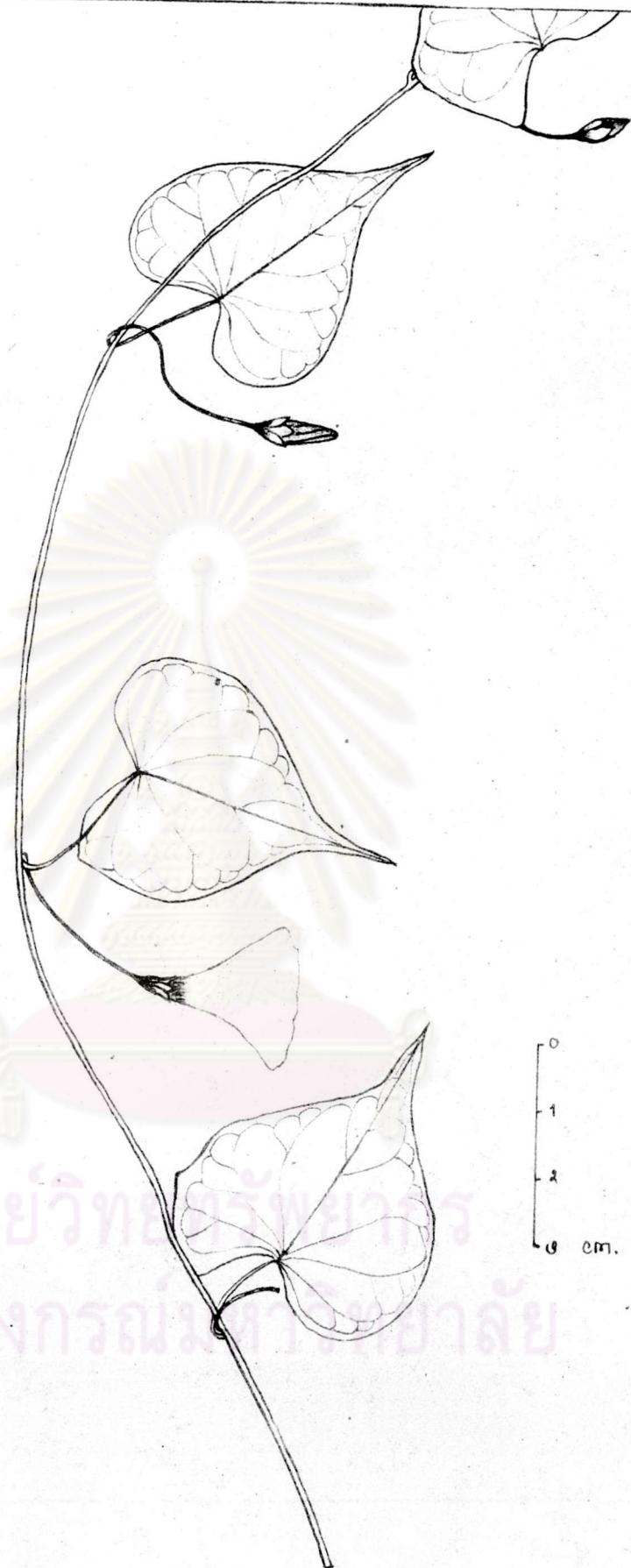
สภาพนิเวศน์วิทยา ขึ้นปะปนกับหญ้าและหมู่ไม้ขนาดเล็กในที่ชื้นทึบตื้นรกร้าง และในป่า ไปร่อง พับบ้างในบริเวณที่เป็นคิตรายไปลักษณะ ความสูงเหนือระดับพื้นทะเล 1 - 1300 เมตร ออกดอกระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง ตุมภาพันธ์

ชื่อสามัญ

ชื่อพื้นเมือง โถงวา (Tong wa) ລາວ , เชียงใหม่ ; สະອຸກ (Sa uek) ທ້າຍ ,
ກາກຄດາງ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 51 Ipomoea obscura Ker-Gawl.

กรุงเทพฯ S. Loweera-amernpan 4

ภาพที่ 52 Ipomoea obscura (L.) Ker-Gawl. โภภะ^{ชื่อพื้นเมือง}
ภาพแสดงลักษณะใน กอก และซื้อกอก
สถานที่ เชียงใหม่ กรุงเทพมหานคร (26 สิงหาคม 2525)

ภาพที่ 53 Ipomoea obscura (L.) Ker-Gawl. ไทย
ภาพแสดงลักษณะดอกและผล
สถานที่ เชิง窠บสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (27 มกราคม 2526)

26. *Ipomoea gracilis* R.Br., Prodr.:484.1810; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 365. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 516. 1940; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 13. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 470. 1954; Sastri, Wealth Ind. 5: 253. 1959; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 496. 1965; Phạm-Hoàng Hộ, Cây-Cỏ Mien-Nam 2: 238. 1972. I. littoralis Bl., Bijdr.: 713. 1825; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 461. 1923.

ใบสืบอุก อยู่ใน วงศ์เหี้ยล็ก เสี้ยยพันธุ์หรือหอกเสี้ยยไปตามพื้นดิน แทรก
รากรจำนวนมากตามส่วนของลำต้น มีว่าเกลี้ยงหรือมีชันบางเดือน้อย ใบสืบหัวใจ ญี่ปุ่น
ญี่ปุ่นชนาณ ญี่ปุ่น หรือญี่ปุ่น แผ่นในอาจหนานหรืออ่อนบาง ขอบใบเรียบ หรือเว้า
เป็นคลื่นเดือน้อยถึงเว้าลึกทำให้เป็น 3 โกลน ปลายใบแหลมหรือมน บางครั้งส่วนที่มนนี้
รอยเว้าตรงกลางเดือน้อยแบบริทัวร์ ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหัวใจ มีพมว่ามีใบคล้ายลักษณะ
ใบหันเดียวแกน มีว่าใบหังสองแกนเกลี้ยง ขนาดใบแปรปรวนมาก ยาวตั้งแต่ 0.5 - 10
ซม. กว้าง 0.5 - 7 ซม. แกนใบยาว 0.5 - 7 ซม. มีว่าเกลี้ยง หอกเป็นร่อง
แบบไข่น์ เกิดที่ซอกใบ มีคอคายอยตั้งแต่ 1 ถึงหลายคอก แกนซ่อคอกหอยหัวใจใบยาว
1 - 3 ซม. แกนบางครั้งพมยาวถึง 9 ซม. มีว่าเกลี้ยง แกนคอคายอยเหี้ยล็ก ยาว
1 - 4 ซม. ในประดับขนาดเล็ก กลีบหอยหุ้ก้านนอก 2 กลีบบางและเนี้ยบคล้ายแผ่นหนัง
ญี่ปุ่นชนาณ ปลายแหลมหรือมน ยาว 0.5 - 1 ซม. กลีบหอยหุ้ก้านในบางและ
ยาวกว่า ยาว 0.6 - 1.2 ซม. ญี่ปุ่นกึ่งญี่ปุ่น ปลายแหลมสั้น บริเวณขอบของกลีบ
บางและโปร่งแสง กลีบคอคายชนิดน่วงคง ญี่ปุ่นราย แกนในของคอหอยหัวใจมีส่วน
เข้มกว่าใบ หอกยาว 3 - 4.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอหอยหัวใจ 3 - 4 ซม. เกสร
กัวญี่เซื่อมติดกับกลีบคอหอยหัวใจก้านในของคอหอยหัวใจมีส่วนน้ำนมประมาณ 0.5 ซม.
อันเกสรกัวญี่ญี่ปุ่นชนาณ ยาวประมาณ 0.3 ซม. แกนซือมีเกสรความยาวต่างดันหาก
มีชันที่โคนก้าน รังไชและก้านญี่ออกเกสรกัวเมี้ยมีว่าเกลี้ยง ยอดเกสรกัวเมี้ยญี่ปุ่นทรงกลม
2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็ก ๆ ตามมีว่า ปลดแบบแคบชุด ญี่ปุ่นแบบ สันภาค เส้น
ผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.9 ซม. มีว่าเกลี้ยง ทรงปลายมีส่วนฐานของก้านญี่ออกเกสรกัว
เมี้ยติดกับญี่เป็นคิ่งแหลม เม็ดก้ม 4 เม็ด ก้อนซางกลม สีดำ ยาวประมาณ 0.4 ซม.

ปีวากลียง

ก้าวย่างพืช ตามสมุทร : พังงา A.F.G. Kerr 17311; สุราษฎร์ธานี A.F.G. Kerr 13957; ราชบุรี A.F.G. Kerr 16648; ระนอง S. Loweera-amornpan 19

การกระจายพันธุ์ บริเวณชายฝั่งทะเลของมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิกในพื้นที่ของเกาะมาหากัศكار อินเดีย ชีกอน อินโดจีนถึงตอนเหนือของออสเตรเลีย

สภาพนิเวศน์วิทยา เป็นพืชกามชายหาด และบริเวณใกล้ทะเล ความสูงเหนือระดับน้ำทะเลประมาณ 0.25 - 15 ซม. ออกดอกตลอดปี

ชื่อสามัญ _____

ชื่อพื้นเมือง จิจ้อเล็ก (Ching che lek) ไทย, สุราษฎร์ธานี ; กอยกล่อง (Khoy khlong) ไทย, พัทลุง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 54. Ipomoea gracilis R.Br.

รานง S. Loweera-amornpan 19

จุฬะงกวรรณมหาอิทธิการสัย

ภาพที่ 55 Ipomoea gracilis R.Br.

จังจือเล็ก

ภาคและคงลักษณะใบ กอก และผล

สถานที่ วนอุทยานบางเบน จังหวัดระนอง (5 ธันวาคม 2525)

27. Ipomoea aquatica Forsk., Fl. Aegypt.-Arab.: 44. 1775; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 210. 1885; Gagnap. & Courch. in Fl. Gen. I.-C.: 248. 1915; Merrill, En. Phil. Fl. Pl. 3: 368. 1923; Gamble, Fl. Pres. Madras: 916. 1923; Van Ooststr. in Blumea 3: 528. 1940; Brown, Use. Pl. Phil. 3: 258. 1946; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 10. 1951; Van Ooststr. in Fl. Malesia. 4: 473. 1954; Andrews, Fl. Pl. Sudan 3: 121. 1956; Sastri, Wealth Ind. 5: 237. 1959; Maheshwari, Fl. Delhi: 234. 1963; Hutchinson, Fl. West. Trop. Afr. 2: 349. 1963; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 496. 1965; Stone, Fl. Guam 6: 491. 1970; Phạm-Hoàng Hò, Cay-Có Mien-Nam 2: 239. 1972; Walker, Fl. Okin. South. Ryu. Isl. : 870. 1976; Sald.& Nicol., Fl. Hass. Dist. Karn. Ind.: 469. 1976; Dass. & Fosb., Rev. Handb. Fl. Ceylon 1: 318. 1980. I. reptans Poir. in Lamk. Encyclo. Suppl. 3: 460. 1814; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 462. 1923.

ใบล้มลุก อาชญา หรือบางครั้งอาชญาเป็นเกี้ยวต้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม (Backer, 1965) ลำต้นหักเดือยไปตามพื้นดิน บนผิวน้ำ หรือเดือยพัน ภายในส่วนกลาง แทกรากตามข้อ ผิวเกลี้ยง หรือมีชนเพียงเล็กน้อยโดยเฉพาะบริเวณข้อ ใบ ปูร่อง แบปร่วนมากมีแบบ ญี่ปุ่น ญี่ปุ่นกังซอบชาน ญี่ปุ่นหอก หรือแบบลิเนียร์ อาจมีมากกว่า 1 แบบในคันเดียวกัน ขอบใบเรียบหรือหยักเป็นพันหยາ ๆ มีน้ำหนักที่ขอบใบเป็นคลื่น เล็กน้อย และขอบใบบริเวณมักกว้างออกเป็นมนูบแบบแซกกิทเทห หรือ เชสเทห (hastate) ปลายใบแหลมหรือมน และมีคิ่งแหลมสั้น ฐานใบเว้าเป็นญี่ปุ่นหรือจิงค็อกทรง หรือฐานกล้ายกหรือแบบเชสเทหหรือแบบแซกกิทเทห ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน ในยาว 2.5 - 15 ซม. กว้าง 0.5 - 10 ซม. ลักษณะใบในยาว 3 - 20 ซม. ผิวเกลี้ยง คง เป็นชื่อแบบใช้เมืองที่ซอกใบ มีอกยื่น 1 - 8 ดอก ลักษณะของก้าน 0.5 - 18 ซม. ก้านดอกยื่น ยาวประมาณ 2 - 6.5 ซม. ในประดับขนาดเล็ก เป็นแบบลิเนียร์-แลนชีโอเลท ยาวประมาณ 0.2 ซม. ปลายแหลม กลีบเลี้ยงขนาดไม่เท่ากัน กลีบที่ซ้อนอยู่ด้านในเป็นมนูบญี่ปุ่นกังญี่ปุ่น

ยาว 0.7 - 0.8 ซม. กลีบหอยุ้ก้านอกสันกว่าเล็กน้อย เป็นแบบญี่ปุ่นใช้กึ่งขอบชนาณ
ยาว 0.6 - 0.7 ซม. ทุกกลีบปลายค่อนข้างมน และมีถิ่งแหลมสั้น บริเวณขอบกลีบ
บางและซีก ผิวเกลี้ยง กลีบหอยสีชมพูน้ำเงินขาว ญี่ปุ่นราย ก้านในของคอโรลล่าทิว์
สีน้ำเงินเข้ม บางครั้งคอหอยมีสีขาวล้วน ตอกยาว 3.5 - 5.5 ซม. เส้นผ่าศูนย์กลางคอหอย
3.5 - 5.5 ซม. เกสรตัวผู้เชื่อมติดกับกลีบหอยบริเวณก้านในของคอโรลล่าทิว์เนื้อ
ฐานขั้นมาประมาณ 0.3 ซม. อันเกสรตัวผู้ญี่ปุ่นขอบชนาณ ยาวประมาณ 0.3 ซม. ก้าน
ญี่ปุ่นเกสรเป็นแบบพิลพอร์ม ความยาวทั้งก้านมาก มีขันปักดูมบริเวณโคนก้าน รังไข่และ
ก้านญี่ปุ่นเกสรตัวเมียผิวเกลี้ยง ยอดเกสรตัวเมียญี่ปุ่นทรงตอน 2 อันติดกัน มีปุ่มกลมเล็กๆ
ตามผิว ผลแบบแคบปูด ค่อนข้างกลมหรือญี่ปุ่นไช สีน้ำตาล ยาวประมาณ 0.8 - 1 ซม.
ผิวเกลี้ยง เนื้อคัน 4 เม็ดหนร้อนอยกว่า สีดำ ยาวประมาณ 0.5 ซม. ส่วนไขขุ่นนี่ขัน
สันและบุ๋ม สีเทาปักดูมตามผิว มีส่วนน้อยที่ผิวเกลี้ยง

ทั่วอย่างพิช ภาคเหนือ : เชียงใหม่ C. Phengklai 2571; ก้าแพงเพชร
C. Phengklai et al 3944

ภาคกลาง : กรุงเทพมหานคร Eryl Smith 155; ชนบุรี
T. Smitinand 3143; กรุงเทพมหานคร
M. Tagawa & K. Iwatsuki 274;
กรุงเทพมหานคร K. Iwatsuki 252;
กรุงเทพมหานคร S. Loweera-amornpan 21,22

ภาคอีสาน : ระนอง T. Keyama et al 15263; สงขลา
Hamilton & Congdon 127

การกระจายพันธุ์ มีกระจายทั่วไปในเขตกรีน

สภาพนิเวศน์วิทยา มีทั้งที่ปูกละชันเองในธรรมชาติ ในแหล่งน้ำที่น้ำ
ท่วมถึง หรือในที่ชื้น และอาจพบตามที่รกร้างทั่วไป (ในที่แห้งทันระไม่สมบูรณ์ ขนาดเล็ก
และชายสัน) ออกดอกระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม

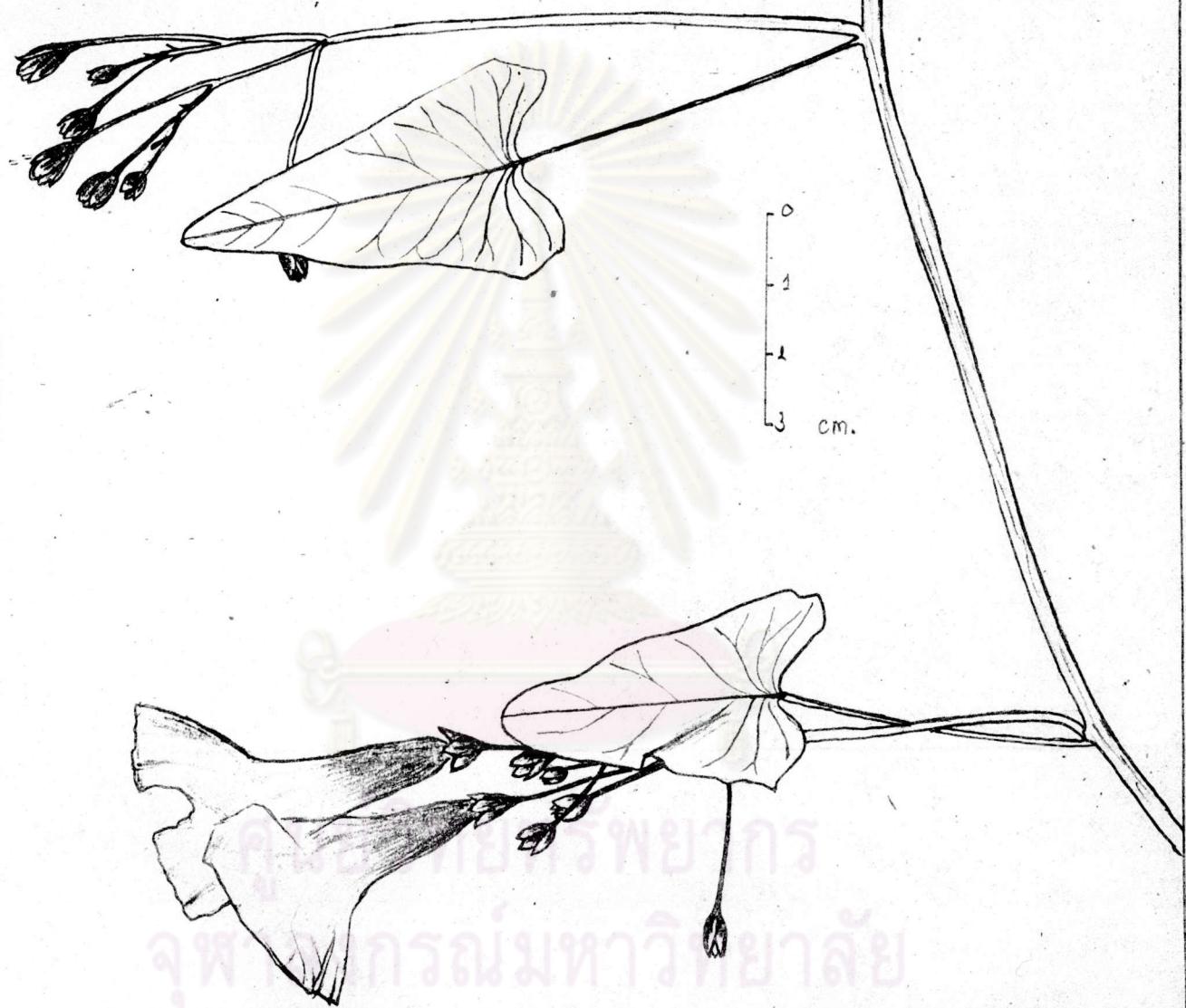
ข้อสาบัญ Swamp cabbage, Water spinach

ชื่อพื้นเมือง พักบุง(Phak bung) ไทย , พักหอยอก(Phak that yet) ไทย ,
ภาคกลาง ; ก้าจู(Kam chon) ฉาน , แม่ของสอน ; โนนเกะ(No doh)
กระเหรียง , แม่ของสอน

ประโยชน์ - เป็นอาหารประเพษัก

- ใช้เป็นยาดอนพิษ แก้พิษเบื้องเมา ดอนพิษยาทั้งปวง แก้ท้าฟาง คน
เจ็บไข้กันกับเกลืออมแก้เหงื่อกบworm(สมัครมโรงเรียนแพทย์แผนโบราณ, 2510) ชี้หรือก่า
ทาแก้ก็หาย เกลือน(พยาบาล, 2526)

ศูนย์วิทยบรังสีฯ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 56 Ipomoea aquatica L.

กรุงเทพฯ K. Iwatsuki 252 BKF

ภาพที่ 57 Ipomoea aquatica Forsk. ผักบุ้ง
ภาพแสดงลักษณะใบและดอก
สถานที่ เชกปุ่มวัน กรุงเทพมหานคร (11 ธันวาคม 2525)

ภาพที่ 58

Ipomoea aquatica Forsk.

บักบุ่งจัน

ภาพแสดงลักษณะใน กอก ช่องกอก และบอ

สถานที่ เชียงใหม่วัน ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๖ (๘ มีนาคม ๒๕๒๖)

Excluded species

Ipomoea chryseides Kerr in Bot. Reg. t. 270; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 206. 1885; Gagnap. & Courch. in Fl. Gen. I.-C.: 254. 1915.

Ipomoea coccinea Linn., Bot. Mag. t. 244; Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 199. 1885; Gagnap. & Courch. in Fl. Gen. I.-C.: 236. 1915; Grisebach, Fl. Br. West. Ind. Isl.: 472. 1963; Pham-Hoàng Hö, Cây-Co' Mien-Nam 2: 241. 1972.

Ipomoea fragrans (Boj.) Boj. ex Choisy in Dc. Prodr. 4: 341. 1845; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 12. 1951.

Ipomoea hylophila Kerr in Kew Bull.: 425. 1911; Kerr, Fl. Siam. En. 3: 13. 1951.

Ipomoea illustris (Clarke) Prain, Beng. Pl. 2: 735. 1903; Ridley, Fl. Mal. Pen. 2: 460. 1923; Van Oeststr. in Fl. Malesia. 4: 485. 1954; Back. & Bakh.f., Fl. Java 2: 494. 1965. — I. campanulata L. var. illustris Clarke in Fl. Br. Ind. 4: 211. 1883.